

nie și întru despărțirea Sa cu văpaie de foc.

16. Că cu focul Domnului să va judeca tot pământul și cu sabiia Lui tot trupul; mulți răniți vor fi de la Domnul.

17. Cei ce să curățesc și să sfințesc în grădini și înaintea ușilor, carii mănâncă carne de porc și urâciuni și șoarece împreună vor peri, zice Domnul.

18. Și Eu faptele lor și gândurile lor le știu; iată, viu să adun toate neamurile și limbile; și vor veni și vor vedea mărirea Mea.

19. Și voi lăsa preste dânsese semn și voi trimite pre cei mântuiți dintr-înșii la neamuri în Tarsis și în Fud și în Lud și în Mosoh și în Tovel și în Elada și în ostroavele ceale de departe, care nu au auzit numele Mieu și nu au văzut mărirea Mea.

20. Și vor spune mărirea Mea întru neamuri și vor aduce pre frații voștri din toate neamurile dar Domnului, cu cai și cu căruțe

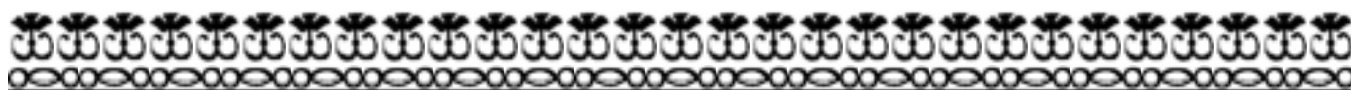
și cu paturile ceale de purtat ale mușcoilor, cu umbrariuri în sfânta cetate a Ierusalimului, zis-au Domnul, ca cum ar aduce fiii lui Israil jertvele sale Mie cu veselie și cu cântări, în Casa Domnului.

21. Și dintr-înșii voi lua preoți și leviți, zice Domnul;

22.* Că precum ceriul nou și pământul nou, care Eu le fac, rămân înaintea Mea, zice Domnul, așa va sta sămânța voastră și numele vostru. *Sus 65, 17 Apoca. 21, 1

23. Și va fi lună din lună, și sâmbătă din sâmbătă; veni-va tot trupul de să va închina înaintea Mea în Ierusalim, zice Domnul.

24. Și vor ieși și vor vedea mădulările oamenilor carii au călcat poruncile Meale,* că viiarmele lor nu va muri și focul lor nu să va stânga și vor fi priveală la tot trupul. *Marc. 9, 46

PROROCIA LUI IEREMIIA

Cuvânt înainte

eremiia au fost trimis de la Dumnezeu, ca mai înainte să spuie jidovilor perirea Ierusalimului, robii Vavilonului, întoarcerea din Haldeea după șaptezeci de ani. În prorocia sa multe pune de venirea lui Hristos și de întoarcerea neamurilor. De la anul 15 a lui Iosie până la anul al cincea după stricarea Ierusalimului, în patruzeci și cinci de ani au prorocit.

CAP 1

Ieremiia, în pântecel mîne-sa fiind sfințit și în vreama lui Iosie, împăratului Iudei, trimițându-l Domnul să procească, pricinuiască pruncia; ci învățându-l Dumnezeu în tărie neînvinsă, și i să poruncească a proroci răsipirea Ierusalimului supt nume de vargă și de oală aprinsă.

1. **C**uvântul lui Dumnezeu, carele s-au făcut preste Ieremiia, fiul lui Helchia, din preoți, carele lăcuia în Anotoț, în pământul lui Veniamin.

2. Cum s-au făcut cuvântul lui Dumnezeu cătră dânsul în zilele lui Iosia, fiiului lui Amos, împăratului Iudei, în anul al treisprezecelea al împărăției lui.

3. Și au fost în zilele lui Ioachim, fiiului lui Iosia, împăratului Iudei, până la al unsprezecelea an a lui Sedechia, fiiului lui Iosia, împăratului Iudei, până la robii Ierusalimului, în luna a cincea.

4. Și au fost cuvântul Domnului cătră dânsul (a), zicând:

5. „Mai înainte de a te plămădi tu în pântecel te știu și mai înainte de ce ai ieșit tu din zgău te-am sfințit, proroc spre neamuri te-am pus”.

6. Și am zis: „O, Doamne, Cel ce ești Stăpân, iată, nu știu grăi, că tânăr sânt eu”.

7. Și au zis Domnul cătră mine: „Nu zice că «Tânăr sânt eu», căci cătră toți carii te voi trimite vei merge și toate câte voi porunci ție vei grăi.

8. Să nu te temi de fața lor, că Eu cu tine sânt, ca să te scoț pre tine”, zice Domnul.

9. Și au întins Domnul mâna Sa cătră mine și s-au atins de gura mea și au zis Domnul cătră mine:

10. „Iată, am dat cuvintele Meale în gura ta; iată, te-am pus astăzi preste neamuri și preste împărății,* ca să smulgi și să strici și să va răsipi și iară să zidești și să răsădești”. *Jos 18, 7

11. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând: „Ce vezi tu (b)?” Și am zis: „Toiag de nuc”.

12. Și au zis Domnul cătră mine: „Bine ai văzut, pentru că am priveghiat Eu preste cuvintele Meale, ca să le fac pre eale”.

13. Și au fost cuvântul Domnului a doao oară cătră mine, zicând: „Ce vezi tu?” Și

4. (a) În cea veachie și în ceale letinești: cătră mine.

11. (b) Adecă, Ieremie.

am zis: „Căldare dedesupt arzind văz eu, și fața ei de cătră fața miiazănoptii” (v).

Jos 14. Și au zis Domnul cătră mine: „De cătră 4, 6 fața miiazănoptii să vor ațița realele preste toți cei ce lăcuiesc pre pământ.

15. Pentru că, iată, Eu chem toate împărățiile pământului de la miiazănoapte, zice Domnul, și vor veni și vor pune fieștecarele scaonul său înaintea ușilor porților Ierusalimului, și preste toate zidurile ceale dimprejurul lui și preste toate cetățile Iudei.

16. Și voi judecați cătră ei cu judecată pentru toată răutatea lor, căci M-au părăsit pre Mine și au jertvit dumnezeilor străini și s-au închinat lucrurilor mâinilor sale.

17. Și tu încinge mijlocul tău și te scoală și grăiaște (g) toate câte voi porunci ție; nu te teame de fața lor, nici te înfricoșea înaintea lor, că cu tine sânt Eu, ca să te scoț pre tine, zice Domnul.

Jos 18. Iată, te-am pus pre tine astăzi ca o 6, 27 cetate tare și ca un zid de aramă tare la toți împărății Iudei și la boiarii lui (d) și la norodul pământului.

19. Și voi da războiu asupra ta și nu te vor putea birui, pentru că cu tine sânt Eu, ca să te scoț pre tine”, zice Domnul.

CAP 2

Tare muștră Domnul pre fiii lui Israil și a Iudei, mai vârtos pre păstori și pre proroci, că neuitându-să la atâtea faceri de bine care au luat de la Dumnezeu, pre El, izvorul apei ceii vii, părăsindu-L, s-au închinat idolilor, de la carii nici un bine nu pot aștepta; ci încă fiind cu toții întru închinarea idolilor, în răpiri și în nemilostivire să socotesc pre sine a fi drepti; pentru aceea, le vestește că să vor jefui.

1. i au zis: Aceastea zice Domnul:

2. „Adusu-Mi-am aminte de mila tinerețelor tale și de dragostea săvârșirei tale, pentru că urmaii tu sfântului lui Israil, zice Domnul.

3. Sfânt easte Israil Domnului, pârğa rodurilor lui; toți cei ce-l mână pre el vor greși, reale vor veni asupra lor”, zice Domnul.

4. Auziți cuvântul Domnului, casa lui Iacov, și toată săminția casii lui Israil:

Mihe. 5. Aceastea zice Domnul: „Ce greșeală au 6, 3 aflat părinții voștri întru Mine, că s-au depărtat de la Mine și au umblat după deșertăciuni și s-au făcut deșerti?

6. Și nu au zis: «Unde easte Domnul, Cel ce ne-au scos pre noi din pământul Eghiptului, Cel ce ne-au povățuit în pustie, prin pământ uscat și neumblat și prin pământ fără de apă și fără de roadă, prin pământ întru carele n-au umblat cândva bărbat, nici au lăcuit om acolo?»

7. Și v-am dus pre voi în Carmil, ca să

13. (v) În cea veachie să află: și zisă Domnul cătră mine: „Pentru că să vor ațița răutățile de cătră fața mieziinoptii”. 17. (g) Cătră ei. 18. (d) În cea veachie:

mâncăți roadele lui și bunătățile lui; și ați intrat și ați pângărit pământul Mieu și moștenirea Mea o ați pus întru urâciune.

8. Preoții n-au zis: «Unde easte Domnul?» Și cei ce să ținea de leage nu M-au știut; și păstorii au făcut fărădeleage împotriva Mea, și prorocii au prorocit în Vaal și au umblat după ceale netreabnice.

9. Pentru aceasta, încă Mă voi judeca cu voi, zice Domnul, și cu fiii fiilor voștri Mă voi judeca.

10. Treaceți în ostroavele Hetimului și vedeți; și în Chidar trimiteti și socotiți foarte și vedeți de s-au făcut unele ca aceastea.

11. De și-au schimbat păgânii dumnezeii săi, și aceia nu sânt dumnezei, iar norodul Mieu au schimbat mărirea sa întru aceia de la carii nu să vor folosi.

12. Spăimântatu-s-au ceriul de aceasta și s-au înfricoșeat (a) mult foarte, zice Domnul.

13. Că doao și reale au făcut norodul Mieu: M-au părăsit pre Mine, izvorul apei vieții, și și-au săpat șie fântâni surpate, care nu vor putea ținea apă.

14. Au rob easte Israil? Au în casă născut (b)? Pentru ce s-au făcut de pradă?

15. Asupra lui au răcnit leii și au dat glasul său cei ce au rânduit pământul lui spre pustiire și cetățile lui le-au săpat, ca să nu să lăcuiescă într-însele.

16. Și fiii Memfiei și a Tafnei te-au cunoscut pre tine și te-au batjocorit.

17. Au nu au făcut aceastea ție pentru că tu M-ai părăsit pre Mine?, zice Domnul Dumnezeul tău.

18. Și acum, ce e ție și căii Eghiptului, ca să beai apa Ghionului? Și ce e ție și căii asirianilor, ca să beai apa râurilor?

19. Certa-te-va viclenia ta, și răutatea ta te va muștra; și cunoaște și vezi că amar ție (v) a Mă părăsi tu pre Mine, zice Domnul Dumnezeul tău, și n-am binevoit întru tine, zice Domnul Dumnezeul tău.

20. Că din veac ai zdrobit jugul tău și ai rupt lăgăturile tale și ai zis: «Nu voi sluji Ție, ci voi merge* în tot dealul înalt și supt tot 3, 6 copaciul umbros, acolo mă voi răsfăța întru curviia mea».

21.* Și Eu te-am sădit viță roditoare, toată 5, 1 adevărată; cum te-ai întors întru amărăciune, viță străină? Mateiu

22. De te vei spăla cu salitru și-ți vei înmulți iarba, spurcată ești cu nedreptățile tale 21, 23 înaintea Mea, zice Domnul. [33]

23. Cum vei zice: «Nu m-am spurcat și pre urma lui Vaal n-am mers?» Vezi căile tale întru mulțime de bărbați și cunoaște ce ai făcut, cătră seară (g) glasul ei s-au văietat.

24. Căile sale le-au lățit spre apa pustiei,

și la preoții lui. 12. (a) În cea veachie: pământul. 14. (b) Adecă: dintră fiii cei născuți din străini în casă. 19. (v) Va fi. 23. (g) Târziu.

întru pofta sufletului său să purta de vânt, datu-s-au; cine o va întoarce pre ea? Toți cei ce o caută pre ea nu vor osteni, întru smerenia ei o vor afla pre ea.

25. Întoarce piciorul tău de la calea colțuroasă și gâtlejul tău de la seate! Iară ea au zis: «Îmbărbăta-mă-voiu, că am iubit străini și după ei am umblat».

26. Cum să rușinează furul când să prinde, așa să vor rușina fiii lui Israil, ei și împărații lor și boiarii lor și preoții lor și prorocii lor.

27. Lemnului au zis că: «Tatăl meu ești tu» și pietrii: «Tu m-ai născut pre mine»* și au întors cătră Mine spatele și nu fețele sale; și în vremea răutăților sale vor zice: «Scoală-Te și ne mântuiaște pre noi!»

*Jos 32, 33
*Leage 32, 37
**Jos 11, 13
28.* Și unde sânt dumnezeii tăi, pre carii ți-ai făcut ție? Au scula-să-vor și te vor mântui în vremea răutății tale?*** Că după numărul cetăților tale era dumnezeii tăi, o, Ludo, și după numărul despărțirii căilor Ierusalimului jertvea lui Vaal.

29. Pentru ce grați cătră Mine? Toți voi ați lucrat păgânește și toți voi ați făcut fărădelege asupra Mea, zice Domnul.

30. În deșert am bătut pre fiii voștri, învățatura n-ați priimit, sabie au mâncat pre prorocii voștri, ca leul cel pierzătoriu, și nu v-ați înfricoșeat”.

31. Auziți cuvântul Domnului! Acestea zice Domnul: „Au, doară, pustietate M-am făcut lui Israil? Au pământ țelinit? Pentru că au zis norodul Mieu: «Nu ne vei stăpâni (d) și mai mult nu vom veni cătră Tine?»

32. Au uita-va mireasa podoaba sa și fecioara legătura pieptului ei? Iară norodul Mieu M-au uitat în zile nenumărate.

33. Ce bine vei mai isprăvi încă întru căile tale, ca să cerci iubire? Nu așa, ci și tu ai viclenit, ca să spurci căile tale.

34. Și în mâinile tale s-au aflat sânziuri de suflete nevinovate; nu în scorburi i-am aflat pre ei, ci în tot stejeariul.

35. Și ai zis: «Nevinovat sânt, ci să se întorcă mâniia Lui de la mine!»

36. Iată, Eu mă judec cu tine, pentru că zici tu: «N-am păcătuit!» Că ai defăimat foarte a îndoii căile tale; și de la Egipt te vei rușina, precum te-ai rușinat de la Asur.

37. Că și de aici vei ieși, și mâinile tale preste capul tău, că au depărtat Domnul nădejdea ta și nu te vei spori într-însa.

CAP 3

Dumnezeu cu neasemănată milostivire chiiamă la Sine pre norodul Său de la închinarea idolilor, întru carea Iuda întreace și pre Israil, făgăduindu-Să că-i va priimi întru fii și le va da păstori adevărați, ca în Ierusalim în pace să cinstească pre Dumnezeu. Despre mărirea și înălțarea cea viitoare a Ierusalimului și adunarea neamurilor la dânsul, și despre pocăința norodului.

31. (d) Alexandr.: nu vom sluji.

1. e va slobozi bărbatul pre muiarea sa și să va duce de la el și să va mărita după alt bărbat, au întorcându-să, să va întoarce mai mult la el? Și nu pângărindu-să să va pângări muiarea aceea? Și tu ai curvit cu păstori mulți și te întoarce cătră Mine, zice Domnul.

2. Râdică ochii tăi în drept și vezi unde nu te-ai pângărit? În căi ai șezut lor, ca o cioară pustie, și ai spurcat pământul cu curviile tale, și cu răutățile tale.

3. Și ai avut păstori mulți spre puiadecă ție; față de curvă s-au făcut fața ta, fără de rușine ai fost cătră toți.

4. Nu ca pre o casă M-ai chemat, și Tată și începătoriu fecioriei tale?

5. Au rămânea-vei în veac? Au păzi-să-va spre biruință? Iată, ai grăit și ai făcut realele acestea și ai putut”.

6. Și au zis Domnul cătră mine, în zilele lui Iosie, împăratului.* „Văzut-ai ceale ce au făcut Mie lăcuința lui Israil? S-au dus întru tot muntele înalt și supt tot lemnul frunzos și au curvit acolo.

7. Și am zis după ce au curvit ea toate acestea: «Întoarce-te la Mine!» Și nu s-au întors.

8. Și au văzut netocmeala ei cea netocmită a Iudei; și am văzut că pentru toate care s-au părăsit, întru care să preacurvea lăcașul lui Israil, și o am slobozit pre ea; și i-am dat carte de despărțire la mâinile ei și nu s-au temut cea netocmită a Iudei, și au mers și au curvit și ea.

9. Și s-au făcut întru nimică curviia ei și au preacurvit lemnul și piatra.

10. Și întru toate acestea nu s-au întors cătră Mine cea făr' de tocmeală a Iudei dintru toată inima ei, ci la minciuni”.

11. Și au zis Domnul cătră mine: „Îndreptat-au sufletul său Israil de la cea neîntocmită a lui Iuda.

12. Mergi și ceteaște cuvintele acestea cătră miiiazănoapte și vei zice: «Întoarce-te cătră Mine, lăcașul lui Israil, zice Domnul, și nu voi întări fața Mea cătră voi, că milostiv sânt Eu, zice Domnul, și în veaci nu voiu ținea mânia asupra voastră.

13. Însă cunoaște strâmbătatea ta, că asupra Domnului Dumnezeului tău ai făcut păgânăta și ai vărsat căile tale spre streini, supt tot lemnul frunzos, și nu ai auzit glasul Mieu, zice Domnul.

14. Întoarceți-vă, fii depărtați, zice Domnul, că Eu voiu stăpâni pre voi și voiu lua pre voi, pre unul din cetate și pre doi din rudenie, și voiu aduce pre voi în Sion.

15. Și voiu da voao păstori după inima Mea, și vă vor paște pre voi, păscându-vă cu știință.

16. Și va fi de vă veți înmulți și veți crește pre pământ, zice Domnul; în zilele acealea nu vor zice mai mult: ‘Sicriiul legii sfântului lui Israil’. Nu să va mai sui preste inimă, nu să va numi, nici să va socoti și nu

să va face încă.

17. În zilele acelea și în vremea aceea, numi-vor Ierusalimul «Scaonul Domnului» și să vor aduna toate neamurile la dansul și mai mult nu vor merge după poftetele ceale reale ale inimii lor.

18. În zilele acelea, veni-va casa lui Israil la casa lui Iuda și împreună vor veni de la pământul mieziinopții și de la toate țările la pământul care l-am dat moștenire părinților lor.

19. Și Eu am zis: Fie, Doamne, încă rându-te-voiu spre fii și voiu da ție pământ ales, moștenirea lui Dumnezeu, Atotțiitorul neamurilor. Și am zis: Părinte Mă chemați pre Mine și de la Mine să nu vă întoarceți!

20. Însă precum nu bagă în samă muiarea pre cel ce să împreună cu ea, așa nu M-au băgat pre Mine în samă casa lui Israil, zice Domnul.

21. Glas din buze s-au auzit, de plângere și de rugăciune, al fiilor lui Israil, căci au făcut strâmbătate întru căile lor; uitat-au pre Dumnezeuul său cel Sfânt.

22. Întoarceți-vă, fii, întorcându-vă, și voiu vindeca zdrobiturile voastre!» „Iată, robi noi vom fi Ție, că Tu, Domnul Dumnezeuul nostru ești; cu adevărat întru minciună era munții și putearea măgurilor, însă prin Domnul Dumnezeuul nostru, mântuirea lui Israil.

23. Și rușinea au mâncat ostenealele părinților noștri din tinerețele lor, oile lor și viteii lor și pe fiii lor și pre featele lor.

24. Dormit-am întru rușinea noastră și ne-au acoperit pre noi necinstea noastră, pentru că înaintea Dumnezeului nostru am păcătuit noi și părinții noștri, din tinerețele noastre până în zioa aceasta, și nu am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru”.

CAP 4

Făgăduiaște Domnul că-i va ierta de să vor întoarce adevărat și-și vor tăia împrejur inimile sale, amenințându-le cu mari reale de vor rămânea în răutăți; pentru aceea, să tânguiaște prorocul văzind că să va jefui țara și să va pustii, însă nu desăvârșit.

1. **M**e să va întoarce Israil, zice Domnul, cătră Mine, și să va întoarce, și de vei lua dimpregiurul tău urâciunile lui din gura lui și de cătră fața Mea să va smeri.

2. Și va jura: „Viu e Domnul cu adevăr, cu judecată și cu dreptate!”, și vor binecuvânta întru El limbi și întru El vor lăuda pre Dumnezeu în Ierusalim,

3. Că acestea zice Domnul bărbaților Iudei și celor ce lăcuiesc Ierusalimul:

Osie 10, 12 4. „Înnoți-vă înnoituri, și să nu sămânați preste ghimpi; tăiați-vă împregiur Dumnezeului vostru și tăiați împregiur năsâlnicia inimii voastre, bărbații Iudei și cei ce lăcuți în Ierusalim! Să nu iasă ca focul mâniia Mea; și să va aprinde, și nu va fi cel ce stânge de

cătră fața vicșugului tocmealelor voastre.

5. Vestiți în Iuda și să se auză în Ierusalim; ziceți: «Semn, faceți cu trâmbița pre pământ și strigați tare!» Ziceți: «Adunați-vă și să întrăm la cetățile ceale cu ziduri!» Luând, fugiți la Sion!

6. Sârguiți, nu stați, că reale aduc Eu* de la miazănoapte și surpare mare.

*Sus 1, 14

7. Să suie leul din bârlogul lui și pierzind limbile le rădică; și au ieșit din locul său ca să pustiască pământul tău; și cetățile tale să vor surpa, nelăcuindu-se eale.

8. Spre aceastea încingeți-vă saci și vă tânguiți și vă văitați, pentru că nu s-au întors iuțimea mâniei Domnului de la voi!

9. Și va fi în zioa aceea, zice Domnul, piarde-să-va inima împăratului și inima boiarilor, și preoții să vor spăimânta și prorocii să vor mira”.

10. Și am zis: „O, Stăpâne Doamne, oare înșelând ai înșelat pre norodul acesta și Ierusalimul, zicând: «Pace va fi voao!» Și să va atinge sabiia până la sufletul lor.

11. În vremea aceea, zice-vor norodului acestuia și Ierusalimului: „Duhul rătăcirii în pustie, calea featei norodului Mieu nu spre curat, nici spre sfânt.

12. Duh de plinire Îmi va veni și acum Eu voiu grăi judecățile Meale cătră ei.

13. Iată, ca norul să vor sui și ca viforul, carăle lor, mai sprinteni decât vulturii, caii lor». Vai, noao, căci muncim!”

14. „Spală de răutate inima ta, Ierusalime, ca să te mântuiești până când sânt întru tine gândurile trudelor tale.

15. Pentru că glasul celui ce să suie de la Dan va veni Mie și să va auzi durearea din muntele lui Efraim.

16. Pomeniți limbi: «Iată, au venit!» Vestiți în Ierusalim: «Învârtegiri vin din pământ de departe și au dat spre cetățile lui Iuda glasul lor!»

17. Că cei ce păzesc țarină s-au făcut spre ea împregiur, pentru că te-ai lenevit spre Mine, zice Domnul.

18.* Căile tale și tocmealele tale au făcut ție aceastea; aceasta easte răutatea ta, căci e amară, pentru că s-au atins până la inima ta!”

*Sus 3, 5

19. Pântecele mieu mă doare și simțirile inimii mele turbură sufletul mieu; împuținează-să inima mea, nu voiu tăcea, că glas de trâmbiță au auzit sufletul mieu, strigare de războiu.

20. Și chiiamă zdrobirea chinuirei, că au chinuit tot pământul, făr' de veaste au chinuit cortul, ruptu-s-au pieile meale.

21. Până când voiu vedea fugind, auzind glasul trâmbițelor?

22. „Pentru că povățuitorii norodului Mieu pre Mine nu M-au știut; fii fără de minte sânt și nepricepuți! Măiestri sânt a face rău, iară a face bine nu au cunoscut”.

23. „Căutat-am spre pământ și, iată, nimica, și la ceriu, și nu era luminile lui.

24. Văzut-am munții și era tremurând, și toate dealurile turburându-să.

25. Căutat-am și, iată, nu era om, și toate paserile ceriului să spăimântase.

26. Văzut-am și, iată, Carmilul pustiiu, și toate cetățile arse cu foc de cătră fața Domnului și de cătră fața iuțimei mâniei Lui s-au stins”.

27. Acestea zice Domnul: „Pustiiu va fi tot pământul și conținere nu voi face.

28. Și preste aceste plângă pământul și să se întunece ceriul de sus, pentru că am grăit și nu Mă voi căi, pornitu-M-am și nu M-am întors de la el”.

29. „De glas de călăreți și arc întins s-au ferit toată țara; intrat-au în peșteri și în desigururi s-au ascuns și pre pietri s-au suit; toată cetatea s-au părăsit, nu lăcuiaste întru eale om”.

30. „Și tu ce vei face de te vei îmbrăca cu roșiu? Și te vei împodobi cu podoabă de aur; de vei unge cu răstic ochii tăi, în deșert e frumșetatea ta, lăpădatu-te-au ibovnicii tăi, sufletul tău cearcă.

31. Că glas ca al ceii ce să chinuiaște am auzit suspinul tău, ca al ceii ce dintâiu naște; glasul feții Sionului să va slăvi și va slobozi mâinile sale: «Vai, mie, că să sfârșeaște sufletul pentru cei omorâți!»

CAP 5

Domnul caută în Ierusalim om drept, ca să-l miluiască, dară și norodul și căpeteniile sânt împietriți întru răutățile sale și întru închinarea idolilor. Pentru aceea, le amenințază că-i va prăda norodul cel străin, pentru că s-au făcut orbi și surzi, însă nu desăvârșit.

1. lergați primpregiur în căile Ierusalimului și vedeți și cunoașteți și cercați, în ulițele lui, de veți afla bărbat carele să facă judecată și să cearce credința; și blând voi fi lor, zice Domnul.

2. «Viu e Domnul», zic, pentru aceea nu întru minciuni să joară?»

3. „Doamne, ochii Tăi spre credință, bătutu-i-ai pre ei și nu i-au durut, concenitu-i-ai pre ei și n-au vrut să priimească învățătura, întăritu-și-au fețele sale mai mult decât piatra și n-au vrut să se întoarcă.

4. Și eu am zis: «Poate fi săraci sânt, pentru căci n-au putut, căci n-au cunoscut calea Domnului și judecata lui Dumnezeu.

5. Mearge-voiu cătră cei mai aleși și voi grăi lor, pentru că ei au cunoscut calea Domnului și judecata lui Dumnezeu». Și, iată, cu toți dimpreună stricat-au jugul, rupt-au legăturile.

6. Pentru aceea, i-au lovit pre ei leul din dumbravă și lupul; până la căsi i-au pierdut

10. (a) În unele biblii să ceteaște: că nu sânt ale Domnu-

pre ei, și pardosul priveghea spre cetățile lor. Toți cei ce ies de la ei să vor prinde, pentru că au înmulțit necurățiile sale; întăritu-s-au urechile lor”.

7. „Pentru care dintru aceste voi fi ție milostiv? Fiii tăi M-au părăsit pre Mine și să jura întru cei ce nu sânt dumnezei; și i-am săturat pre ei și preacurvea și în casăle curvelelor să abătea.

8. Cai nebuni spre parte fămeiască s-au făcut; * fieștecările spre muiarea deaproapelui său râncheza.

*Iezec. 22, 11

9. Au pentru aceste nu voi cerceta?, zice Domnul. Au întru limbă ca aceasta va izbândi sufletul Mieu?

10. Suiți-vă pre băștile ei și o săpați de tot și concenire să nu faceți; lăsați proptealele ei, că ale Domnului sânt (a).

11. Că defăimând au defăimat spre Mine, zice Domnul, casa lui Israil și casa lui Iuda.

12. Mințit-au Domnului lor și au zis: «Nu sânt aceste, nu vor veni preste noi reale, și sabie și foamete nu vom vedea.

13. Prorocii noștri era în vânt și cuvântul Domnului nu era la ei; așa va fi lor!»

14. Pentru aceea, aceste zice Domnul Atotțitoriul: „Pentru care lucru ați grăit cuvântul acesta? Iată, Eu am dat cuvintele Meale în gura ta, foc, și pre norodul acesta, leamne, și-i va mistui pre ei.

15. Iată, Eu aduc preste voi limbă de departe, casa lui Israil, zice Domnul, limbă căriia nu vei auzi (b) glasul limbii ei.

16. Toți vârtoși.

17. Și vor mânca secerătura voastră și pâinile voastre; și vor mânca de tot pre fiii voștri și pre featele voastre; și vor mânca de tot oile voastre și vițeele voștri; și vor mânca viile voastre și smochineturile voastre și maslineturile voastre și vor triera cetățile ceale tari ale voastre spre care voi ați nădăjduit spre eale cu sabie.

18. Și va fi în zilele acealea, zice Domnul, Dumnezeuul tău, nu voi face pre voi spre concenire.

19. * Și va fi când veți zice: «Pentru care lucru au făcut Domnul Dumnezeuul nostru, noao toate aceste?» Și vei zice lor: «Pentru că M-ați părăsit pre Mine și ați slujit la dumnezei străini în pământul vostru; așa veți sluji la străini în pământul care nu va fi al vostru».

*Jos 16, 10

20. Vestiți aceste la casa lui Iacov și să se auză în casa lui Iuda:

21. Auziți, dară, aceste, norod nebun și fără de inimă! Ochi sânt la ei și nu văd, urechi, și nu aud!

22. Au de Mine nu vă veți teame?, zice Domnul. Au de fața Mea nu vă veți sfii? De Cel ce au pus năsipul hotar mării, poruncă veacinică, și nu va trece preste el și să va turbura și nu va putea și vor suna valurile ei și nu va

lui. 15. (b) Înțeleage.

treace preste el.

23. Și la norodul acesta s-au făcut inimă neascultătoare și nebăgătoare în samă; și s-au abătut și s-au dus.

24. Și nu au zis întru inima lor: «Să ne teamem, dară, de Domnul Dumnezeu nostru, Cel ce ne dă noao ploaie timpurie și târzie, după vrea-mea plinirei poruncii seacerii, și au păzit noao».

25. Fărădelegile voastre au adus acestea și păcatele voastre au depărtat bunătățile de către voi.

26. Că s-au aflat în norodul Mieu necredincioși; și lațuri au întins, ca să strice oameni, și prindea.

27. Ca lațul întins plin de paseri, așa casele lor pline de vicleșug; pentru aceea s-au mărit și s-au îmbogățit.

28. S-au îngrășeat și au călcat judecata, nu au judecat judecata săracului* și judecata văduvei nu au judecat.

*Isaia
1, 23
Zahar.
7, 10

29. Au nu voiu căuta spre acestea?, zice Domnul. Au asupra unui neam ca acesta nu va izbândi sufletul Mieu?

30. Spăimântare și înfricoșare s-au făcut pre pământ.

31. Prorocii prorocesc mincinoase și preoții au bătut în palmele lor și norodul Mieu au iubit așa; și ce veți face la ceale după acestea?”

CAP 6

Să vestească viitoarea ticăloșie și jefuire a Ierusalimului de la asiri, pentru că au urgisit legea Domnului, nici au vrut a asculta certările; ci toți, și mai vârtos căpeteniile, prorocii și preoții, s-au dat spre lăcomii și vicleșuguri. Pentru aceea, Dumnezeu i-au lăpădat pre ei și jertvele lor. Proroceste, dară, prorocul a să întrista, căci n-au putut a să curăți cu turnări.

1. **N**ntăriți-vă, fiii lui Veniamin din mijlocul Ierusalimului, și în Tecue trâmbițați cu trâmbiță și preste Vitaharma râdicați semn, că reale s-au ivit de la miiazănoapte și zdrobire mare să face.

2. Și să va lua înălțimea ta, fata Sionului!

3. La ea vor veni păstori și turmele lor și vor înfige spre ea colibi împrejur și vor paște fieștecarele cu mâna lui.

4. Rânduți-vă asupra ei, la războiu sculați-vă și să ne suim asupra ei în amiazăzi! Vai, noao, că s-au plecat zioa, că să sfârșesc umbrele zilei!

5. Sculați-vă, și să ne suim asupra ei noaptea și să stricăm temeliile ei!

6. Că acestea zice Domnul puterilor: „Tăiați leamnele ei, varsă preste Ierusalim puteare. O cetate mincinoasă, toată sila easte întru dânsa.

7. În ce chip răcește groapa apa, așa răcește răutatea ei; necurăție și ticăloșie să va auzi întru ea preste fața ei pururea, cu dureare și cu bătaie.

8. Certa-te-vei, Ierusalime, să nu să depărtează sufletul Mieu de la tine, să nu te facă

pământ neumblat, care nu să va lăcui”.

9. Că acestea zice Domnul puterilor: „Culeageți, culeageți ca o vie rămășițele lui Israil, întoarceți-vă ca cel ce culeage în cunoștința sa!”

10. „Cătră cine voiu grăi și Mă voiu mărturisi și va auzi? Iată, netăiate împregiur sânt urechile lor și nu pot să auză, iată, cuvântul Domnului s-au făcut lor spre ocară; nu vor voi să-l asculte pre el!”

11. „Și mâniia Mea o am plinit și o am oprit și nu i-am pierdut pre ei; turna-voiu preste prunci din afară și spre adunarea tinerilor împreună, că bărbat și muiare să vor prinde, bătrân cu cel plin de zile.

12. Și să vor înturna casele lor la alții, țarinile și muierele lor deodată, pentru că voiu întinde mâna Mea preste cei ce lăcuiesc pământul acesta, zice Domnul.

13.* Pentru că de la cel mic al lor până la cel mare, toți au făcut fărădeleage, de la preot și până la prorocul cel mincinos, toți au făcut ceale mincinoase.

*Isaia
56, 11
Jos
8, 10

14. Și vindeca zdrobirea norodului Mieu, defăimând și zicând: «Pace!» Și unde e pace?

15. Rușinatu-s-au, căci s-au săvârșit, și nu s-au rușinat ca cei ce să rușinează și necinstea sa nu o au cunoscut; pentru aceea vor cădea cu căderea sa și în vremea privirei sale vor peri”, zice Domnul.

16. Acestea zice Domnul: „Stați prin căi și vedeți și întrebați cărările Domnului ceale veacinice și vedeți carea easte calea cea bună și meargeți pre ea* și veți afla curățire sufletelor voastre”. Și au zis: „Nu ne vom duce!”

*Mate.
11, 29

17. „Pus-am preste voi străjeari; ascultați glasul trâmbiței!” Și au zis: „Nu vom asculta!”

18. „Pentru aceea, auzit-au neamurile și cei ce pasc turmele lor.

19. Ascultă, pământ! Iată, Eu aduc preste norodul acesta reale, roada urârei lor, pentru că la cuvintele Meale nu au luat aminte și legea Mea o au lăpădat.

20.* Pentru ce-Mi aduceți tămâie de la Sava? Și scortșoară din pământ departe și arderile ceale de tot ale voastre nu sânt priimate și jertvele voastre nu M-au îndulcit pre Mine”.

*Isaia
1, 11

21. Pentru aceea, acestea zice Domnul: „Iată, Eu aduc preste norodul acesta boală; și vor boli întru ea părinții și fiii împreună, vecinul și cel de aproape a lui vor peri”.

22. Acestea zice Domnul: „Iată, vine norod de la miiazănoapte și să vor râdica neamuri de la marginile pământului.

23. Arc și fuște vor ținea, năsilnic easte și nu va milui. Glasul lui ca marea ce aduce valuri; cu cai și cu cară să va rândui, ca focul spre războiu, cătră tine, fata Sionului!”

24. „Auzit-am auzul lor, slăbit-au mâinile noastre, năcaz ne-au cuprins pre noi, chinuri ca ale ceii ce naște.

25. Să nu ieșiți afară la țarină și în căi să nu umblați, că sabiia vrăjmașilor lă-

cuiaste primpregiur.

26. Fata norodului Mieu, încinge-te cu sac și presară cenușe, jeleaște-ți ibovnicul, tânguiaște-te cu milă, că fără de veaste va veni chinul preste voi!”

27. „Ispititoriu te-am dat pre tine întru noroade ispitite și vei cunoaște când voiu ispiti Eu calea lor, toți neascultători mergând, încâlcită, aramă și fier.

28. Toți stricați sânt.

29. Încetat-au foii de la foc, sfârșitu-s-au plumbul în deșert, zlătariul bate argintul, vicșugurile lor nu s-au topit.

30. «Argint lăpădat», chemați-i pre ei, pentru că i-au gonit pre ei Domnul”.

CAP 7

Că în zădar nădăjduiesc în besearică, făcând reale și neascultând pre proroci, ca și părinții lor. Pentru aceea, vestește că besearica să va lăpăda și pământul Iudei să va pustii; nici rugăciunea lui Ieremii pentru ei le va folosi, nici jertvele lor pentru ceale înalte a lui Tafet, în valea fiului lui Enom, și pentru multe răutăților lor.

1. scultați cuvântul Domnului, toată Iudeea!

2. Acestea zice Domnul puterilor, Dumnezeuul lui Israil:* „De veți îndrepta căile voastre și tocmealele voastre, și Eu voiu face pre voi să lăcuiți în locul acesta.

*Jos
26, 13

3. Nu vă nădăjduiți voi spre cuvinte mincinoase, că mai mult nimic nu vor folosi voao, zicând: «Besearica Domnului, besearica Domnului easte».

4. Că de veți îndrepta îndreptând căile voastre și tocmealele voastre și făcând veți face judecată între om și între deaproapele lui,

5. Și pre neamearnic și pre văduvă și pre siriman să nu asupriți și sânge nevinovat să nu vărsați în locul acesta și după dumnezei străini să nu meargeți, spre rău voao.

6. Și voiu face pre voi să lăcuiți în locul vostru, în pământul care l-am dat părinților voștri, din veac și până în veac.

7. Iar de veți nădăjdui voi întru cuvinte mincinoasă, de unde nu vă veți folosi,

8. Și ucideți și preacurviți și furați și jurați strâmb și tămâiați lui Vaal și meargeți după dumnezei străini, pre carii nu-i știți, ca să vă fie voao rău,

9. Și ați venit și ați stătut înaintea Mea, în casa în carea să numeaște numele Mieu preste ea și ați zis: «Feritu-ne-am ca să nu facem toate urâciunile aceastea!».

*Isaiia
56, 7
Mateiu
21, 13

10.* Au peșteră tâlharilor easte casa Mea, unde să numeaște numele Mieu întru ea acolo înaintea voastră? Și, iată, Eu am văzut”, zice Domnul.

Marco
11, 17
Luca
19, 46

11. „Că meargeți la locul Mieu cel de la Silom, unde am sălășluit numele Mieu preste el acolo înainte, și vedeți ceale ce am făcut lui de cătră fața răutății norodului

Mieu, Israil.

12. Și acum, pentru care lucru ați făcut toate aceaste lucruri, și am grăit cătră voi și nu M-ați ascultat pre Mine și v-am chemat pre voi și n-ați răspuns.

13. (Deci)* face-voiu și Eu casii aceștia unde să chiiamă numele Mieu preste ea, spre carea voi nădăjduiți întru ea, și locului care l-am dat voao și părinților voștri, în ce chip am făcut Silomului.

*Pilde
1, 24
Isaiia
65, 12
1 Împăr.

14. Și voiu lăpăda pre voi de la fața Mea, precum am lăpădat pre frații voștri, toată sămânța lui Efraim.

4, 2
10

15.* Și tu nu te ruga pentru norodul acesta și nu te ruga ca să se miluiască aceștia, și nu te ruga și să nu te apropii cătră Mine pentru ei, că nu te voiu asculta.

*Jos
11, 14

16. Au nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda și în căile Ierusalimului?

17. Fiii lor adună leamne și părinții lor ard foc, și muierile lor fărâma aluat, ca să facă hamoni oștii ceriului; și au turnat turnări la dumnezei străini, pentru ca să Mă mânia.

18. Au, doară, pre Mine Mă scârbesc ei?”, zice Domnul, „Nu pre sine, pentru ca să se rușineaze obrazele lor?”

19. Pentru aceea, aceastea zice Domnul: „Iată, iuțimea și mâniia Mea să varsă preste locul acesta și preste oameni și preste dobitoace și preste tot lemnul țarinei lor și preste roadele pământului, și va arde și nu să va stinge”.

20. Aceastea zice Domnul: „Arderile ceale de tot ale voastre adunați cu jertvele voastre și mâncați carne.

21. Că n-am grăit cătră părinții voștri și n-am poruncit lor, în zioa în carea i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, pentru arderi de tot și pentru jertve.

22. Fără numai cuvântul acesta le-am poruncit lor, zicând: «Ascultați glasul Mieu și voiu fi voao Dumnezeu și voi veți fi Mie norod și umblați întru toate căile Meale, oricare voiu porunci voao, ca să vă fie voao bine!»

23. Și nu M-au ascultat pre Mine, nici au apropiat ureachiia lor, ci au umblat întru cugetele inimii lor ceii reale și s-au făcut la ceale dindărăpt, nu la ceale dinainte, din carea zi au ieșit părinții lor din pământul Eghiptului și până în zioa aceasta.

24. Și am trimis la ei pre toți robii Mie, prorocii, zioa și dimineața, și am trimis.

25. Și nu M-au ascultat pre Mine și nu s-au apropiat ureachiia lor și și-au învărtoseat cerbicea lor* mai mult decât părinții lor.

*Jos
16, 12

26. Și vei grăi lor cuvântul acesta, și nu te vor asculta pre tine, și vei chema pre ei și nu-ți vor răspunde.

27. Și vei grăi cătră ei: «Limba aceasta, carea nu au auzit glasul Domnului lor, nici au priimit învățătura, sfârșitu-s-au credința din gura lor».

28. Tunde capul tău și lapădă și ia

pre buze plângere, că au gonit Domnul și au lăpădat pre neamul care făcea acestea, pentru că fiii lui Iuda au făcut rău înaintea Mea”, zice Domnul.

29. „Pus-au urâciunile lor în casa în carea s-au chemat numele Mieu preste ea, ca să o spurce pre ea, și au zidit capiște lui Tafet, cel ce este în valea fiului lui Enom, ca să arză de tot pre fiii lor și pre featele lor cu foc, carea n-am poruncit lor și n-am gândit întru inima Mea.

30. Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și mai mult nu vor zice «Capiștea lui Tafet» și «Valea fiului lui Enom», ci «Valea celor omorâți», și-i vor îngropa în Tafet, nefiind loc.

31. Și morții norodului acestuia vor fi mâncare pasărilor ceriului și fiarălor pământului, și nu va fi cine să-i apere.

Iezechi. 26, 13 32. Și voi surpa din cetățile lui Iuda și din răspântiile Ierusalimului glasul celor ce să veselesc și glasul celor ce să bucură, glasul mirelui și glasul mireasii, că spre pustiire va fi tot pământul”.

CAP 8

Pentru că împărații, boiarii, preoții și prorocii și celalalt norod s-au întors la închinarea idolilor, și, nesocotind judecata Domnului, părăsind adevărul, toți au cugetat spre lăcomie și spre închinarea idolilor, și, întărâtând pre Domnul, n-au vrut să înțeleagă, pentru aceea, vrăjmași nemilostivi îi vor năcăji.

1. **N** în vremea aceea, zice Domnul, deschide-voiu oasele împăraților lui Iuda și oasele boiarilor lui și oasele preoților și oasele prorocilor lor și oasele celor ce lăcuiesc în Ierusalim din mormânturile lor.

2. Și le vor zbici la soare și la lună și la toate stealele și la toată oastea ceriului, carea au iubit și cărora au slujit și după care au mers și de care să ținea și la care s-au închinat ei; nu se vor tăia, nici să vor îngropa și vor fi spre pildă preste fața a tot pământul.

3. Că mai ales-au moartea decât viața și la toți ceialalți, carii au rămas de la neamul acela, în tot locul, oriunde-i voi scoate pre ei acolo”.

4. Că acestea zice Domnul: „Au, doară, cel ce cade nu să scoală, sau cel ce să abate nu să întoarcă?”

5. Pentru că s-au fost abătut norodul Mieu acesta abatere fără de rușine, și s-au biruit de tot întru voia lor și nu au vrut a să întoarcă.

6. Băgați, dară, în urechi și auziți, nu așa vor grăi; nu este om carele să se pocăiască de răutatea lui, zicând: «Ce am făcut?» Rămas-au cel ce aleargă de la alergătura lui ca calul șezetoriu întru rânchezarea lui.

7. Și asida în ceriu au cunoscut vremea ei, turtureaoa și rânduneaoa, paserile țarinei au păzit vremile intrării lor; iară norodul Mieu acesta n-au cunoscut judecățile Domnului.

CAP 7 ȘI 8

8. Cum veți grăi că: «Înțelepți sântem noi și leagea Domnului cu noi easte?» În deșert s-au făcut condeiul mincinos la scriitoriu.

9. Rușinatu-s-au înțelepții, acoperit-au capul său și s-au spăimântat și s-au prins pentru că au gonit cuvântul Domnului, care easte înțelepciune întru dânșii.

10. Pentru aceea, voi da muierile lor altora și țarinile lor moștenitorilor,* pentru că, de la cel mic până la cel mare, toți caută iubirea argintului, și, de la proroc până la preot, toți fac minciună.

*Isaia 56, 11
Sus 6, 13

11. Și vindecă surparea norodului Mieu cătră necinste, zicând: «Pace, pace!», și pace nu era.

12. Rușinatu-s-au, căci au făcut urâciune și cu rușine nu s-au rușinat și a să rușina nu știu, pentru aceea, vor cădea la mijloc, căzind; în vremea socotealei lor vor cădea”, zice Domnul.

13. „Și vor aduna roadele lor, zice Domnul, nu easte strugur în vie și smochine în smochin și frunzele au căzut de tot”.

14. „Și pentru ce noi ședem?” „Adunați-vă și să întrăm la cetățile ceale tari și să ne lăpădam acolo, că Dumnezeu ne-au lăpădat pre noi și ne-au adăpat pre noi cu apă de fiiare, pentru că am păcătuit înaintea Lui.

15.* Adunatu-ne-am spre pace și nu era bune spre vremea vindecării și nu era sânguială”.

*Jos 9, 15
Sus 4, 19

16. „De la Dan vom auzi glasul iuțimei cailor lui, de glasul rânchezării cailor călărimei lui s-au clătit tot pământul; și va veni și va mânca de tot pământul și plinirea lui, cetatea, și pre cei ce lăcuiesc întru dansa.

17. Pentru că, iată, Eu trimiț la voi șerpi omorâtori, cărora nu easte descântare.

18. Și vă vor mușca pre voi fără de vindecare cu durearea inimii voastre ceii slabe.

19. Iată, glasul strigării featei norodului Mieu din pământ departe: «Au nu easte Domn în Sion? Sau împărat nu easte acolo?» „Pentru că M-au urgisit cu ceale cioplite ale lor și întru deșertăciuni străine”.

20. Petrecutu-s-au vara, trecut-au seacerea și noi nu ne-am mântuit.

21. „De surparea featei norodului Mieu M-am întunecat și întru slăbiciunea minții Mă întăriră dureri, ca ceaea ce naște.

22. Și au nu easte rășină în Galaad? Au doftor nu easte acolo? Pentru ce nu s-au suit vindecarea featei norodului Mieu?”

CAP 9

Tânguiaște prorocul pre cei ce să vor ucide din Iuda și zice că nu trebuie a nădăjdui nici întru unul, că toți sânt vicleani; și pentru că Iuda să va jefui vrea ca toți să jelească. În sânzur Dumnezeu și întru cunoștința Lui să se laude, Carele va certa și pre păgâni și pre fiii lui Israil, cei netăiați împregiur la inimă.

1. **G**ine va da capului Mieu apă și ochilor Miei izvoară de lacrimi? Și voi plânge pre norodul Mieu acesta zioa și noaptea, pre cei răniți ai feței norodului Mieu.

2. Cine-Mi va da în pustie sălaş mai de margine și voi părăsi pre norodul Mieu și Mă voi duce de la ei, că toți preacurvesc, adunarea celor defăimători.

3. Și au întins limba sa ca un arc mincinos și credința nu au putut pre pământ, că din reale la reale au ieșit și pre Mine nu M-au cunoscut”, zice Domnul.

4. „Fieștecarele să vă păziți de cătră de aproapele său și spre frații lor nu nădăduiți, pentru că tot fratele cu amăgitură va amăgi și tot priiatinul cu vicleșug umblă.

5. Fieștecarele pre priiatinul său va înșela, adevărul nu vor grăi, învățatu-s-au limba lor a grăi minciuni, năpăstuit-au și n-au lipsit a să întoarce.

6. Camătă preste camătă, vicleșug preste vicleșug, n-au vrut să Mă știe pre Mine”, zice Domnul.

7. Pentru aceea, acestea zice Domnul puterilor: „Iată, Eu voi lămuri pre ei și voi ispiti pre ei, că voi face de cătră fața vicleșugului feții norodului Mieu.

Psal. 27, 4 8. Săgeată rănitore easte limba lor, vicleane sânt graiurile gurii lor, cu deaproapele său grăiaște de pace, și întru sine are vrajbă.

9. Au asupra acestora nu voi socoti, zice Domnul, sau la norod ca acesta nu va izbândi sufletul Mieu?

10. Preste măguri luați tânguire și pre căile pustiei plângere, că s-au săvârșit, pentru că nu sânt oameni. N-au auzit glasul stăpânirei, de la pasările ceriului și până la dobitoace, spăimântatu-s-au, dusu-s-au.

11. Și voi da Ierusalimul spre înstrăinare, spre lăcuință bălaurilor, și cetățile ludei spre străngere le voi pune, nelăcuindu-să”. Cine e omul cel înțelegătoriu și să înțeleagă aceasta? Și la carele e cuvântul gurii Domnului cătră el, vestească voao: pentru care lucru au perit pământul? Aprinsu-s-au ca pustiiul, neumblându-să el?

2 Leage 32, 29 12. Și au zis Domnul cătră mine: „Pentru ce au părăsit ei leagea Mea, carea o am dat înaintea feții lor, și n-au ascultat glasul Mieu,

13. Ci au mers după ceale alese ale inimii lor ceii reale și după idolii care i-au învățat pre ei părinții lor”.

Jos 23, 15 14. Pentru aceea, acestea zice Domnul puterilor, Dumnezeu lui Israil: „Iată, Eu hrănesc pre ei cu nevoi și voi adăpa pre ei cu apă de fiiare.

15. Și voi răsiți pre ei întru neamurile pre care nu le-au cunoscut ei, nici părinții lor, și voi trimite la dânșii sabie, până voi topi pre ei cu dânșii”.

16. Acestea zice Domnul puterilor: „Chemați pre ceale ce plâng și să vie, și cătră

ceale înțeleapte trimiteți!

17. Și să răspundă și să plângă pentru voi și să sloboază ochii voștri lacrimi și geanele voastre să curgă apă.

18. Că s-au auzit în Sion glasul cel de jeale: «Cum am chinuit? Ne-am rușinat foarte, căci am părăsit pământul și am lepădat sălășlurile noastre»”.

19. „Ascultați, dară, muieri, cuvântul lui Dumnezeu și să priimească urechile voastre cuvintele gurii Lui, și învățați fețele voastre jeale și muiarea pre cea de aproape a ei, plângere.

20. Că s-au suit moartea prin ferestrele voastre, intrat-au la pământul vostru ca să zdrobească prunci pre din afară și pre tineri de prin uliță.

21. Și vor fi morții oamenilor spre pildă preste fața câmpului pământului vostru și ca iarba dinapoia celui ce coseaște.

22. Și nu va fi cel ce să adune”. Acestea zice Domnul:* „Să nu să laude cel înțelept întru înțelepciunea lui și să nu să laude cel tare întru tăria lui și să nu să laude cel bogat întru bogăția lui.

*1 Cor. 1, 31
2 Cori. 10, 17

23. Ci întru aceasta să se laude cel ce să laudă, că înțelege și cunoaște că Eu sânt Domnul, Cel ce fac milă și judecată și dreptate pre pământ, că întru acestea easte voia Mea”, zice Domnul.

24. „Iată, zile vin, zice Domnul, și voi socoti preste toți cei ce au tăiat împregiur marginea acoperirii lor.

25. Preste Eghipt și preste Idumeea și preste Edom și preste fiii lui Amon și preste fiii lui Moav și preste tot cel ce tunde împregiur ceale de la fața lui, cei ce lăcuiesc în pustie, că toate neamurile sânt netăiate împregiur la trup și toată casa lui Israil netăiați împregiur sânt cu inima”.

CAP 10

Nu trăbuie să se teamă de stealele ceriului, nici de idolii cei deșerți și neputincioși, ci de Dumnezeu, Carele sângur e Dumnezeu, ziditoriu și Stăpânitoriu a toate, Cel ce au bătut pre păcătoșii pământului. Ierusalimul își plânge răul său și, neputându-și îndrepta omul căile sale, să roagă lui Dumnezeu ca pre cei ce-L cunosc pre Dânsul să nu-i piarză de tot, ci mai vârtos preste vrăjmașii jidovilor să-și vearse iuțimea mănii Sale.

1. **A**uziți cuvântul Domnului, care au grăit cătră voi, casa lui Israil!

2. **A**cestea zice Domnul: „După căile neamurilor nu învățați și de la seamnele ceriului nu vă teameti, pentru că să tem de eale cu fețele sale.

3. Că legile neamurilor deșearte sânt; lemn easte din dumbravă tăiat, lucru de teslariu și topitură.

4. Cu argint și cu aur înfrumșetate sânt, cu ciocane și cu cuie le-au întărit pre eale; punele-vor pre eale și nu se vor mișca.

5. Argintul bătut easte, nu vor umbla;

râdicându-să rădica-se-vor, că nu vor păși. Nu vă teameți de acelea, că nu vor face rău, și bine nu easte întru eale”.

Mihe. 6. „Nu easte aseamenea cu Tine, Doamne, mare ești Tu și mare easte numele Tău întru tărie!

Apoc. 7, 18 7. Cine nu să va teame de Tine, Împărate al neamurilor, pentru că Ție să cuvine, că întru toți înțelepții neamurilor și întru toate împărățiile lor nu easte aseamenea Ție!

8. Împreună cei fără de minte și cei nesocotitori sânt dăscăliia deșertăciunilor lor, lemn easte.

9. Argint lipit easte; de la Tarsis veni-va; aurul Mofaz și mâna zlătarilor, lucruri de meșteri, toate cu vânăt și mohorâte le vor îmbrăca pre eale.

10. Așea să ziceți lor: «Dumnezeii, carii ceriul și pământul nu au făcut, să piară de pre pământ și de supt ceriul acesta!»”

Face. 1, 1 11. Dumnezeu, Cel ce au făcut pământul cu putearea Sa, Cel ce au îndreptat lumea cu înțelepciunea Sa și cu mintea Sa au întins ceriul,

Jos 51, 15 12. Și mulțime de ape în ceriu, și au rădicat nori de la marginea pământului,* fulgerile spre ploaie au făcut și au scos vânturile (a) din vistieriile sale.

*Psal. 134, 13 Jos 51, 16 13. Nebunit-au tot omul de minte, rușinatu-s-au tot zlătariul de ceale săpate ale lui, că mincinoase au topit; nu easte duh întru eale.

14. Deșearte sânt lucruri batjocorite, în vremea cercetării lor vor peri!

15. Nu easte ca aceasta parte la Iacov, că Cel ce au zidit toate, Acela easte moștenirea Lui, Domnul e numele Lui.

16. Adunat-au de afară statul tău, cel ce lăcuiaște întru cei aleși, că acestea zice Domnul:

17. „Iată, Eu împiiadec pre cei ce lăcuiesc pământul acesta cu năcaz și voiu năcăji pre ei, ca să se afle rana ta”.

18. Vai de zdrobitura ta, duioasă e rana ta! Și eu am zis: Așea e aceasta rana ta, și te apucă pre tine.

19. Cortul tău au chinuit, perit-au; și toate pieile tale s-au spintecat; fiii miei și oile mele nu sânt, nu easte încă loc cortului meu, locul pieilor mele.

20. Pentru că păstorii au ieșit din minte și pre Domnul nu L-au căutat, pentru aceea nu au socotit toată pășunea și s-au răsipit.

21. Glasul auzirei, iată, vine, și cutremur mare din pământul mieziinoptii, ca să puie cetățile lui Iuda spre stângere și spre zăceare pasărilor.

22. Știu, Doamne, că nu easte a omului calea lui, nici bărbat va merge și va isprăvi călătoria sa.

Psal. 6,1 23. Ceartă-ne pre noi, Doamne, însă cu judecată și nu cu mânie, ca să nu ne împuținezi pre noi.

Psal. 78, 6 24. Varsă mânia Ta preste neamurile ceale ce nu Te știi pre Tine și preste împărățiile care n-au chemat numele Tău, că au mâncat pre Ia-

12. (a) Lumină. 24. (b) În cea veachie nu să află: și pășunea

cov și au amistuit pre Israil și pășunea lui o au pustiit (b).

CAP 11

Pentru că să blastămə cel ce nu ascultă, nici ține așezământul Domnului, care au dat părinților lor, pentru aceea să porunceaste prorocului ca să propoveduiască jidovilor să-l ție; ci în zădar, că ei mai vartos urmiază nelegiurile părinților săi și închinarea idolilor. Pentru aceea, va aduce Domnul pre[s]te ei neocolite răutăți; nici le vor folosi idolii, sau rugăciunile dreptilor, nici că întâiu au fost iubiții lui Dumnezeu. Spune cugetele jidovilor ceale îndărătnice, pentru șteargerea lor de pre pământ; ci vor peri cei ce nu vreau a auzi pre proroc în numele Domnului.

1. uvântul care s-au făcut de la Domnul cătră Ieremie, zicând:
2. „Auzi cuvintele legăturii aceștia (a) și vei grăi cătră bărbații lui Iuda și cătră cei ce lăcuiesc în Ierusalim, și vei zice cătră ei:

3. «Aceasta zice Domnul Dumnezeu lui Israil: ‘Blastămat e omul cel ce nu va asculta de cuvintele legăturii aceștia, carea am poruncit părinților voștri în zioa în carea i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, din cuptoriul cel de fier, zicând:

4. Ascultați glasul Mieu și faceți toate, oricâte voiu porunci voao, și veți fi Mie norod, și Eu voiu fi voao Dumnezeu,

5. Ca să întăresc jurământul Mieu, care am jurat părinților voștri, ca să le dau lor pământ care curge lapte și miiare, precum easte zioa aceasta!’»” Și am răspuns și am zis: „Fie, Doamne!”

6. Și au zis Domnul cătră mine: „Ceteaște toate cuvintele acestea în cetățile lui Iuda și afară de Ierusalim, zicând:

7. «Auziți cuvintele făgăduinței aceștia și le faceți pre eale, că mărturisind am mărturisit părinților voștri în zioa în carea i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, până în zioa aceasta; mânecând, am mărturisit, zicând:

8. ‘Ascultați glasul Mieu!’ Și n-au ascultat, nici au plecat ureachia sa, ci au mers fieștecare întru răutatea inimii sale ceii reale; și am adus preste ei toate cuvintele legăturii aceștia, care le-am poruncit să o facă și nu o au făcut»”.

9. Și au zis Domnul cătră Mine: „Să află legătură întru bărbații lui Iuda și întru cei ce lăcuiesc în Ierusalim.

10. Întorsu-s-au la nedreptățile părinților lor celor mai dinainte, carii nu au vrut să asculte cuvintele Meale; și, iată, ei merg după dumnezei străini, ca să le slujească lor; și casa lui Israil și casa lui Iuda au stricat legătura Mea, carea am pus cătră părinții lor”.

11. Pentru aceea, acestea zice Domnul: „Iată, lui o au pustiit. 2.(a) Făgăduinții sau testamentului.

Eu aduc preste norodul acesta reale, din care nu vor putea ieși și vor striga cătră Mine și nu voi asculta pre ei.

12. Și vor merge cetățile lui Iuda și cei ce lăcuiesc Ierusalimul și vor striga cătră dumnezeii lor, cărora tămâiază ei, carii nu-i vor mântui pre ei în vremea năcazului lor.

Sus 13. Că după numărul cetăților tale era dumnezeii tăi, Iuda, și după numărul ieșirilor Ierusalimului au pus capiști a tămâia lui Vaal.

Sus 14. Și tu nu te ruga pentru norodul acesta și nu face pentru ei cearere și rugăciune, că nu-i voi asculta pre ei în vremea în carea Mă vor chema pre Mine, în vremea năcazului lor.

15. Pentru ce cea iubită în casa Mea au făcut urăciune? Au rugăciunile și cărnurile sfinte vor lua de la tine răutățile tale? Au scăpa-vei de aceasta?

16. «Maslin cu bună umbră, frumos la chip» au numit Domnul numele tău, la glasul tăierii lui. S-au aprins foc preste el, mare e necazul preste tine (b), stricatu-s-au ramurile lui.

17. Și Domnul puterilor, Cel ce te-au sădit pre tine, grăit-au asupra ta reale pentru răutatea casii lui Israil și a casii lui Iuda, pentru că și-au făcut lor ca să Mă urgisească pre Mine, tămâind ei lui Vaal”.

18. Doamne, arată-mi mie și voi cunoaște! Atunci am văzut meșesugirile lor.

19. Iară eu, ca un miel fără de răutate, ce-l duc spre junghiiare, n-am cunoscut că gândea asupra mea gând rău, zicând: „Veniți să băgăm lemn în pâinea lui și să-l piardem de pre pământul celor vii, și numele lui să nu să mai pomenească”.

Jos 20. Doamne al puterilor, Cel ce judeci cu dreptul, Carele ispitești inimile și răunchii, dă-mi să văz de la Tine răsplătire asupra lor; că Ție am descoperit îndreptarea Mea!

21. Pentru aceea, așa zice Domnul asupra oamenilor din Anatot, cei ce caută sufletul mieu, zicând: „Nu vei proroci în numele Domnului; iară de nu, vei muri în mâinile noastre!”

22. Pentru aceea, așa zice Domnul puterilor: „Iată, Eu voi cerceta asupra lor, tinerii lor vor muri de sabie și feciorii lor și featele lor să vor stânge de foame.

23. Și nu vor avea ei rămășiță, pentru că voi aduce reale asupra celor ce lăcuiesc în Anatot, în anul cercetării lor”.

CAP 12

Să minunează prorocul de sporirea celor răi, însă aceștia să gătesc spre zioa uciderii și sânt pământului pricina plângerii; moștenirea s-au împotivit stăpânului său și păzitorii au jefuit viaa Domnului. Pentru aceea, să dă spre răsipire, căriia iarăși să milostiveaște Domnul, bătând pre nepriiatinii ei.

16. (b) În ce veachie nu să gătesc aceste cuvinte: s-au aprins foc preste el, mare e năcazul preste tine.

1. rept ești Tu, Doamne, că voi răspunde cătră Tine; însă judecăți voi grăi cătră Tine.* Ce easte, că calea necredincioșilor spo-
reaște? Înmulțitu-s-au toți cei ce lapadă poruncile Tale.

*Iov 21, 7
Avacu. 1, 13

2. Săditu-i-ai pre ei și au prins rădăcină, odraslă au făcut și au făcut roadă; aproape ești Tu, Doamne, de gura lor, și departe de răunchii lor.

3. Și Tu, Doamne, mă știi pre mine, ispitit-ai inima mea înaintea Ta; adună-i pre dânșii ca pre niște oi spre junghiiare și-i curățeaste pre ei spre zioa junghierii lor.

4. Până când va plânge pământul și toată iarba țarinei să va usca de răutățile celor ce lăcuiesc pre dânsul? Perit-au dobitoacele și paserile, că au zis: „Nu va vedea Dumnezeu căile noastre!”

5. „Picioarele tale aleargă și te slăbesc pre tine, cum te vei găti (a) pre cai? Și în pământul păcii tale nădăduiești, cum vei face întru fierbântarea Iordanului?”

6. Că și frații tăi și casa tătâne-tău, și aceștia s-au lepădat de tine și aceștia au strigat, dindărăptul tău s-au adunat; să nu te încrezi întru ei, când vor grăi cătră tine bune.

7. Părăsit-am casa Mea, lăsat-am moștenirea Mea, dat-am sufletul Mieu cel iubit în mâinile vrăjmașilor ei.

8. Făcutu-s-au Mie moștenirea Mea, ca un leu în dumbravă, dat-au asupra Mea glasul său, pentru aceea o am urât pre ea; au peștera leoaicei e moștenirea Mea Mie?

9. Au peșteră e împregiurul ei preste ea? Meargeți, adunați toate fierile țarinii, și să vie și să o mănca pre ea!

10. Păstori mulți au stricat viaa Mea, spurcat-au partea Mea, făcut-au partea Mea cea dorită pustie, neumblată.

11. Pusu-o-au pre ea întru periciunea pierzării pentru Mine, cu stingere s-au stins tot pământul, că nu easte bărbat carele să puie în inimă.

12. Preste toată ieșirea în pustie au venit nevoi, că sabiia Domnului va mânca de la marginea pământului până la marginea pământului, nu easte pace la tot trupul.

13. Sămânat-ați grâu și spini ați secerat, sortii lor nu vor folosi lor, rușinați-vă de fala voastră, de ocară înaintea Domnului!”

14. Că așa zice Domnul pentru toți vecinii cei răi: „Carii să ating de moștenirea Mea, carea o am împărțit norodului Mieu, Israil, iată, Eu voi smulge pre ei din pământul lor și pre Iuda voi scoate din mijlocul lor.

15. Și va fi după ce voi scoate pre ei, Mă voi întoarce și voi milui pre ei și voi face pre fieștecare să lăcuiescă în moșia sa și pre fieștecarele în pământul său.

16. Și va fi deca învățind vor învăța calea norodului Mieu, a jura întru numele Mieu:

5. (a) Să alergi.

„Viu e Domnul!” în ce chip au învățat pre norodul Meu a jura pre Vaal, și să vor zidi în mijlocul norodului Meu.

17. Iară de nu să vor întoarce și voiu rădica neamul acela cu rădicare și cu pierzare”, zice Domnul.

CAP 13

Precum cingătoarea lui Ieremie, cea ascunsă la apa Efratului, au putrezit, așa jidovimea întâiu lipindu-să de Dumnezeu, pentru mândria și închinarea idolilor de Dânsul să leapădă, și toți să vor răsipi. Însă prorocul îi chiiamă la pocăință, ca să scape de reale. Într-alt chip Iuda să va robi pentru răutățile sale, care nu să poate întoarce la pocăință, pentru că s-au învechit întru obiceaiul răutăților; să face mijlocitoare și mila prorocului.

1. ceasta zice Domnul: „Mergi și-ți agoniseaște ție încingătoare de in și te încinge preste mijlocul tău și în apă nu va trece”. (a)

2. Și mi-am agonisit încingătoare după cuvântul Domnului și o am pus preste mijlocul meu.

3. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

4. „Ia încingătoarea cea de preste mijlocul tău și te scoală și mergi la Efrat și o ascunde pre ea acolo, în gaora pietrii!”

5. Și am mers și o am ascuns pre ea la Efrat, precum mi-au poruncit mie Domnul.

6. Și au fost după zile multe, și au zis Domnul cătră mine: „Scoală-te și mergi la Efrat și ia de acolo încingătoarea carea am poruncit ție ca să o ascunzi acolo”.

7. Și am mers la apa Efratului și am săpat și am luat cingătoarea din locul unde o am îngropat pre ea acolo și, iată, era stricată cât la nimica nu era de treabă.

8. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

9. „Aceasta zice Domnul: Așa voiu strica sumeția lui Iuda și sumeția Ierusalimului cea multă, această sumeție.

10. Pre cei ce nu vor să asculte de cuvintele Meale și au mers după dumnezei străini (b), ca să slujească lor și să se închine lor; și vor fi ca cingătoarea aceasta, carea la nimica nu e de treabă.

11. Că precum să lipeaște cingătoarea împregiurul mijlocului omului, așa am lipit cătră Mine casa lui Israil și toată casa lui Iuda, ca să fie Mie norod numit, și spre laudă, și spre mărire, și n-au ascultat de Mine.

12. Și vei zice cătră norodul acesta: «Tot foalele să va umplea de vin». Și va fi de vor zice cătră tine: «Au cunoscând, nu vom cunoaște că tot foalele să va umplea de vin?»

13. Și vei zice cătră ei: «Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu voiu umplea pre toți cei ce lăcu-

1. (a) Adecă: în apă nu o vei băga. 10. (b) În cea veachie este: ci au mers întru îndoiala inimii lor ceii vicleane.

CAP 13 ȘI 14

iesc pre pământul acesta și pre împărații lor, fiii lui David, cei ce șed pre scaonul lui, și pre preoți și pre proroci și pre Iuda și pre toți cei ce lăcuiesc în Ierusalim, cu îmbătare.

14. Și voiu răsipi pre ei, pre bărbat și pre fratele lui și pre părinții lor și pre fiii lor deodată, și nu voiu dori, zice Domnul, și nu-Mi va fi milă și nu Mă voiu milostivi spre strâgarea lor’».

15. Auziți și băgați în urechi și nu vă rădicați, că Domnul au grăit!

16. Dați Domnului Dumnezeului vostru mărire, mai înainte de a întuneca și mai înainte de ce să vor împiedeca picioarele voastre de munți întunecoși și veți aștepta lumină, și acolo umbra morții, și să vor pune întru întunec.

17. Iară de nu veți auzi întru ascuns,* plânge-va sufletul vostru (v) de fața sumeției și vor slobozi ochii voștri lacrimi, pentru că să surpă turma Domnului. *Plân. 1, 3

18. Ziceți împăratului și boiarilor: «Smeriți-vă și ședeți, că au căzut de pre capul vostru cununa mărire voastre!»

19. Cetățile ceale de cătră austru s-au închis și nu easte cine să deșchiză, înstrăinatu-s-au Iuda, săvârșit-au înstrăinare deplin.

20. Rădică ochii tăi, Ierusalime, și vezi pre cei ce vin de la miiazănoapte: unde easte turma cea dată ție, oile mărire tale?

21. Ce vei zice când te vor cerceta pre tine? Și tu i-ai învățat pre ei asupra ta învățături asupra începutului (g). Durori te vor apuca, ca pre muiarea carea naște.

22. Și de vei zice întru inima ta: «Pentru ce mi-au venit mie aceastea?»* Pentru mulțimea nedreptăților tale; descoperitu-s-au ceale dinapoi ale tale, ca să se vază călcâiele tale. *Sus 1, 13

23. De va schimba arapul piialea sa și pardosul împistriturile sale, și voi veți putea face bine fiind învățați rău.

24. Și-i voiu împrăstia pre ei ca ojogiturile care să duc de vânt spre pustie.

25. Aceasta easte soarta ta și partea neascultării tale de Mine, zice Domnul, cum M-ai uitat pre Mine și ai nădăduit spre minciuni.

26. Și Eu voiu descoperi ceale dinapoi ale tale asupra feții tale.

27. Și să va vedea necinstea ta, preacurviile tale și rânchezarea ta și înstrăinarea curviei tale. Pre dealuri și în țarini am văzut urâciunile tale, vai, ție, Ierusalime, că nu te-ai curățit după Mine, până când (d) încă?”

CAP 14

Seacetă mare în pământul Iudei pentru păcatele norodului. Și rugându-să prorocul să se mântuiască de dânsa, îl opreaște Domnul să nu să roage pentru dânșii; nici priimeaște Dumnezeu posturile și jertvele lor; ci și

17. (v) În cea veachie: sufletul meu. 21. (g) Adecă: asupra capului tău. 27. (d) În cea veachie: vei fi.

prorocii carii le făgăduia bune cu dânșii vor peri. Ieremiia plânge pre cei morți de sabie și de foame și, mărturisind păcatele norodului, să roagă de milă.

1. uvântul Domnului care s-au făcut cătră Ieremie pentru neploare.

2. lâns-au Iudeea și porțile ei s-au deșertat și s-au întunecat pre pământ și strigarea Ierusalimului s-au suit.

3. Și cei mai mari ai ei trimis-au pre cei mai tineri ai lor la apă; venit-au la fântâni și n-au aflat apă și au adus vasele sale goale.

4. Și lucrurile pământului s-au sfârșit, pentru că nu era ploaie. Plugarii s-au rușinat, acoperit-au capetele sale.

5. Și cerbii în țarină au fătat și au părăsit, pentru că nu era iarbă.

6. Colunii au stătut prin codri și au tras vânt, sfârșitu-s-au ochii lor pentru că nu era buruiană.

7. (a) Păcatele noastre ne-au stătut noao împotrivă. Doamne, fă-ne noao pentru numele Tău, că multe sânt păcatele noastre înaintea Ta, pentru că am păcătuit Ție.

8. Îngăduința lui Israil, Doamne, și mântuiești în vremea răutăților.

9. Pentru ce Te-ai făcut ca un nemearnic pre pământ? Și ca un pământean (b) carele să abate la rămas (v)? Au, doară, vei fi ca un om ce doarme? Și ca un bărbat ce nu poate mântui? Și Tu întru noi ești, Doamne, și numele Tău s-au chemat preste noi, să nu ne uiți pre noi!

10. Așa zice Domnul norodului acestuia: „Au iubit a mișca picioarele sale și n-au iertat; și Dumnezeu nu au binevoit întru ei. Acum Își va aduce aminte de nedreptatea lor”.

*Sus 11. Și au zis Domnul cătră mine: „Nu te ruga 7, 15 pentru norodul acesta spre bine!

11, 14 12. Că, de vor posti, nu voiu auzi rugăciunile lor (g) și, de vor aduce arderi de tot și jertve, nu voiu binevoi întru ei, că cu sabie și cu foamete și cu moarte voiu piiarde pre ei”.

13. Și am zis: „Cel ce ești, Doamne, iată, prorocii lor vor proroci și zic: „Nu veți vedea 5, 12 sabie, nici foamete nu va fi întru voi, că adevăr și pace voiu da pre pământ și în locul acesta”.

*Jos 14. Și au zis Domnul cătră mine: „Minciuni 29, 9 prorocii prorocesc întru numele Mieu; nu i-am trimis pre ei și nu le-am poruncit lor și nu am grăit cătră ei, că vedenii mincinoase și vrăji și descântături și voile inimilor sale prorocesc ei voao”.

15. Pentru aceea, acestea zice Domnul: „De prorocii cei ce prorocesc întru numele Mieu minciuni, și Eu nu i-am trimis pre ei, cei ce zic: «Sabie și foamete nu va fi pre pământul acesta», cu moarte, cu boală vor muri și cu foamete să vor topi prorocii.

7. (a) În cea veachie este: de noroiul strâmbătății. 9. (b) Moștean; (v) Adecă, la odihnă, la popos. 12.

16. Și norodul, cărora prorocesc ei lor, și vor fi lăpădați în căile Ierusalimului de fața sabiei și a foametei și nu va fi cine să-i îngroape pre ei și muierile lor și fiii lor și fiicele lor, și voiu vărsa preste ei răutățile lor.

17. Și vei zice cătră ei cuvântul acesta: *Plân. «Sloboziți preste ochii voștri lacrimi zioa și 1, 16 noaptea și să nu înceteaze, că cu zdrobire 2, 18 mare s-au zdrobit fața norodului Mieu și cu rană duioasă foarte».

18. De voiu ieși la câmp, și, iată, răniți de sabie, și de voiu întra în cetate, și, iată, durea-re de foamete, pentru că preot și proroc au mers în pământul care nu l-au știut”.

19. „Au, doară, lăpădând au lăpădat pre Iuda? Și de la Sion s-au depărtat sufletul Tău? Pentru ce ne-ai bătut pre noi și nu easte noao 8, 15 vindecare? Așteptat-am spre pace și nu era bune, spre vreme de vindecare, și, iată, turburare.

20. Cunoscute-am, Doamne, păcatele noastre, nedreptățile părinților noștri, că am păcătuit înaintea Ta!

21. Încetează, pentru numele Tău, să nu pierzi scaonul mărirei Tale! Adu-Ți aminte, ca să nu strici legătura Ta cea cu noi!

22. Au easte în idolii neamurilor cel ce ploao? Și ceriul da-va sașiul său? Au nu Tu ești Însuți? Și Te vom aștepta pre Tine, Doamne, că Tu ai făcut toate acestea!”

CAP 15

Zice Domnul că nici cu rugăciunile lui Moisi, nici cu a lui Samuil nu să va pleca să nu dea pre norodul Ierusalimului foametei, sabiei, ciumii și robiei, că, fiind certat, n-au vrut să înțāleagă. Să jeluiască prorocul că au fost pricina neînțāleagerii și iarși că, vestind cuvântul lui Dumnezeu, au răbdat ocară, căruia îi făgăduiaște Domnul ajutoriu cu certarea jidovilor; îi făgăduiaște încă și tărie și izbândă și milă celor ce să vor întoarce cătră Dānsul.

1. i au zis Domnul cătră mine: „De va sta Moisi și Samuil înaintea feații Meale, nu easte sufletul Mieu cătră ei; slobozi pre norodul acesta, și să iasă!

2. Și va fi de vor zice cătră tine: «Unde vom ieși?» Și vei zice cătră ei: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: *Cāți la moarte, la moarte, 8, 11 căți la sabie, la sabie, și căți la foamete, la foamete, și căți la robie, la robie!

3. Și voiu izbāndi asupra lor patru chipuri, zice Domnul: sabiia spre junghiiare și câinii spre rumpere și fiiarāle pământului și pase-rile ceriului, spre māncare și spre stricare.

4. Și-i voiu da pre ei la nevoi, la toate împārāțiile pământului, * pentru Manasi, feciorul 4, 11 lui Iezechiia, împārātului Iudei, pentru toa-

(g) Nu e fără de folos postul, fără numai celor ce rămān în păcate.

te câte au făcut în Ierusalim.

5. Cui va fi milă de tine, Ierusalime? Sau cine se va întrista pentru tine? Sau cine să va pleca spre pace ție?

6. Tu M-ai urât, zice Domnul, dinapoi vei merge, și voi întinde mâna Mea și te voi strica pre tine, și mai mult nu voi lăsa pre ei.

7. Și-i voi împrăștiia pre ei cu împrăștiare în porțile norodului Mieu; făcutu-s-au fără de fii, pierdut-au pre norodul Mieu pentru răutățile lor.

8. Înmulțitu-s-au văduvele lor mai mult decât năsipul mării, adus-au asupra mumei durearea tinerelei într-o amiază, chin au aruncat preste ea fără de veaste, cutremur și nevoiță.

1 Împă. 9. Deșertatu-s-au ceaea ce au născut șeap-
2, 5 te, chinuitu-s-au sufletul ei, apus-au soarele
Amos preste ea încă fiind amiază, rușinat-au și
8, 9 au făcut de ocară pre cei rămași ai săi, spre
sabie îi va da înaintea vrăjmașilor lor», zice
Domnul.

10. „Vai, mie, maică, pentru ce m-ai născut bărbat, carele să mă judec și să mă osibesc în tot pământul? Nu am folosit, nici mi-au folosit mie nimene, tăriiia mea au lipsit într-o cei ce mă blastămă.

11. Facă-să, Stăpâne, îndreptându-să ei, de nu am stătut lângă Tine în vremea răutăților lor și în vremea necazului lor, spre bunățate cătră vrăjmaș!»

12. „De să va cunoaște fierul și învălitoră (a) de aramă putearea ta.

13. Și comorile tale spre pradă le voi da, schimbare pentru toate păcatele tale și în toate hotarile tale.

14. Rob te voi face vrăjmașilor tăi, în pământul care nu l-ai știut, că foc s-au ațit dintru mânia Mea, care preste voi va arde!»

15. „Doamne, adu-Ți aminte de mine și mă cercetează și mă apără de cei ce mă gonesc; nu într-o delungă răbdarea cunoaște că am luat pentru Tine ocară!

16. De cei ce defaimă cuvintele Tale, piarde-i pre ei și va fi cuvântul Tău mie spre veselie și bucurie inimii mele, că s-au chemat numele Tău preste mine, Doamne, Atotțiitoriu!

Psal. 17. Nu am șezut într-o adunarea celor ce juca,
2 [1], 1 ci mă temeam de cătră fața mănii Tale, deo-
15, 4 sebi ședeam, că de amărăciune m-am săturat.

Jos 18. Pentru ce să întăresc asupra mea cei ce
30, 15 mă mahnesc? Rana mea easte tare, de unde mă
[14] voi vindeca? Făcându-să, s-au făcut mie ca o apă mincinoasă, neavând credință».

19. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „De te vei întoarce și te vei așeza, și înaintea feții Meale vei sta și vei osibi ce e de cinste de cel ce nu e de cinste, ca gura Mea vei fi și ei să vor întoarce cătră tine și nu tu te vei întoarce cătră ei.

20. Și te voi da la norodul acesta, ca un

12. (a) Acoperemânt.

zid de aramă tare și vor da războiu asupra ta și nu vor birui asupra ta, pentru că cu tine sânt, ca să te mântuiesc.

21. Și te voi scoate, zice Domnul, și te voi mântui pre tine din mâinile celor răi și te voi izbăvi din mâna pierzătorilor».

CAP 16

Domnul opreaște pre proroc să nu să însoare, vestind că jidovii cu multe fealiuri de moarte vor peri, așa cât morții nu să vor îngropa, nici să vor plânge de cei vii; pentru închinarea idolilor, a părinților și a fiilor, și pentru că au părăsit legea Domnului. Ci după aceaea, prin pescari și vânători îi va întoarce Domnul la pământul său, într-o care ei împreună cu neamurile își vor mărturisi Domnului păcatele sale.

1. „**S**i tu să nu iai muiare (zice Domnul Dumnezeu lui Israil) și să nu să nască ție fecior și fată în locul acesta».

2. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu de fiii și de featele care s-au născut în locul acesta și de maicele lor, ceale ce i-au născut pre ei, și de părinții lor, cei ce i-au plămădit pre ei în pământul acesta:

3. „Cu moarte bolnăvicioasă vor muri; nu se vor plânge, nici să vor îngropa, spre pildă vor fi pre fața pământului. Cu sabie și cu foamete să vor topi, și stârvurile lor vor fi mâncare fiarălor pământului și paserilor cerului».

4. Aceastea zice Domnul: „Să nu întri în jocul lor și să nu mergi să-i tânguiești și să-i jelești pre ei, că am depărtat pacea Mea de la norodul acesta, zice Domnul, mila și milostivirile.

5. Și vor muri cei mari și cei mici în pământul acesta, nu să vor îngropa și nu se vor plânge și nu se vor tângui pentru ei, și nici pleșuviri nu vor face, nici să vor rade.

6. Și nu se va frânge pâne într-o plângerea lor spre mângăiare pentru cel mort. Și nu-l vor adăpa pre el cu păhar spre mângăiare pentru tatăl și pentru muma lui; la casa ospățului să nu întri tu, ca să șezi împreună cu ei și să mânci și să beai».

7. Pentru că aceastea zice Domnul Dumnezeu lui Israil:

8. „Iată, Eu voi lua din locul acesta înaintea ochilor voștri și în zilele voastre glasul cel de bucurie și glasul cel de veselie și glasul cel de mire și glasul cel de mireasă.

9. Și va fi când vei vesti norodului acestuia toate cuvintele aceastea și vor zice cătră tine: «Pentru căci au grăit Domnul asupra noastră toate realele aceastea? Care easte nedreptatea noastră? Și care e păcatul nostru, care am păcătuit înaintea Domnului Dumnezeului nostru?»

10.* Și vei zice cătră ei: «Pentru că M-au părăsit părinții voștri, zice Domnul, și au mers după dumnezei străini și au slujit lor și s-au închinat lor și pre Mine M-au

*Sus
5, 19

părăsit și leagea Mea nu au păzit;

Sus 11. Și voi mai rău ați făcut decât părinții
7, 25 voștri și, iată, voi fieștecarele umblați după plăcerile inimii voastre ceii reale, ca să nu Mă ascultați pre Mine.

12. Și voi lăpăda pre voi din pământul acesta la pământul care nu l-ați știut voi și părinții voștri, și veți sluji acolo la alți dumnezei, carii nu vor da voao milă.

13. Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și mai mult nu vor zice: 'Viu e Domnul, Cel ce au scos pre fiii lui Israil din pământul Egiptului!'

14. Ci 'Viu e Domnul, Cel ce au suit casa lui Israil din pământul cel despre miiazănoapte și din toate țările unde s-au scos acolo'. Și voi așeza pre ei la pământul lor, care l-am dat părinților lor.

15. Și, iată, Eu trimit pescari mulți, zice Domnul, și vor pescui pre ei; și după aceea, voi trimite mulți vânători și-i vor vâna pre ei despre tot muntele și de pre tot dealul și din crepăturile pietrilor,

16. Că ochii Mieii sânt preste toate căile lor, și nedreptățile lor nu s-au ascuns dinaintea ochilor Mieii.

17. Și voi răsplăti îndoite răutățile lor și păcatele lor, cu care au spurcat pământul Mieu întru mortăciunile urâciunilor (a) sale și întru fărdelegile sale, cu care au umplut moștenirea Mea!»

18. „Doamne, Tu ești putearea mea și ajutorul mieu și scăparea mea în zilele răutăților! Cătră Tine neamurile vor veni de la marginea pământului și vor zice: «Cum idoli mincinoși au agonisit părinții noștri, și nu easte întru ei folos?»

19. Au face-ș-va omul șie dumnezei? Și aceia nu sânt dumnezei!”

20. „Pentru aceea, iată, Eu voi arăta lor în vremea aceasta mâna Mea și voi arăta lor putearea Mea și vor cunoaște că Mie numele e Domnul!”

CAP 17

Pentru împietrirea în păcat să vestească jidovilor că să vor certa; blăstămat e cel ce să nădăjduiaște în om și binecuvântat cel ce nădăjduiaște întru Dumnezeu. Sângur Dumnezeu ispitește inimile și răsplătește fieștecăruia după calea sa. Prorocul ceare de la Dumnezeu, întru Care au avut nădejde, să se mântuiască și nepriiatinii să se rușineaze. Poruncește Dumnezeu să se ție sâmbăta, ca să fie Ierusalimului toate spornice, care, într-alt chip, cu foc să va mistui.

1. „**D**ăcatul lui Iuda scris easte cu condeiu de fier în unghie de diiamant săpat pre leaspedea inimii lor și pre coarnele capiștelor lor.

2. Când și-au adus aminte fiii lor de ca-

17. (a) Idolilor săi. 2. (a) Sau des; (b) În cea veachie nu să află: jertvind în țarină. 3.(v) În cea veachie acest vers să înceape: O, munteane, la câmp avuția ta și țăriiia ta nu să află; (g) Sânt întru păcat. 4.

piștile sale și de desişurile lor și de leamnele ceale frunzoase (a) în munții cei înalți jertvind în țarină (b).

3. (v) Tăriiia ta și toate vistieriile tale spre pradă le voi da, ceale înalte ale tale pentru păcate (g) întru toate hotarale tale.

4. Și vei rămânea de moștenirea ta, carea am dat ție, și a sluji te voi face vrăjmașilor tăi în pământul care nu-l știi; că foc ați aprins întru mâniia Mea, până în veac va arde” (d).

5.* Aceastea zice Domnul: „Blăstămat easte omul carele are nădejde spre om și va răzâma trupul brațului său preste dânsul și de la Domnul să va depărta inima lui. *Isaiia 30, 2 31, 1

6.* Și va fi ca mirsinul (e) cel sălbatec, care easte în pustie; nu va vedea când va veni binele și să va sălășlui întru neadăpostiri de ape și în pustiu, în pământ sătos, care nu să va lăcui. *Jos 48, 7

7. Și blagoslovit e omul cel ce nădăjduiaște spre Domnul și va fi Domnul nădejdea lui.

8.* Și va fi ca pomul cel sădit lângă ape și pre umezală pune rădăcinile sale și nu să va teame când va veni zăduful și va fi într-însul odrasle frunzoase; în anul cel fără de ploaie nu se va teame și nu va lipsi a face roadă. *Psal. 1, 3

9. Adâncă e inima (j) decât toate și om easte, cine-l va cunoaște pre el?

10.* Eu sunt Domnul, Cel ce cerc inimile și ispitesc rărunchii, ca să dau fieștecăruia după căile lui și după rodurile izvodirilor lui”. *Sus 11, 20

11. Glăsuat-au potârnichea (dz), adunat-au ceale ce nu au născut, făcând avuția sa nu cu judecată; la jumătatea zilelor ei o vor părăsi pre ea și întru ceale mai de pre urmă ale ei va fi nebună.

12. „Scaon înalt de mărire (z), sfințirea noastră.

13. Așteptarea lui Israil, Doamne, toți cei ce Te părăsesc pre Tine să se rușineaze, depărtați pre pământ să se scrie, pentru că au părăsit izvorul vieții, pre Domnul.

14. Vindecă-mă, Doamne, și mă voiu tămădui, mântuiaște-mă și mă voiu mântui, că lauda mea Tu ești!

15. Iată, ei zic cătră mine: «Unde easte cuvântul Domnului? Vie!»

16. Și eu nu m-am ostenit venind după Tine și zioa omului nu o am poftit. Tu știi ceale ce ies prin buzele meale, înaintea feații Tale sânt.

17. Să nu fii mie străin, cruțindu-mă în zioa cea rea.

18. Și să se rușineaze cei ce mă gonesc și să nu mă rușinez eu; înfricoșeze-se ei și să nu mă înfricoșez eu! Adu preste ei zi rea, cu îndoită zdrobire zdrobeaște-i pre ei.

19. Aceastea zice Domnul cătră mine: «Mergi

(d) Aceaste patru versuri mai din sus întru unele biblii nu se află și s-au pus din cea jidovească. 6. (e) Lemn fără de rod. 9. (j) Mai mult. 11. (dz) Ca și potârnichea. 12. (z) Easte.

și stăi în porțile fiilor norodului tău, prin care intră împărații lui Iuda și prin care ies și în toate porțile Ierusalimului, și vei zice către ei: 20. 'Auziți cuvântul Domnului, împărații lui Iuda și toată Iudeea și tot Ierusalimul, cei ce intrați prin porțile acestea'».

21. Acestea zice Domnul: «Păziți sufletele voastre și nu rădicați sarcini în zioa sâmbetelor și nu băgați prin porțile Ierusalimului!

22. Și nu scoateți sarcine din casele voastre în zioa sâmbetelor și tot lucrul să nu faceți, sfințiți zioa sâmbetelor, în ce chip am poruncit părinților voștri.

23. Și nu au ascultat și nu au plecat urechii sa și au învățat cerbicea sa mai mult decât părinții lor, ca să nu Mă asculte pre Mine și să nu priimească învățătura.

24. Și va fi de Mă veți asculta pre Mine, zice Domnul, ca să nu băgați sarcine prin porțile cetății aceștia în zioa sâmbetelor și să sfințiți zioa sâmbetelor, ca să nu faceți întru dânsa tot lucrul.

25. Și vor intra prin porțile cetății aceștia împărați și boiari, șezind pre scaonul lui David și suindu-să pre carăle și pre caii săi, ei și boiarii lor, oamenii lui Iuda și cei ce lăcuiesc în Ierusalim; și să va lăcui cetatea aceasta în veac.

26. Și vor veni din cetățile lui Iuda și dimprejurul Ierusalimului și din pământul lui Veniamin și de la câmpie și de la munte și de la austru, aducând arderi de tot și jertve și tămăituri și mană și tămăie, aducând laudă în Casa Domnului.

27. Și va fi de nu Mă veți asculta pre Mine, ca să sfințiți zioa sâmbetelor, ca să nu rădicați sarcine și să nu băgați prin porțile Ierusalimului în zioa sâmbetelor, și voi aprinde foc în porțile ei și va arde ulițele Ierusalimului și nu se va stânga»”.

CAP 18

Cu pilda olariului arată Domnul a fi în mâna Sa casa lui Israil, ca să le facă lor după vrednicia lor, macar că mai înainte au zis că altceva va face. Pentru împietrita răutate a jidovilor li să vestește perire. Turburarea jidovilor împotriva lui Ieremia și tânguirea lui către Dumnezeu și vestirea pedepselor ce vor veni asupra împotrivnicilor.

1. uvântul care s-au făcut de la Domnul către Ieremia, zicând:

2. „Scoală-te și te pogoară la casa olariului, și acolo vei auzi cuvintele Meale!”

3. Și m-am pogorât la casa olariului și, iată, el făcea lucru pre pietri.

4. Și am văzut vasul care-l făcea el în mâinile lui și iarăși l-au făcut pre acela alt vas, precum au plăcut înaintea lui a face.

5. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

6.* „Au ca olariul acesta nu voi putea să vă

*Isaia
45, 9

CAP 17 ȘI 18

fac pre voi, casa lui Israil? Iată, ca lutul olariului sânteti voi în mâinile Meale. Roma. 9, 20

7. Sfârșitul voiu grăi asupra neamului, și asupra împărăției*, ca să-i rădic pre ei și să-i pierz. *Sus 1, 10

8. Și să va întoarce neamul acela de la toate răutățile sale și Mă voi căi pentru realele care am socotit să le fac lor.

9. Și de sfârșit voiu grăi despre neam și despre împărăție, ca să se zidească de iznov și să se răsădească.

10. Și (a) vor face ceale reale înaintea Mea, ca să nu auză glasul Mieu și (b) Mă voi căi pentru bunătățile care am grăit să le fac lor.

11. Și acum, zi către oamenii lui Iuda și către cei ce lăcuiesc în Ierusalim: «Iată, Eu urzesc asupra voastră reale și gândesc asupra voastră gând,* să se întoarcă, dară, fieștecare de la calea lui cea rea și mai bune faceți tocmealele voastre!» *4 Împă. 17, 13

12. Și au zis: «Îmbărbătam-ne, că după urâciunile noastre vom merge și fieștecare ceale ce plac inimii sale ceii reale vom face!»” Jos 25, 5 Iona 3, 8

13. Pentru aceea, aceste zice Domnul: „Întrebați întru neamuri cine au auzit ca aceste înfricoșate, care foarte au făcut fecioara lui Israil?

14. Au lipsi-vor de la piază țite, au zăpadă din Livan, au abate-să-va apă cu sila, rădicată de vânt?

15. Pentru că M-au uitat pre Mine norodul Mieu, în deșert au tămâiat și vor slăbi întru căile lor poteci veacine, ca să se bată cărările, neavând cale spre meargere.

16.* Ca să puie pământul lor spre pustiire și spre șuierare veacinică, toți cei ce merg printr-însul să vor spăimânta și vor clăti cu capul lor. *Jos 19, 8 49, 12 50, 13

17. Ca vântul cel pălitoriu voi răsipi pre ei înaintea feții vrăjmașilor lor, arăta-voiu lor zioa perirei lor”.

18. Și au zis: „Veniți să gândim asupra lui Ieremie gând, că nu va peri leagea de la preot și sfatul de la cel înțelegătoriu și cuvântul de la proroc; veniți și să-l batem pre el în limbă și să nu ascultăm de toate cuvintele lui!”

19. Auzi-mă, Doamne, și auzi glasul îndrepțării mele!

20. De să răsplătesc, pentru bune, reale, că împreună au vorbit graiuri asupra sufletului mieu, și certarea lor mi-o au ascuns, adu-Ți aminte, Doamne, că am stătut înaintea Ta, ca să grăiesc bune pentru ei și să întorci mâniia Ta de către ei.

21. Pentru aceea, dă pre fiii lor spre foamete și adună pre ei spre mâna sabiei, făcă-să muierile lor fără de fii și văduve, și bărbații lor cu moarte să fie omorâți, și tinerii lor, căzuți de sabie la războiu.

22. Facă-să strigare în căsile lor, ado a-

10. (a) De; (b) Eu.

supra lor tâlhari fără de veaste, că au început cuvânt ca să mă prinză și lațuri au ascuns asupra mea!

23. Și Tu, Doamne, ai cunoscut tot sfatul lor cel spre moarte asupra mea, și să nu ierți nedreptățile lor și păcatele lor să nu le ștergi de la fața Ta! Facă-să slăbiciunea lor înaintea Ta, în vremea mâniei Tale fă întru ei.

CAP 19

Ieremiia arată, prin vasul cel de lut care l-au spart, că norodul Ierusalimului va peri de sabia și de foamete întru încungiuarea în carea părinții își vor mânca pre fiii săi, pentru închinarea idolilor și urgisirea cuvintelor lui Dumnezeu.

1. tunci, au zis Domnul cătră mine: „Mergi și ia un vas de lut și vei aduce din cei mai bătrâni ai norodului și a preoților.

2. Și vei ieși la mormântul bărbaților fiilor pruncilor lor, care este înaintea ușilor porților cetății Harsit, și ceteaște acolo toate cuvintele acestea, care voi eu grăi cătră tine.

3. Și vei grăi lor: «Auziți cuvântul Domnului, împărații lui Iuda și bărbații lui Iuda și cei ce lacuiți în Ierusalim și cei ce întrați prin porțile acestea! Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: 'Iată, Eu aduc preste locul acesta reale, cât tot cine va auzi acestea vor țiu urechile lui.

4. Pentru care lucru M-au părăsit și au înstrăinat locul acesta și au tămâiat întru el la dumnezei străini, pre carii ei nu i-au știut, nici părinții lor; și împărații lui Iuda au umplut locul acesta de sânziuri nevinovate.

5. Și au zidit înalte lui Vaal, ca să arză pre fiii săi cu foc, ceale ce nu am poruncit, nici am gândit în inima Mea.

6. Pentru aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, și locul acesta mai mult nu să va chema 'Cădere' și 'Mormânt fiului lui Enom', ci 'Mormântul junghierii'».

7. Și voi eu junghia sfatul lui Iuda și al Ierusalimului în locul acesta și-i voi eu surpa pre ei cu sabia înaintea vrăjmașilor lor și în mâinile celor ce cearcă sufletele lor, și voi eu da pre morții lor mâncare paserilor ceriului și fiarălor pământului.

Sus 18, 16 Jos 49, 12 50, 13 8. Și voi eu pune cetatea aceasta spre pustiire și spre șuierare; tot cel ce va merge aproape de ea să va măhni și va șuiera pentru toată bătaia aceasta a ei.

9. Și vor mânca trupurile fiilor săi și trupurile featelor sale și fieștecare trupurile deaproapelui său vor mânca, întru îngrădirea și întru încungiuarea cu carea îi vor încungiuera pre ei vrăjmașii lor.

10. Și vei zdrobi vasul cel de lut înaintea ochilor oamenilor celor ce vor ieși cu tine și vei zice cătră ei:

11. «Acestea zice Domnul: 'Așa voi eu sfărâma pre norodul acesta și cetatea aceasta, cum să zdrobeaște vasul cel de lut care nu va putea să se vindece mai mult; și în Tofet să vor îngropa, pentru că nu este alt loc de îngropăciune.

12. Așa voi eu face, zice Domnul, locului acestuia și celor ce lacuiesc întru el, ca să se dea cetatea aceasta ca pământul cel surpat.

13. Și casele Ierusalimului și casele împăraților lui Iuda vor fi ca locul cel ce să surpă de necurățiile lor, în toate casele întru care au tămâiat în podurile lor la toată oastea ceriului și au turnat turnări la dumnezeii cei străini».

14. Și au venit Ieremiia de la surparea locului Tafet, unde l-au fost trimis pre el Domnul ca să procească, și au stătut în curtea casii Domnului și au zis cătră norodul:

15. „Acestea zice Domnul: «Iată, Eu aduc preste cetatea aceasta și preste toate cetățile ei și preste satele ei toate realele care am grăit asupra ei, pentru că au întărit cervicea sa, ca să nu asculte de poruncile Meale»”.

CAP 20

Pashor, preotul, bătând pre Ieremiia, îl trimite în temniță, de unde ieșind, procească lui și tuturor priiatinilor lui și la tot Iuda, ca un proroc mincinos, robia Vavilonului. Să jeluiască că să râde și rabdă ocară și izgonire pentru cuvântul Domnului și-și blastămă zioa nașterii.

1. i au auzit Pashor, fiul lui Emir, preotul, și acesta era pus povățuitoriu Casii Domnului, pre Ieremiia prorocind cuvintele acestea.

2. Și l-au lovit pre el și l-au băgat pre el în locul cel de chin, care era la poarta casii ceii rânduite de la tatăl său, ce era în Casa Domnului.

3. Și au scos Pashor pre Ieremie din locul închisorii și au zis Ieremiia cătră el: „Nu Pashor au chemat Domnul numele tău, ci «nemearnic»,

4. Pentru că acestea zice Domnul: «Iată, Eu te dau pre tine la nemernicie împreună cu toți priiatinii tăi și vor cădea de sabia vrăjmașilor săi, și ochii tăi vor vedea, și pre tine și pre tot Iuda voi eu da în mâinile împăratului Vavilonului și-i va face pre ei nemearnici și cu sabii va tăia pre ei.

5. Și voi eu da toată putearea cetății aceștia și toate ostenealele ei și toate vistieriile împăratului Iuda în mâinile vrăjmașilor lui, și-l vor duce pre el în Vavilon.

6. Și tu, Pashor, și toți cei ce lacuiesc în casa ta veți merge în robie, și în Vavilon vei muri, și acolo te vei îngropa tu și toți priiatinii tăi, căroră ai prorocit minciuni».

7. Amăgitu-m-ai, Doamne, și m-am amăgit, biruitu-m-ai și Te-ai întărit, făcutu-m-am spre răs, toată zioa am fost batjocorit.

8. Pentru că cu cuvântul meu cel amar voi râde defăimare și becisnicie voi chema, că s-au făcut cuvântul Domnului spre ocară mie și spre batjocoră în toată zioa mea.

9. Și am zis: „Nu voi numi numele Domnului și mai mult nu voi grai întru numele Lui!” Și s-au făcut ca focul ce arde pârjolind (a) în oasele mele și m-am părăsit de pretutindinea și nu pociu suferi.

10. Că am auzit hula multora carii s-au adunat de pîmprejur: „Sculați-vă și să ne sculam asupra lui toți bărbații, priiatinii lui! Păziți ceea ce e în gândul lui, au, doară, să va înșela și vom birui asupra lui și vom lua izbânda noastră de la el”.

11. Și Domnul este cu mine ca un războinic puternic, pentru aceea au gonit și nu au putut înțelege; rușinatu-s-au foarte* că n-au înțeles ocară lor, carea în veac nu să va șterge.

*Jos
23, 40

Sus 12. Doamne, Cel ce ispitești ceale drepte și cunoști rărunchii și inimile, să văz izbânda Ta asupra lor, că cătră Tine am descoperit răspunsurile mele!

11, 20
17, 10

13. Cântați Domnului, laudați-L pre El, că au scos sufletul săracului din mâna celor mai răi!

Iov 14. Blăstămată fie zioa întru carea m-am născut, zioa întru carea m-au născut maicămea să nu fie blagoslovită.

3, 2

15. Blăstămat să fie omul cel ce au spus tătâne-mieu, zicând că: „S-au născut ție fecior, bucură-te!”

16. Fie omul acela ca cetățile care le-au prăpădit Domnul cu mânie și nu l-au părut rău, auză strigare dimineața și glăsuire întru amiiazăzi.

17. Căci nu m-au ucis în zgăul maicii mele și să se fie făcut mie maica mea groapă și zgăul ei zămislire veacinică.

18. Pentru ce am ieșit din zgău, ca să văz osteneale și dureri? Și să se sfârșească întru rușine zilele mele?

CAP 21

Ieremie răspunde trimișilor lui Sedechiia, împăratului, despre închiderea împăratului Vavilonului, că Iuda să va pedepsi cu ciumă și cu sabie, cu foamete și cu robie; și numai aceia vor rămânea carii vor fugi la haldei. Și îndeamnă să facă judecată, ca să nu-i amestuiască de tot rugia Domnului.

1. uvântul care s-au făcut de la Domnul cătră Ieremie, când au trimis la el împăratul Sedechiia pre Pashor, fiul lui Melhie, și pre Sofoniia, fiul lui Vaseu, preotul, zicând:

2. „Întrebă pentru noi pre Domnul, că împăratul Vavilonului stă asupra noastră, doară va face Domnul după toate minunile Sale și să va duce de asupra noastră”.

3. Și au zis cătră ei Ieremie: „Așa veți

9. (a) Usturând.

CAP 20 ȘI 21

grăi cătră Sedechiia, împăratul lui Iuda:

4. «Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu întorc armele ceale de războiu cu care voi dați războiu asupra haldeilor celor ce v-au închis pre voi din afară de zid, și-i voi aduna pre ei la mijlocul cetății aceștia.’

5. Și voi bate Eu pre voi cu mână întinsă și cu braț tare și cu mânie și cu urgie mare.

6. Și voi lovi pre toți cei ce lăcuiesc în cetatea aceasta, pre oameni și pre dobitoace, cu moarte mare, și vor muri’.

7. Și după acestea, așa zice Domnul: ‘Dă voi pre Sedechiia, împăratul lui Iuda, și pre fiii lui și pre norodul care au rămas în cetatea aceasta, de moarte și de foamete și de sabie, în mâna vrăjmașilor lor, carii caută sufletele lor și cu ascuțitul sabiei de tot voi tăia pre ei; nu voi cruța pre ei și nu Mă voi milostivi spre ei’».

8. Și cătră norodul acesta vei grai: «Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu am dat înaintea feții voastre calea vieții și calea morții.’

9.* Cel ce șeade în cetatea aceasta de sabie și de foamete va muri, și cel ce va ieși și va merge la haldei, cei ce v-au închis pre voi, trăi-va și va fi sufletul lui spre prăzi și va trăi.

*Jos
38, 2

10. Pentru că am întărit fața Mea asupra cetății aceștia spre reale și nu spre bune’. Zice Domnul: ‘În mâinile împăratului Vavilonului să va da și de tot o va arde pre ea cu foc’.

11. Casa împăratului lui Iuda, auziți cuvântul Domnului, casa lui David, acestea zice Domnul:

12.* ‘Judecați dimineața judecată și îndreptați și scoateți pre cel jefuit din mâna celui ce-l năpăstuiăște pre el, pentru ca să nu să descopere ca focul iuțimea Mea; și va arde și nu va fi cine să o stângă.’

*Jos
22, 3

13. Iată, Eu asupra ta, cel ce lăcuiești Valea Sorului cea câmpoasă, cei ce ziceți: ‘Cine ne va înfricoșea pre noi? Sau cine va intra în lăcașul nostru?’

14. Și voi aprinde foc în dumbrava ei și va mânca toate ceale de pîmprejurul ei!’»

CAP 22

Îndeamnă pre împăratul Iudei și pre norodul lui să facă judecată și dreptate, ca toate să le sporească, iară de nu, toți vor fi spre răpire. Și Selim, adecă Ioachim, fiul lui Iosie, împăratul Iudei, nu să va întoarce mai mult în Ierusalim. Ceartă pre cei ce zidesc cu nedreptate, făgăduindu-și loruși fericirea părinților celor drepti. Prorocește împotriva necredinciosului Ioachim, fiul lui Iosie, că nu va avea îngropăciune, și fiul acestuia, necredinciosul Iehoniia, cu mumă-sa să va duce în Vavilon și acolo va muri.

1. ceasta zice Domnul: „Du-te și te pogoară la casa împăratului lui Iuda și vei grai acolo cuvântul acesta și vei zice:

2. «Ascultă cuvântul Domnului, împărate al lui Iuda, cel ce șezi pre scaonul lui David, tu și casa ta, norodul tău și cei ce intra

prin porțile aceastea!

*Sus 3. Acestea zice Domnul: * 'Faceți judecată și dreptate și scoateți pre cel jefuit din mâna celui ce-l năpăstuiște pre el; și pre cel nemearnic și pre cel sărac și pre văduvă să nu-i asupriți și nu păgâniți, și sânge nevinovat să nu vărsați în locul acesta!

4. Că deaca, făcând, veți face cuvântul acesta, vor intra prin porțile casii aceștia împărați șezind pre scaonul lui David și în cară și pre cai vor fi șezind ei și feciorii lor și norodul lor.

5. Iară de nu veți face cuvintele aceastea, asupra Mea M-am jurat, zice Domnul, că spre pustiire va fi casa aceasta'.

6. Că aceastea zice Domnul asupra casii împăratului lui Iuda: 'Galaadule, tu Mie înce-pătura Livanului, de nu te voiu pune pre tine spre pustiire, cetăți nelăcuite.

7. Și voiu aduce asupra ta om pierzătoriu și săcurea lui și vor tăia chedrii cei aleși ai tăi, și-i vor băga în foc;

*2 Leage 8. Și vor trece neamuri multe prin cetatea aceasta și va zice fieștecarele cătră deaproapele său: * 'Pentru ce au făcut Domnul așa cetății aceștii mari?'

3 Împăr. 9. Și vor zice: 'Pentru că au părăsit așezământul de leage a Domnului Dumnezeuului lor și s-au închinat la dumnezei străini și au slujit lor'.

10. Nu plângeți pre cel mort, nici vă tânguți pentru el; plângeți cu plângere pre cel ce iasă, că nu să va întoarce încă, nici va vedea pământul moșiei sale.

11. Pentru că aceastea zice Domnul asupra lui Selim, fiul lui Iosie, cel ce împărătește în locul lui Iosie, tatălui său, carele au ieșit din locul acesta:

12. 'Nu să va mai întoarce acolo, ci în locul acela unde l-am mutat pre el, acolo va muri, și pământul acesta nu-l va mai vedea.

13. O, cel ce zidește casa sa nu cu dreptate și foșoarele sale nu cu judecată, la el deaproapele lui lucră în dar și plată nu-i dă lui!

14. Zidit-ai ție casă cu măsură, foșoare largi și cu ferestri osibite și cuptușite cu chedru și vărute cu minău.

15. Au împărăți-vei pentru că tu te-ai întă-râtat asupra lui Ahaz, tatălui tău? Nu vor mânca și nu vor bea, mai bine era ție să faci judecată și dreptate bună!

16. Nu au cunoscut, nu au judecat judecată smeritului, nici judecată săracului. Au nu este aceasta, că tu nu Mă cunoști pre Mine?', zice Domnul.

17. Iată, nu sânt ochii tăi drepti, nici inima ta bună, ci la lăcomiia ta și la sângele cel nevinovat, ca să-l verși pre el, și la strâmbă-tăți și la ucideri, ca să le faci pre eale.

18. Pentru aceea, aceastea zice Domnul asupra lui Ioachim, feciorul lui Iosie, împăratul lui

Iuda: 'Și asupra bărbatului acestuia nu-l vor plânge pre el: 'O, frate!', nici să vor tângui pentru el: 'Vai, Doamne!'

19. Îngropare nu se va îngropa, putred să va lăpăda afară de poarta Ierusalimului'.

20. Suie-te în Livan și strigă, și spre Vasan dă glasul tău și strigă dincolo de mare, că s-au sfărâmat toți iubitorii tăi.

21. Grăit-am cătră tine întru cădearea ta și ai zis: 'Nu voiu asculta!' Aceasta este calea ta din tinerețele tale, nu ai ascultat glasul Mieu.

22. Pre toți păstorii tăi va paște vântul și ibovnicii tăi în robie vor merge; că atunci te vei rușina de toți cei ce te iubesc pre tine.

23. Ceeaa ce lăcuiești în Livan, ceaa ce faci cuiburi în chedri, foarte vei suspina când vor veni ție dureri, ca ceia ce naște.

24. Viu sânt Eu, zice Domnul; deaca făcându-să să va face lehoniia, feciorul lui Ioachim, împăratul lui Iuda, peceate (a) în mâna Mea cea dreaptă, de acolo te voiu zmulge.

25. Și te voiu da pre tine în mâna celor ce caută sufletul tău, de carii tu te temi de fața lor, în mâna haldeilor.

26. Și te voiu lăpăda pre tine și pre mumă-ta care te-au născut pre tine, în pământ, unde nu ai născut tu acolo, și acolo vei muri.

27. Iară în pământul care ei să roagă (b) cu sufletul lor, nu să vor întoarce'».

28. Necinstitu-s-au lehoniia ca un vas de nici o treabă, pentru că s-au lăpădat și s-au scos la pământul care nu l-au știut.

29. Pământe, pământe, auzi cuvântul Domnului!

30. Scrie pre bărbatul acesta, om izgonit, pentru că din seminția lui mai mult nu va șede bărbat pre scaonul lui David, domn în Iuda".

CAP 23

Domnul amenințază păstorilor carii răsipesc și rump turma, făgăduind că va aduce rămășițele turmei la locul său și va scula păstori și lui David, odraslă dreaptă, supt carea să vor deștepta cu mare fericire. Prorocește prorocilor celor mincinoși ocară veacinică, carii înșală pre norod vrând ca să-și uite de numele Domnului; și fără voia lui Dumnezeu prorocesc, zicând că cuvântul Domnului este pvoară.

1.* , păstori, cei ce răsipiți și oile pășunei lor!

*Iezechi.

13, 3

2. Pentru aceea, aceastea zice Domnul asupra celor ce pasc

34, 2

norodul mieu: „Voi ați răsipit oile Meale și le-ați scos afară și nu le-ați cercetat pre eale; iată, Eu voiu izbândi asupra voastră, după meșteșugurile voastre ceale reale.

3. Și Eu voiu priimi pre cei rămași ai norodului Mieu de preste tot pământul unde i-am scos pre ei și voiu așeza pre ei la pășunea lor și vor creaște și să vor înmulți.

24. (a) Adecă, inel cu peceate. 27. (b) Îl poftesc.

- *Sus** 4. * **Și voi scula lor păstori, carii vor paște**
3, 5 **pre ei și mai mult nu să vor teame, nici să**
vor înfricoșea, zice Domnul.
- *Isaiia** 5. * **Iată, zile vin, zice Domnul, și voi rădica**
4, 2 **lui David odraslă dreaptă și va împărați**
40, 11 **împărat și va înțelege și va face judecată și**
45, 8 **dreptate pre pământ.**
- *Jos** 6. **În zilele lui să va mântui Iuda* și Israil**
33, 13 **va lăcui cu nădejde și acesta easte numele**
lezechii. **lui, cu care va chema pre el Domnul: Iosedec,**
34, 12 **întru proroci (a).**
- Daniil** 7. **Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul,**
9, 24 **și nu vor mai zice: «Viu e Domnul, Cel ce au**
Ioan scos casa lui Israil din pământul Eghiptului!»
- 1, 45 8. * **Ci «Viu e Domnul, Cel ce au scos și au**
2 **adunat toată sămânța lui Israil de la pământ-**
34, 28 **ul mieziinopții și din toate țările unde i-au**
***Sus** scos pre ei acolo și i-au așezat în pământul
16, 14 **lor»”.**
9. (b) **„Zdrobitu-s-au inima întru mine,**
clătitu-s-au toate oasele meale, făcutu-m-am
ca un bărbat zdrobit și ca un om cuprins de
vin, de fața Domnului și de fața bunei-
cuviinței mării Lui.
10. **Că de cătră fața acestora au plâns pământul,**
uscatu-s-au pășunile pustiei și s-au
făcut dumbrava lor rea și tăria lor așa”.
11. **„Că preotul și prorocul s-au spurcat și**
în Casa Mea am văzut răutățile lor.
12. **Pentru aceea, facă-să lor calea lor spre**
lunecare întru negură și să vor împiedeca și
vor cădea întru ea, pentru că voi aduce
preste ei reale în anul cercetării lor (v).
13. **Și întru prorocii Samariei am văzut**
fărădelegi, prorocit-au (g) prin Vaal și au făcut
pre norodul Mieu, Israil, să rătăcească.
14. **Și întru prorocii Ierusalimului am văzut**
groaznice, preacurvind și mergând întru
minciuni și sprijinind mâini multe, ca să nu
să întoarcă fieștecarele de la calea sa cea
rea; făcutu-s-au Mie toți ca Sodoma, și cei
ce lăcuiesc într-însa, ca Gomora!”
- *Sus** 15. **Pentru aceea, acestea zice Domnul:***
9, 14 **„Iată, Eu hrănesc pre ei cu dureare și voi**
adăpa pre ei cu apă amară, că de la prorocii
Ierusalimului au ieșit spurcăciune în tot
pământul”.
- *Jos** 16. **Așa zice Domnul, Atotțiitoriul:*** **„Nu**
27, 7 **ascultați cuvintele prorocilor, că în deșert își**
29, 8 **fac lor vedenii, de la inima lor grăiesc, și nu**
de la gura Domnului!
17. **Zic celor ce lapadă cuvântul Domnului:**
*** «Pace va fi voao», și tuturor celor ce umblă**
***Sus** **întru poftete lor, și la tot cel ce umblă întru**
5, 12 **înșelăciunea inimii sale:** «Nu vor veni**
14, 13 **asupra ta reale»”.**
- **Sus** 18. **„Că cine au stătut înaintea (d) Dom-**
5, 12 **nului și au văzut cuvântul Lui? Cine au**
14, 13

6. (a) În cea veachie nu să află: întru proroci. 9. (b) În cea veachie să înceape acest vers: Întru proroci. 12. (v) În cea veachie easte: zice Domnul. 13. (g) În numele

băgat în urechi și au auzit?

19. * **Iată, cutremur de la Domnul și iuțime** ***Jos**
iasă spre cutremur, învârtindu-să preste cei 30, 13
necredincioși va veni.

20. **Și mai mult nu să va întoarce mâniia Dom-**
nului, până când o va face pre ea și până când
o va întări pre ea de la izdărătura inimii Lui;
la sfârșitul zilelor înțelege-o-vor pre ea”.

21. * **„Nu am trimis prorocii și ei alerga, nici** ***Jos**
am grăit cătră ei, și ei proceea. 27, 15

22. **Și de au stătut la sfatul Mieu și de au** 29, 9
auzit cuvintele Meale, și pre norodul Mieu ar
fi întors de la tocmealele lor ceale reale.

23. **Dumnezeu de aproape sânt Eu, zice Dom-**
nul, și nu Dumnezeu departe.

24. **Au ascunde-să-va neștine întru ceale as-**
cunse și Eu nu-l voi vedea pre el? Au nu
umple Eu ceriul și pământul?, zice Domnul.

25. **Auzit-am ceale ce grăiesc prorocii, cei**
ce prorocesc întru numele Mieu minciuni,
zicând: «Vis am visat».

26. **Până când va fi în inima prorocilor celor**
ce prorocesc minciuni, prorocind ei voile
inimilor sale?

27. **Celor ce socotesc ca să uite legea Mea**
întru visele sale, care povestea fieștecarele
deaproapelui său în ce chip au uitat părinții
lor numele Mieu întru Vaal.

28. **Prorocul întru carele easte visul, pove-**
tească visul său, și întru carele easte cuvântul
Mieu cătră el, povestească cuvântul Mieu
întru adevăr. Ce sânt paiele spre grâu? Așa
sânt cuvintele Meale, zice Domnul.

29. **Nu-s, iată, cuvintele Meale ca focul, zice**
Domnul, și ca ciocanul care taie piază?

30. **Pentru aceea, iată, Eu cătră prorocii,**
zice Domnul Dumnezeu, cei ce fură cuvintele
Meale, fieștecarele de la deaproapele său.

31. **Iată, Eu cătră prorocii cei ce scot proro-**
ciile limbii și dormitează adormirea lor.

32. **Pentru aceea, iată, Eu cătră prorocii cei**
ce prorocesc vise mincinoase și nu le pove-
tea pre eale și au înșelat pre norodul Mieu cu
minciunile lor și cu înșelăciunile lor, și Eu
nu i-am trimis pre ei și nu le-am poruncit lor,
și cu folos nu vor folosi pre norodul acesta.

33. **Și de te va întreba norodul acesta, au**
preot, au proroc, zicând: «Ce e luarea Dom-
nului?» Și vei grăi lor: «Voi sânteti luarea»;
și voi sparge pre voi, zice Domnul.

34. **Prorocul și preoții și norodul carii vor**
zice: «Luarea Domnului» și voi izbândi pre
omul acela și casa lui.

35. **Așa veți grăi fieștecarele cătră deaproa-**
pele său și fieștecarele cătră fratele său: «Ce
au răspuns Domnul?» și «Ce au zis Domnul?»

36. **Și «luarea Domnului» nu numiți mai mult,**
că «luarea omului» fi-va cuvântul lui.

Mieu, prin Vaal. 18. (d) În starea sau în locul unde stă Domnul sau în sfatul Lui.

37. Și pentru aceea au grăit Domnul Dumnezeu nostru (e).

38. Pentru aceea, așa zice Domnul Dumnezeu nostru: Pentru care lucru ați zis cuvântul acesta: «luarea Domnului» și am trimis la voi, zicând: «Nu ziceți: 'luarea Domnului'».

39. Pentru aceea, iată, Eu vă iau și vă sparg pre voi și cetatea carea o am dat voao și părinților voștri.

Sus 20, 11 40. Și voi da preste voi ocară veacinică și necinste veacinică, carea nu să va uita”.

CAP 24

Coșnița cu smochine bune însemnează pre jidovii cei robiți în Vavilon, pre carii zice Domnul că-i va aduce la pământul său și cu toată inima să vor întoarce către Dânsul; iară coșnița cea cu smochine reale însemnează pre ei ce rămăsease în Ierusalim și după aceea fugise în Egipt, pre carii zice că-i va da spre ocară și blăstăm.

1. rătat-mi-au mie Domnul doao coșnițe de smochine stând în preajma feții besearicii Domnului, după ce au înstrăinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehoniia, feciorul lui Ioachim, împăratul lui Iuda, și pre boiari și pre meșteri și pre cei legați și pre cei bogați din Ierusalim și i-au adus pre ei în Vavilon;

2. O coșniță de smochine, bune foarte, ca smochinele ceale timpurie, și coșnița a doao de smochine, reale foarte, care nu să vor mânca, pentru răutatea lor.

3. Și au zis Domnul către mine: „Ce vezi, Ieremie?” Și am zis: „Smochine; smochinele ceale bune bune-s foarte, și ceale reale reale-s foarte, care nu să vor mânca pentru răutatea lor”.

4. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

5. „Aceasta zice Domnul Dumnezeu lui Israil: «Ca smochinele ceale bune acestea, așa voi cunoaște pre cei înstrăinați a lui Iuda, pre carii i-am trimis din locul acesta în pământul haldeilor spre bunătați.

6. Și voi întări ochii Miei spre ei într-o bunătați și-i voi așeza pre ei în pământul acesta spre bunătați și de iznov voi zidi pre ei și nu voi surpa pre ei, și voi sădi pre ei și nu-i voi zmulge.

7. Și voi da lor inimă, ca să Mă știe pre Mine, că eu sânt Domnul* și ei vor fi Mie norod și Eu voi fi lor Dumnezeu, pentru că să vor întoarce către Mine din toată inima lor.

Jos 31, 33 8. Și ca smochinele ceale reale, care nu se vor mânca pentru răutatea lor, acestea zice Domnul, așa voi da pre Sedechiia, împăratul lui Iuda, și pre deregătorii lui, și rămășița Ierusalimului, pre cei rămași în pământul acesta și pre cei ce lăcuiesc în Egipt.

37. (e) În cea veachie sânt și acestea: și ați întors cuvintele Domnului celui viu. Așa veți grăi către proroc: Ce au răspuns ție Domnul și ce au zis Domnul? Și de veți zice: „luarea Domnului”, pentru aceea zice Domnul Dumnezeu

9. Și-i voi da pre ei spre răsipire la toate împărățiile pământului, și vor fi spre ocară și spre pildă și spre ură și spre blăstăm în tot locul unde voi scoate pre ei.

10. Și voi trimite la ei foamete și moarte și sabie, până ce să vor sfârși din pământul care l-am dat lor”.

CAP 25

Ieremiia, pentru că n-au vrut să-l asculte pre dânsul și pre ceialalți proroci, carii i-au îndemnat spre pocăință, vestește răsipirea Ierusalimului și robie de șaptezeci de ani, și după aceea perirea celor ce-i ținea robi; pentru aceea, să poruncească lui Ieremiia să închine păharul iuțimei Domnului cetăților Iudei și celorlalți împărați a locurilor. Păstorilor și căpeteniilor încă le vestește tânguire.

1. uvântul care s-au făcut către Ieremie pentru tot norodul lui Iuda în anul al patrulea a lui Ioachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda; acesta e anul cel dintâiu a lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului,

2. Care l-au grăit către tot norodul lui Iuda și către cei ce lăcuiesc în Ierusalim, zicând:

3. „În al treisprăzecelea an a lui Iosia, fiul lui Amos, împăratul lui Iuda, și până în zioa aceasta, doaozeci și trei de ani, și am grăit către voi, mânecând și zicând.

4. Și am trimis la voi pre robii Miei, prorocii, de noapte trimițându-i și nu ați ascultat și nu ați luat aminte cu urechile voastre.

5.* Întoarceți-vă fieștecarele de la calea sa cea rea și de la cugetele voastre și veți lăcui în pământul care l-am dat voao și părinților voștri din veac și până în veac. *4 Împă. 17, 13 Sus 18, 11

6. Nu meargeți după dumnezei străini, ca să slujiți lor și ca să vă închinați lor, ca să nu Mă porniți pre Mine spre mânia cu faptele mâinilor voastre, ca să vă fac voao rău.

7. Și nu M-ați ascultat pre Mine”.

8. Pentru aceea, acestea zice Domnul: „De vreame ce nu ați crezut cuvintele Meale,

9. Iată, Eu voi trimite și voi lua moștenirea de la miiazănoapte și-i voi aduce pre ei preste pământul acesta și preste cei ce lăcuiesc pre el și preste toate neamurile ceale de primregiurul ei, și-i voi pustii pre ei și-i voi da spre stângere și spre șuierare și spre ocară veacinică.

10. Și voi piarde de la ei glasul cel de bucurie și glasul cel de veselie, glasul cel de mire și glasul cel de mireasă, mirosul cel de mir și lumina luminei.

11. Și va fi tot pământul spre stângere și vor sluji într-o neamuri șaptezeci de ani. *2 Para. 36, 22

12.* Și după ce să vor umplea acei șaptezeci de ani, voi izbândi asupra neamului aceluia

nostru: pentru care lucru ați zis cuvântul acesta, „luarea Domnului?” Și am trimis către voi zicând: Nu veți zice „luarea Domnului”.

*2 Para. 36, 22 Esdra 1, 1 Jos 29, 10 Daniil 9, 2

și voi pune pre ei spre stângere veacinică.

13. Și voi aduce preste pământul acesta toate cuvintele Meale, care le-am grăit asupra lui, toate câte sânt scrise în cartea aceasta, care le-au prorocit Ieremiia asupra tuturor neamurilor.

14. Că au slujit lor, când era neamuri multe și împărați mari; și voi răsplăti lor după faptele lor și după lucrurile mâinilor lor (a)”.

15. Așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil: „Ia paharul vinului acestuia din mâna Mea și vei adăpa toate neamurile la care Eu te trimiț pre tine.

16. Și vor bea și vor borî, și vor nebuni de fața sabiei carea Eu o voi trimite în mijlocul lor”.

17. Și am luat paharul din mâna Domnului și am adăpat toate neamurile la care m-au trimis pre mine Domnul cătră eale.

18. Ierusalimul și cetățile lui Iuda și pre împărații lui Iuda și pre boiarii lui, ca să-i puie pre ei spre pustiire și spre stângere și spre șuierare.

19. Și pre Faraon, împăratul Egiptului, și pre slugile lui și pre boiarii lui și pre tot norodul lui;

20. Și pre toți cei amestecați ai lui și pre toți împărații celor de alt neam; și Ascalonul și Gaza și Acaronul și rămășița Azotului;

21. Și Idumeea și Moavita și pre fiii lui Amon;

22. Și pre împărații Tirului și pre împărații Sidonului și pre împărații cei dincolo de mare;

23. Și pre Dedan și pre Teman și pre Ros și pre tot tunsul dinaintea feții Lui;

24. Și pre toți amestecații cei ce poposesc în pustie;

25. Și pre toți împărații Elamului și pre toți împărații perșilor;

26. Și pre toți împărații de la apiliot, pre cei de departe și pre cei de aproape, pre fieștecarele împotriva fratelui său și toate împărățiile ceale de pre fața pământului.

27. „Și vei grăi lor: «Așa zice Domnul Dumnezeu, Atotșitorul, Dumnezeu lui Israil: ‘Beați, îmbățați-vă și borâți și veți cădea și nu vă veți scula de cătră fața sabiei carea o voi trimite în mijlocul vostru!’»

28. Și va fi când nu vor vrea să priimească paharul din mâna ta, ca să bea, și vei grăi: «Așa au zis Domnul: ‘Bind veți bea!’

1 Pet. 29. Că în cetatea întru carea s-au numit
4, 17 numele Mieu preste ea, Eu viu a chinui și voi cu curățenie nu vă veți curăți, că sabie Eu chem asupra tuturor celor ce șed pre pământ”.

*Ioil 3 [4], 16 Amos

1, 2 14. (a) Acest verș al 14 la cei șeptezeci de das-

al Său va da glasul Său, cuvânt va răspunde preste locul Său și aceștia ca cei ce culeg vor răspunde și șezind toți pre pământ.

31. Vine perire pre o parte de pământ, că judecata Domnului e întru neamuri; judecă-să El cu tot trupul, și cei necredincioși s-au dat sabiei, zice Domnul.

32. Așa zice Domnul: Iată, reale vin de la neam asupra neamului, și volbură mare iase de la marginea pământului!

33. Și vor fi răniți de Domnul în zioa Domnului, de la marginea pământului și până la marginea pământului nu să vor îngropa; în balegă pre fața pământului vor fi.

34. Strigați, păstori, și glăsuiți și vă tânguți berbecii oilor, că s-au plinit zilele voastre spre junghiare și veți cădea ca berbecii cei aleși.

35. Și va peri fuga de la păstori și mântuirea de la berbecii oilor.

36. Glasul strigării păstorilor și strigarea oilor și a berbecilor, pentru că au pierdut Domnul pășunile lor.

37. Și vor înceta rămășițele păcii de cătră fața iuțimei mănii Meale».

38. Lăsat-au ca un leu popasul său, pentru că s-au făcut pământul lor neumblat de la fața sabiei ceii mari”.

CAP 26

Înainte-vestind Ieremiia tăierea Ierusalimului, de nu să vor întoarce, îl prind preoții și prorocii. Ci bătrânii, căpeteniile îl mântuiesc de moarte, aducând pildele lui Mihea și a lui Urie, prorocilor.

1. a începutul împăratului Ioachim, fiul lui Iosia, s-au făcut cuvântul acesta de la Domnul.

2. Așa au zis Domnul: „Stăi în curtea Casii Domnului și vei grăi cătră toți iudeii și cătră toți cei ce vin să se închine în Casa Domnului toate cuvintele care ț-am poruncit ție ca să le grăiești lor, să nu taci cuvântul.

3. Ca, doară, vor auzi și să vor întoarce fieștecarele de la calea sa cea rea și voi înceta de la realele care Eu socotesc ca să le fac lor, pentru lucrurile lor ceale reale.

4. Și vei grăi: «Așa au zis Domnul: ‘De nu Mă veți asculta ca să umblați întru legile Meale, care le-am dat înaintea feții voastre,

5. Să ascultați cuvintele slugilor Meale, prorocilor, pre carii Eu trimiț la voi, de noapte mânecând; și am trimis și nu M-ați ascultat.

6.* Și voi da Casa aceasta ca Silomul și cetatea aceasta o voi da spre blăstăm la toate neamurile a tot pământul’»”.

7. Și au auzit preoții și prorocii cei mincinoși și tot norodul pre Ieremiia grăind cuvintele acestea în Casa Domnului.

8. Și au fost după ce au încetat Ieremie a grăi toate câte i-au poruncit Domnul lui

cali nu să află în capul acesta, ci în cap 33.

*1 Împă.
4, 12

ca să grăiască către tot norodul; și l-au prins pre el preoții și prorocii cei mincinoși și tot norodul, zicând: „Cu moarte vei muri,

9. Pentru că ai prorocit întru numele Domnului, zicând: «Ca Silomul va fi Casa aceasta și cetatea aceasta va rămânea pustie de cei ce o lăcuiesc». Și s-au adunat tot norodul asupra lui Ieremie în Casa Domnului.

10. Și au auzit boiarii lui Iuda cuvintele acestea și s-au suit din casa împăratului la Casa Domnului și au stătut înaintea ușilor porții Domnului ceii noao.

11. Și au zis preoții și prorocii cei mincinoși către boiari și către tot norodul: „Judecată de moarte este omului acestuia, pentru că au prorocit asupra cetății aceștia în ce chip ați auzit cu urechile voastre!”

***Sus 25, 13** 12. Și au zis Ieremiia către toți boiarii și către tot norodul, zicând: * „Domnul m-au trimis pre mine să prorocesc asupra Casii aceștia și asupra cetății aceștia toate cuvintele care le-ați auzit.

***Sus 7, 2** 13. Și acum, * mai bune faceți căile voastre și faptele voastre și auziți glasul Domnului Dumnezeu și va înceta Domnul de la realele care au grăit asupra voastră.

14. Și, iată, eu în mâinile voastre sânt, faceți mie cum este de folos și cum e mai bine voao.

15. Ci cunoscând, să cunoașteți că, de mă veți omorî pre mine, sânge nevinovat voi dați asupra voastră și asupra cetății aceștia și asupra celor ce lăcuiesc într-însa, că cu adevărat m-au trimis pre mine Domnul la voi, să grăiesc la urechile voastre toate cuvintele acestea!”

16. Și au zis boiarii și tot norodul către preoți și către prorocii cei mincinoși: „Nu este omului acestuia judecată de moarte, că întru numele Domnului Dumnezeului nostru au grăit către noi!”

17. Și s-au sculat bărbați dintru cei mai bătrâni ai pământului și au zis la toată adunarea norodului:

***Mihe. 3, 12** 18. „Miheia Moravitul era în zilele lui Iezechia, împăratul lui Iuda și au zis la tot norodul lui Iuda: «Așea zice Domnul: * ‘Sionul ca o țarină să va ara și Ierusalimul ca o cramă (a) va fi și muntele Casii desis de pădure’».

19. Au omorând omorându-l-au pre el Iezechia și tot Iuda? Nu, că s-au temut de Domnul și pentru că s-au rugat feții Domnului și au încetat Domnul de la realele care au grăit asupra lor; noi am făcut răutăți mari asupra sufletelor noastre”.

20. Și era un om prorocind întru numele Domnului, Urie, feciorul lui Samei, de la Cariatia-rim, și au prorocit pentru pământul acesta după toate cuvintele lui Ieremie.

21. Și au auzit împăratul Ioachim și toți boiarii toate cuvintele lui și căuta

18. (a) Loc neumblat.

să-l omoară pre el, și au auzit Urie și au intrat în Egipt.

22. Și au trimis împăratul bărbați în Egipt.

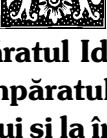
23. Și l-au scos pre el de acolo și l-au adus pre el la împăratul și l-au lovit pre el cu sabie și l-au lăpădat pre el la mormânturile fiilor norodului lui.

24. Însă mâna lui Ahicam, fiul lui Safan, era cu Ieremie, ca să nu-l dea pre el în mâinile norodului și să nu-l omoară pre el.

CAP 27

Ieremiia, trimițind legături la mulți împărați, le zice că de vor vrea să slujească împăratului Vavilonului și următorilor lui, vor rămânea în țările sale, iară de nu, vor peri de sabie, de foame și de ciumă. Și pornindu-să asupra prorocilor celor mincinoși, carii altă prorocesc, înșelând norodul, înainte-vesteaște că și vasăle ceale sfinte, care au mai rămas, să vor duce în Vavilon și mai târziu să vor întoarce în Ierusalim.

1. șea au zis Domnul: „Fă ție legături și lanțuri și pune împrejurul grumazului tău!

2. Și le vei trimite pre eale la împăratul Idumeii și la împăratul Moavului și la împăratul fiilor lui Amon și la împăratul Tirului și la împăratul Sidonului, în mâinile vestitorilor celor ce vin spre întâmpinarea lor la Ierusalim, către Sedechia, împăratul lui Iuda.

3. Și vei aduna pre ei la domnii lor, ca să zică: «Așea au zis Domnul Dumnezeul lui Israel: Așea veți grăi către domnii voștri,

4. Că Eu am făcut pământul cu putearea Mea cea mare și cu brațul Mieu cel înalt și-l voi da pre el oricui va fi plăcut înaintea ochilor Miei.

5. Dat-am pământul lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, să slujească lui, și hiiarale țarinii, să lucreze lui.

6. Și neamul și împărăția, câți nu vor pune grumazii săi supt jugul împăratului Vavilonului, cu sabie și cu foamete voi cerceta pre ei, zis-au Domnul, până ce să vor sfârși în mâna lui.

7. * Și voi să nu ascultați de prorocii cei mincinoși ai voștri și de cei ce vă vrăjesc și de cei ce visază voao și de descântătorii voștri și de fermecătorii voștri, cei ce zic: ‘Nu veți lucra împăratului Vavilonului!’ ***Sus 23, 16 Jos 29, 8**

8. Că minciuni prorocesc ei voao ca să vă depărteaze pre voi din pământul vostru.

9. Și neamul care va băga grumazul său supt jugul împăratului Vavilonului și va lucra lui, îl voi lăsa pre el în pământul său și va lucra întru el și va lăcui întru el”.

10. Și către Sedechia, împăratul lui Iuda, am grăit după toate cuvintele acestea, zicând: „Băgați cerbicea voastră,

11. Și lucrați împăratului Vavilonului, că minciuni prorocesc ei voao.

12. «Că nu i-am trimis pre ei, zice Domnul, să procească cu numele Mieu minciuni, ca să vă

piiartză pre voi; și veți peri voi și prorocii voștri, cei ce prorocesc voao spre strâmbătate minciuni”.

13. Și preoților și la tot norodul acesta am grăit, zicând: „Așa zice Domnul:

14. Nu ascultați cuvintele prorocilor celor ce prorocesc voao, zicând: «Iată, vasele Casii Domnului să vor întoarce din Vavilon», că minciuni prorocesc ei voao.

*Sus 14, 14 23, 21
Jos 29, 9
*4 Împă. 25, 13

15.* Nu i-am trimis pre ei”. Și apoi, proroci sânt? Și de easte cuvântul Domnului întru ei, întâmpine-se cu mine, că așa au zis Domnul:

16.* „Și cealelalte vase, care nu le-au luat împăratul Vavilonului, când au mutat pre lehonii din Ierusalim, în Vavilon vor intra”, au zis Domnul.

CAP 28

Ananiia, prorocul cel mincinos, luând lanțurile din grumazul Ieremie, procește că vasele ceale sfinte cu împăratul și cu norodul cel robit să vor întoarce după doi ani. Dară lui Ieremia să poruncește a proroci împotriva și a vesti moarte lui Ananie, carea și urmează într-acei an, după cuvântul lui Ieremia.

1. i au fost în al patrulea an al împărăției lui Sedechia, împăratul lui Iuda, în luna a cincea, mi-au zis mie Ananiia, fiul lui Azor, prorocului celui mincinos de la Gavaon, în Casa Domnului, întru ochii preoților și a tot norodul, zicând:

2. „Așa zice Domnul: Sfarmat-am jugul împăratului Vavilonului.

3. Încă doi ani de zile și Eu voi întoarce la locul acesta toate vasele Casii Domnului.

4. Și pre lehonii și înstrăinarea lui Iuda, că voi sfărma jugul împăratului Vavilonului”.

5. Și au zis Ieremia cătră Ananiia, înaintea ochilor preoților, întru ochii a tot norodul, carele sta în Casa Domnului.

6. Și au zis Ieremia: „Adevărat, așa să facă Domnul, să întărească cuvântul tău, care tu prorocesti, ca să se întoarcă vasele Casii Domnului și toată înstrăinarea din Vavilon la locul acesta!

7. Însă auziți cuvântul Domnului, care zic eu la urechile voastre și la urechile a tot norodul:

8. Prorocii cei ce au fost mai înainte de mine și mai înainte de voi din veac, și au prorocit preste mult pământ și preste împărați mari spre războiu;

9. Prorocul cel ce au prorocit spre pace, venind (a) cuvântul, cunoaște-vor pre prorocul pre carele l-au trimis lor Dumnezeu cu credință”.

10. Și au luat Ananiia întru ochii a tot norodul lanțurile din grumazul lui Ieremie și le-au zdrobit.

11. Și au zis Ananiia întru ochii a tot norodul, zicând: „Așa zice Domnul; Așa voi sfărâma jugul împăratului Vavilonului de la

9. (a) Când să va plini. 1. (a) În robie.

CAP 28 ȘI 29

grumazii a tuturor neamurilor!”

12. Și s-au dus Ieremie în calea sa; și s-au făcut cuvântul Domnului cătră Ieremie, după ce au sfărâmat Ananiia lanțurile de la grumazii lui, zicând:

13. „Mergi și grăiaște cătră Ananiia zicând:

14. «Așa au zis Domnul: Lanțuri de lemn ai sfărâmat și voi face în locul lor lanțuri de fier!» Că așa au zis Domnul: «Eu jug de fier am pus preste cerbicea tuturor neamurilor, să lucreze împăratului Vavilonului!»”.

15. Și au zis Ieremia lui Ananiia: „Nu te-au trimis pre tine Domnul și tu ai făcut pre norodul acesta a nădăjdui spre minciună.

16. Pentru aceea, așa au zis Domnul: «Iată, Eu te scoț pre tine de pre fața pământului; în anul acesta vei muri»”.

17. Și au murit în luna a șaptea.

CAP 29

Procește că jidovii cei robiți șaptezeci de ani vor rămânea în Vavilon și îi îndeamnă să se înmulțască acolo și după aceea să vor întoarce. Iară cei ce au rămas în Ierusalim zice că să vor sfârși de sabie, de foamete și de ciură: și împotriva lui Ahaz și a lui Sedechia și a lui Samea, prorocilor celor mincinoși, carii înșală norodul, robie.

1. i aceastea sânt cuvintele cărții carea o au trimis Ieremia din Ierusalim cătră cei bătrâni ai lui, carii era în înstrăinare, (a) și cătră preoți și cătră prorocii cei mincinoși, carte în Vavilon la cei din înstrăinare și la tot norodul.

2. Mai pre urmă, ieșind lehonii, împăratul, și împărăteasa și famenii și tot volnicul și meșterul și legatul din Ierusalim,

3. Cu mâna lui Eliasan, fiul lui Safan, și a lui Gamarie, fiul lui Helchie, pre carele l-au trimis Sedechie, împăratul lui Iuda, la împăratul Vavilonului în Vavilon, zicând:

4. „Așa au zis Domnul Dumnezeuul lui Israil, preste înstrăinarea carea o au înstrăinat de la Ierusalim:

5. «Zidiți case și lăcuinți și sădiți grădini și mâncați rodurile lor!

6. Și luați muieri și nașteți feciori și feate și luați fiilor voștri muieri și featele voastre le măritați și vă înmulțiți și nu vă împuținați!

7. Și căutați pacea pământului, la care v-am înstrăinat pre voi, și vă rugați pentru ei cătră Domnul, că întru pacea lor va fi pace voao».

8. Că așa au zis Domnul: * «Să nu vă înșeale pre voi, prorocii cei mincinoși, carii sânt întru voi și să nu vă înșeale pre voi vrăjitorii voștri, să nu ascultați de visele voastre, care voi le visați.

9.* Că neadevărate prorocesc ei voao întru numele Mieu, și Eu nu i-am trimis pre ei».

10. Că așa au zis Domnul: «Când să vor umplea în Vavilon șaptezeci de ani, voi cerceta pre voi și voi pune cuvintele Meale

*Sus

14, 14
23, 16
27, 14
2 Paral.
36, 22

Esdra
1, 1

Daniil
9, 2
*Sus
14, 14

preste voi, ca să întoarceți norodul vostru la locul acesta.

11. Și voi gândi spre voi gând de pace, și nu reale, ca să vă dau voao acestea.

12. Și vă rugați către Mine și voi auzi pre voi.

13. Și Mă căutați pre Mine și Mă veți afla, de Mă veți căuta pre Mine cu toată inima voastră!

14. Și Mă voi arăta voao.

15. Că ați zis: 'Pus-au noao Domnul proroci în Vavilon'».

16. Așa au zis Domnul asupra lui Ahav și asupra lui Sedechia: «Iată, Eu dau pre ei în mâinile împăratului Vavilonului și va lovi pre ei înaintea ochilor voștri.

17. Și vor lua de la ei blăstăm întru toată înstrăinarea lui Iuda în Vavilon, zicând: 'Să te faci pre tine Domnul cum au făcut pre Sedechie și ca pre Ahav, pre carii i-au ars împăratul Vavilonului cu foc!'

18. Pentru fărădelegea carea au făcut în Ierusalim și preacurviia muierile cetăților lor și cuvânt au grăit cu numele Mieu, care Eu nu am poruncit lor. Și Eu, martor, zice Domnul.

19. Și către Samea Elamiteanul vei grăi:

20. 'Nu te-am trimis cu numele Mieu!' Și către Sofonia, preotul, fiul lui Manasi, au zis:

21. 'Domnul te-au dat pre tine preot în locul lui Iodae, preotului, să te faci ispravnic în Casa Domnului la tot omul ce procește și la tot omul ce nebunește; și vei da pre el la închisoare și la locul muncii.

22. Și acum, pentru ce ați batjocorit pre Ieremie, cel din Anatot, pre cel ce au prorocit voao?

23. (b) Nu pentru aceasta l-am trimis? Că prin luna aceasta au trimis la voi în Vavilon, zicând: 'Departate eastă, zidiți case și lăcuiți și răsădiți grădini și veți mânca roada lor'».

24. Și au cetit Sofonie cartea aceasta la urechile lui Ieremie.

25. Și s-au făcut cuvântul Domnului către Ieremie, zicând: „Trimiteți către (v) înstrăinare, zicând:

26. «Așa zice Domnul asupra lui Samea Elamiteanul: 'De vreame ce au prorocit voao Samea, și Eu nu l-am trimis pre el, și v-au făcut pre voi să nădăjduiți spre minciună;

27. Pentru aceea, așa au zis Domnul: Iată, Eu voi cerceta asupra lui Samea și asupra neamului lui și nu va fi dintru ei om întră voi carele să vază bunătățile care Eu le voi face voao, nu le vor vedea'».

CAP 30

Înainte vestește iudeilor și lui Israil întoarcerea din robia cea grea, în care, pentru păcatele sale, să ținea; și cum că, după întoarcere, vor sluji lui Dumnezeu și lui David, împăratului, pre care El îl va scula lor întru fericire și negrijă mare, bătând pre împotriviții lor.

23. (b) În cea veachie nu sânt acestea: nu pentru aceas-

1. **C**uvântul care s-au făcut către Ieremie de la Domnul, să zică:

2. „Așa au zis Domnul, Dumnezeul lui Israil, zicând: Scrie toate cuvintele care am grăit către tine pre carte.

3. Că, iată, zile vin, zice Domnul, și voi întoarce străinarea norodului Mieu, Israil, și a lui Iuda, zis-au Domnul, Atotțitoriul; și-i voi întoarce pre ei la pământul care l-am dat părinților lor și-l vor stăpâni pre el”.

4. Și acestea sânt cuvintele care au grăit Domnul asupra lui Israil și asupra lui Iuda.

5. Așa au zis Domnul: „Glasul înfricoșerii veți auzi, frică, și nu easte pace;

6. Întrebați și vedeți de s-au născut făt? Și pentru frica întru carea voi ținea mijlocul (a) și mântuirea. Pentru că am văzut pre tot omul și mâinile lui preste mijlocul lui; întorsu-s-au fețele spre gălbinare.

7.* Că mare s-au făcut zioa aceea și nu easte ca aceea și vreame strâmtă easte lui Iacov și dintru aceasta să va mântui.

8. În zioa aceea, zis-au Domnul, sfărma-voi jugul de la grumazul lor și legăturile lor voi rumpe și mai mult nu vor lucra ei la străini.

9. Și vor lucra Domnului Dumnezeului lor, și pre David, împăratul lor, voi scula lor”.

10. Așa au zis Domnul: „Râdicat-am zdrobire, duioasă easte rana ta.

11. Nu easte cine să judece judecata ta, spre dureare te-ai vindecat, folos nu easte ție.

12. Toți priiatinii tăi te-au uitat pre tine, pre tine nu te vor întreba ceale de pacea ta, că cu rana vrăjmașului te-am lovit; certare întărită asupra toată nedreptatea ta, înmulțitu-s-au păcatele tale.

13. Pentru aceea, toți cei ce te mănâncă pre tine mânca-se-vor, și toți vrăjmașii tăi carnea lor toată o vor mânca;* mai mult decât nedreptățile tale, s-au înmulțit păcatele tale. Făcut-au acestea ție și vor fi cei ce te înfricoșează pre tine spre înfricoșare și pre toți cei ce te-au prădat pre tine da-i-voi la pradă.

14.* Că voi aduce vindecarea ta; de rana ta cea cu dureri vindeca-te-voi, zice Domnul, că răsipit te-ai chemat, vânatul vostru easte, că nu easte cel ce-l caută pre el”.

15. Așa zice Domnul:* „Iată, Eu voi întoarce înstrăinarea lui Iacov și robimea lui voi milui, și să va zidi cetate deasupra înălțimei ei și norodul după judecata sa va dormi.

16. Și vor ieși de la ei cântând, glasul celor ce joacă, și-i voi înmulți pre ei și nu să vor împuțina.

17. Și vor umbla fiii lor ca mai înainte și mărturiile lor în preajma feții Meale să vor îndrepta și voi cerceta pre toți cei ce-i năcăjesc pre ei.

18. Și vor fi mai tari ai lui decât ei, și domn a lui dintr-însul va ieși; și-i voi

ta l-am trimis. 25. (v) Cei din. 6. (a) Șealele.

*Ioil
2, 2
11

Amos
5, 18
Sof.

1, 15

*Sus
13, 22

*Sus
15, 18

*Isaia
43, 1
44, 2
Luca

1, 70

aduna pre ei și să vor întoarce la Mine. Că cine easte, care au dat inima lui ca să se întoarcă către Mine?” zice Domnul.

19. „Că urgiia Domnului au ieșit mănioasă; ieșit-au urgie hrănindu-să, preste cei necredincioși va veni.

20. Nu să va întoarce urgiia mâniei Domnului până ce va face și până ce va așeza izdărătura inimii lui. În zilele ceale de apoi veți cunoaște aceastea”.

CAP 31

Zice Domnul că va întoarce pre norodul Său, Israil, din robie, ca întru multe bunătăți să slujească Domnului. Pentru aceea, să poruncească să nu-și mai plângă Rahil pre fiii săi. Israil cunoaște că după vrednicie s-au certat și pentru aceea să pocăiaște. Despre strugurul cel acru și despre legătura cea noao carea va face Domnul cu casa lui Israil și nu va lăpăda sămânța lui până în sfârșit.

1., n vremea aceea, zis-au Domnul, fi-voiu Dumnezeu neamului lui Israil, și ei vor fi Mie norod”.

2. Așea au zis Domnul: „Afla-voiu căldură în pustie cu cei periți de sabie; meargeți și să nu piardeți pre Israil”.

3. Domnul de departe să va arăta lui: „Iubire veacinică te-au iubit pre tine, pentru aceea te-am tras pre tine spre îndurare.

4. Că te voiu zidi și te vei zidi, fecioara lui Israil; încă vei lua tâmpina ta și vei ieși cu adunarea celor ce joacă.

5. Pentru că ai sădit vii în măgurile Samariei, sădind, sădiți în măgurile lui Efraim (a) și lăudați.

6. Pentru că easte zi de chemare celor ce răspund în măgurile lui Efraim,* «Sculați-vă și vă suiți în Sion la Domnul, Dumnezeuul vostru!»

7. Că așea au zis Domnul lui Iacov: «Veseliți-vă, veseliți-vă și rânchezați preste capul neamurilor! Auzite faceți și lăudați, ziceți: ‘Mântuit-au Domnul pre norodul său, pre rămășița lui Israil!’

8. Iată, Eu aduc pre ei de la miiazănoapte și voiu aduce pre ei de la marginea pământului la praznicul Fasec; și va naște fii mulți și să vor întoarce aici.

9. Cu plângere au ieșit și cu mângăiere voiu scoate pre ei, abătându-i pre la curgeri de ape la cale dreaptă și nu vor rătăci întru ea, că M-am făcut lui Israil tată și Efraim cel întâiu născut al meu easte».

10. Auziți cuvintele Domnului, neamuri, și vestiți la ostroavele ceale de departe, ziceți: «Cel ce au răsipit pre Israil îl va și aduna pre el și-l va păzi pre el, ca cel ce paște turma sa».

11. Că au mântuit Domnul pre Iacov, sco-su-l-au pre el din mâna celor mai tari decât el; și vor veni și să vor veseli în muntele Sionului.

12. Și vor veni la bunătățile Domnului,

5. (a) În unele Biblii nu să află: în măgurile lui Efraim.

la pământul grâului și al vinului și al roadelor și al dobitoacelor și al oilor; și va fi sufletul lor ca un pom rodit și mai mult nu vor flămânzi.

13. Atunci, să vor bucura fecioarele întru adunare de tineri, și cei bătrâni să vor bucura, și voiu întoarce plângerea lor întru bucurie și voiu face pre ei veaseli.

14. Voiu mări și voiu îmbăta sufletul preoților fiilor lui Levi și norodul Mieu de bunătățile Meale sătura-să-va”.

15. Așea zice Domnul:* „Glas în Rama s-au auzit, plâns și tânguire și jeale a Rahilei, carea plângea pre fiii săi și nu au vrut să se mângăie că nu sânt”.

*Mat.
2, 18

16. Așea zice Domnul: „Să înceate glasul tău de la plâns și ochii tăi de la lacrimile tale, că easte plată lucrurilor tale și să vor întoarce din pământul vrăjmașilor,

17. Stătornic fiilor tăi.

18. Auzind, am auzit pre Efraim plângând: «Pedepsitu-m-ai pre mine și m-am pedepsit, eu ca un vițel nu m-am învățat; întoarce-mă pre mine și mă voiu întoarce, că Tu ești Domnul Dumnezeuul meu!

19. Că după robiiia mea m-am pocăit și după ce am cunoscut am suspinat pentru zilele rușinării și am arătat Ție că am luat ocară din tinerețele mele».

20. Fiiu iubit, Efraim, Mie prunc (b); pentru că sânt cuvintele Meale întru el, aducându-Mi aminte, Îmi voiu aduce aminte de el; pentru aceea, am sârguit spre el, miluind, voiu milui pre el”, zice Domnul.

21. „Întărește-te pre tine, Sioane, fă pocăință, dă inima ta pre umerii tăi pre calea carea ai umblat, întoarce-te, fecioară Israil, întoarce-te în cetățile tale plângând!

22. Până când te vei întoarce, fată fără de cinste?” Că au făcut Domnul mântuire spre sădire noao, întru mântuire vor umbla împrejur oamenii.

23. Că așea au zis Domnul: „Încă vor grăi cuvântul acesta în pământul lui Iuda și în cetățile lui, când voiu întoarce robiiia lui: «Bine e cuvântat Domnul preste drept muntele cel sfânt al Lui!»

24. Și cei ce lăcuiesc în cetățile lui Iuda și în tot pământul lui împreună cu plugariul, și să va rădica întru turmă.

25. Că am îmbătat pre tot sufletul sătos și pre tot sufletul flămând l-am seturat!”

26. Pentru aceea, m-am sculat și am văzut, și somnul meu dulce mi s-au făcut.

27. „Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și voiu sămâna pre Israil și pre Iuda sămânță de om și sămânță de dobitoc.

28. Și va fi precum am priveghiat asupra lor, ca să-i surp și ca să-i chinuiesc; așea voiu priveghea spre ei, ca să-i zidesc și ca să-i sădesc, zice Domnul.

20. (b) Plăcut.

Iezec. 29. În zilele acelea nu vor mai zice: «Părinții au mâncat aguridă (v) și dinții fiilor s-au strepezit»,

30. Ci fieștecările întru păcatul său va muri și celui ce au mâncat agurida să vor strepezi dinții lui.

Evrei 31. Iată, zile vin, zice Domnul, și voi pune casii lui Israil și casii lui Iuda legătură noao de pace.

32. Nu după împăcarea carea am făcut cu părinții lor în zioa în carea i-am luat pre ei de mână și i-am scos din pământul Eghiptului, pentru că aceia nu au rămas întru așezământul Meu și Eu nu am grijit de dânșii, zice Domnul.

33. Că acesta e așezământul Meu de pace, care voi așeza cu casa lui Israil după zilele

*Evrei 10, 16
*Sus 7, 22
24, 7

acelea, zice Domnul:* Da-voiu legile Meale în gândurile lor și în inimile lor le voi scrie și le voi fi lor Dumnezeu** și ei vor fi Mie norod.

34. Și nu va mai învăța nimene pre vecinul său și pre fratele său, zicând: «Cunoaște pre Domnul», că toți Mă vor cunoaște, de la cel mic până la cel mare al lor,* pentru că milostiv voi fi nedreptăților lor, și păcatele lor nu le voi mai pomeni.

*Fap. 10, 43

35. De să va înălța ceriul mai sus, zice Domnul, și de să va smeri fața pământului mai jos,

36. Și Eu nu voi goni neamul lui Israil, zice Domnul, pentru toate câte au făcut”.

37. Așa au zis Domnul, Cel ce au dat soarele spre lumina zilei, luna și stealele, spre lumina nopții, și strigare în mare, și sună valurile ei, Domnul Atotțiitoriu e numele Lui,

38. „De vor înceta legile aceastea de la fața Mea, zice Domnul, și neamul lui Israil va înceta a fi neam înaintea feații Meale în toate zilele.

39. Iată, zile vin, zice Domnul, și să va zidi cetatea Domnului, de la turnurile lui Anameil până la poarta unghiului, și va ieși măsura ei în preajma lui, până la dealurile lui Gariv, și să va încungiura împregiur din pietri alease.

40. Și toți asarimotii, până la păraul Ahelchedro, până la unghiul porții cailor răsăritului, sfințire Domnului; și mai mult nu să va smulge și nu să va strica până în veac”.

CAP 32

Navohodonosor, făcând șanț asupra Ierusalimului și Ieremiia fiind supt pază în curtea temniții, au cumpărat, din porunca Domnului, țarina din Anatot de la unchiul său și au poruncit să se ție cartea cumpărării. Pomeneaște înaintea Domnului facerile de bine cu Israil. Zice Domnul că va da cetatea cu norodul în mâna împăratului Vavilonului, pentru închinarea idolilor, ci apoi iarăși îi va chema în Ierusalim și va face cu ei legătură noao de leage, ca să-i slujească din toată inima.

1. uvântul Domnului, care s-au făcut de la Domnul cătră Ieremie în anul al zeacelea al împăratului Sedechie; acesta easte anul al optsprăzeacelea

29. (a) Adecă: strugur sălbatec sau acru.

al împăratului Navohodonosor, împăratului Vavilonului.

2. Și putearea împăratului Vavilonului au făcut șanț asupra Ierusalimului, și Ieremie să păzea în curtea temniții, carea easte la casa împăratului;

3. Întru carea l-au închis pre el împăratul Sedechia, zicând: „Pentru ce tu procești, zicând: «Așa au zis Domnul: Iată, Eu dau cetatea aceasta în mâinile împăratului Vavilonului și o va lua pre ea.

4. Și Sedechia, împăratul lui Iuda, nu va scăpa din mâna haldeilor, că, dându-să, să va da în mâinile împăratului Vavilonului și va grăi gura lui la gura aceluia, și ochii lui pre ochii aceluia vor vedea.

5. Și va intra Sedechia în Vavilon și acolo va muri?»”

6. Și cuvântul Domnului s-au făcut cătră Ieremie, zicând:

7. „Iată, Anameil, fiiul lui Salom, fratelui tătâne-tău, vine cătră tine, zicând: «Cumpără ție țarina mea cea de la Anatot, că după rude-nie ție țarina să cuvine să o cumperi»”.

8. Și au venit la mine Anameil, feciorul lui Salom, a fratelui tătâne-mieu, după cuvântul Domnului, la curtea temniții și au zis: „Cumpără ție țarina mea cea de la Anatot din pământul lui Veniamin, că ție să cade a o cumpăra pre ea, și tu ești bătrân”. Și am cunoscut că cuvântul Domnului easte.

9. Și am cumpărat țarina lui Anameil, fiiul fratelui tătâne-mieu, și i-am pus lui șapte sicile și zece arginți.

10. Și am scris în carte și am pecetluit și am pus mărturii și am pus argintul în cumpănă.

11. Și am luat cartea cea de cumpărare, cea cetită și pecetluită;

12. Și o am dat pre ea lui Varuh, feciorul lui Nirie, fiiului lui Maseu, înaintea ochilor lui Anameil, fiiului fratelui tătâne-mieu, și înaintea bărbaților celor ce sta mărturie și scriia în cartea cea de cumpărare, și înaintea ochilor iudeilor, celor ce ședeau în curtea temniții.

13. Și am poruncit lui Varuh înaintea lor, zicând:

14. „Așa au zis Domnul Atotțiitoriu, Dumnezeuul lui Israil: «la cartea cumpărării aceștia și cartea cea cetită și o vei pune în vas de strachină, ca să rămâie zile multe».

15. Că așa au zis Domnul: «Încă să vor mai cumpăra case și țarine și vii în pământul acesta»”.

16. Și m-am rugat cătră Domnul după ce am dat cartea cumpărării lui Varuh, fiiului lui Nirie, zicând:

17. „Doamne, Cel ce ești, Tu ai făcut ceriul și pământul cu putearea Ta cea mare și cu brațul Tău cel înalt și rădicat; nimic de Tine nu să va ascunde!

18.* Cel ce la mii faci milă și răsplătești păcatele părinților în sinul fiilor după

*Iesire

34, 7

2 Leage

5, 9

ei, Dumnezeule cel mare și tare!

19. Domnul sfatului celui mare și puternic întru lucruri, Dumnezeu cel mare, cel Atot-țiitoriu și Domnul cel cu nume mare, ochii Tăi sânt deșchiși spre toate căile fiilor oamenilor, ca să dai fieștecăruia după calea lui.

20. Cel ce ai făcut seamne și minuni în pământul Eghiptului, și până în zioa aceasta, și în Israil și întru pământeani și Ț-ai făcut Ție nume, ca în zioa aceasta,

21. Și ai scos pre norodul Tău, Israil, din pământul Eghiptului cu seamne și cu minuni, cu mână tare și cu braț înalt și cu vederi mari,

22. Și le-ai dat lor pământul acesta, care ai jurat părinților, pământ care curge lapte și miiare;

23. Și au intrat și l-au moștenit pre el și nu au ascultat glasul Tău și întru poruncile Tale nu au umblat; toate câte ai poruncit lor să facă nu au făcut și ai făcut ca să vie asupra lor toate realele acestea.

24. Iată, gloata au venit la cetate, ca să o ia pre dânsa, și cetatea s-au dat în mâinile haldeilor, celor ce o bat pre ea, de fața sabiei și a foametei; precum ai zis așa s-au făcut.

25. Și Tu zici cătră mine: «Cumpără-ți ție țarină cu argint». Și am scris carte și o am pecetluit și am pus mărturii și cetatea s-au dat în mâinile haldeilor”.

26. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

27. „Eu, Domnul Dumnezeu a tot trupul, au ascunde-să-va ceva de Mine?”

28. Pentru aceea, așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil: „Dându-să, să va da cetatea aceasta în mâinile împăratului Vavilonului și el o va lua pre ea;

29. Și vor veni haldeii dând războiu asupra cetății aceștia și vor arde cetatea aceasta cu foc și vor arde căsile întru care au tămâiat pre podurile lor lui Vaal și au turnat turnări la dumnezei străini, ca să Mă amărăscă pre Mine.

30. Pentru că era fiii lui Israil și fiii lui Iuda singuri făcând ce easte rău înaintea ochilor Miei din tinerețele lor.

31. Că spre iuțimea și spre mâniia Mea era cetatea aceasta, din zioa în carea o au zidit pre ea și până în zioa aceasta, ca să o mut pre ea de la fața Mea.

32. Pentru toate răutățile fiilor lui Israil și a lui Iuda, care le-au făcut ca să Mă amărăscă aceștia pre Mine, și împărații lor și boiarii lor și cei mai mari ai lor și preoții lor și prorocii lor, bărbații lui Iuda și cei ce lăcuia în Ierusalim.

Sus 2, 27 33. Și au întors cătră Mine dosul și nu fața și i-am învățat pre ei să mânece de dimineață și nu au ascultat mai mult, ca să ia învățatură.

34.* Și au pus spurcăciunile lor în casa în carea s-au chemat numele Mieu preste ea, întru necurățiile lor. *4 Împă. 21, 4

35. Și au zidit capiștile lui Vaal, ceale din valea fiului lui Enom, ca să aducă pre fiii săi și pre featele sale lui Moloh, împăratului, ceale ce nu am poruncit lor și nu s-au suit întru inima Mea, ca să facă urâciunea aceasta, ca să greșească Iuda”.

36. Și acum, așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil pentru cetatea de carea tu zici: „Da-se-va în mâinile împăratului Vavilonului cu sabie și cu foamete și cu ducere”:

37. „Iată, Eu adun pre ei din tot pământul unde i-am răsipit pre ei întru mâniia Mea și întru iuțimea Mea și întru întărătare mare și-i voi întoarce pre ei la locul lor și-i voi așeza pre ei cu nădejde.

38. Și vor fi Mie norod, și Eu voi fi lor Dumnezeu.

39. Și voi da lor altă cale și altă inimă, să se teamă de Mine în toate zilele, spre binele lor, și fiii lor după ei.

40.* Și voi pune lor legătură veacinică, carea nu o voi întoarce după ei; și voi da frica Mea în inima lor, ca să nu să depărteaze ei de la Mine. *Ieșire 34, 10 2 Leage 5, 2

41. Și voi cerceta a le face bine lor și voi sădi pre ei pre pământul acesta întru credință și întru toată inima Mea și întru tot sufletul”.

42. Că așa zice Domnul: „În ce chip am adus asupra norodului acestuia toate răutățile aceste mari, așa Eu voi aduce preste ei toate bunătățile care am zis lor.

43. Și să vor cumpăra încă țarini în pământul de care tu zici că va fi necălcat de oameni și de dobitoace și s-au dat în mâinile haldeilor.

44. Și vor cumpăra țarini cu argint și vei scrie în carte și vei pecetlui și vei pune mărturii în pământul lui Veniamin și împregiurul Ierusalimului și în cetățile lui Iuda și în cetățile muntelui și în cetățile Sefileii și în cetățile Naghevii, că voi întoarce înstrăinările lor”.

CAP 33

Făgăduiaște Domnul că va ierta păcatele norodului său și-l va întoarce din robie, urmând multe faceri de bine; și va odrăsli lui David odrasla dreptății, făcând dreptate și judecată pre pământ, că tare e legătura Domnului cu David și cu sămânța lui Iacov, să o înmulțască foarte.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie al doilea rând și el era încă legat în curtea temniții, zicând:

2. „Așa au zis Domnul, Cel ce au făcut pământul și l-au urzit pre el ca să-l îndrepteaze pre el; Domnul e numele Lui.

3. Și au strigat cătră Mine și voi răspunde ție și voi spune ție mari și tari,

care nu le-ai știut”.

4. Că așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil, pentru casele cetății aceștia și pentru casele împăratului lui Iuda, ceale ce sânt spre șant,

5. Și spre băști, ca să se bată asupra haldeilor: „Și o voiu umplea pre ea de oameni morți, pre carii i-am lovit cu iuțimea Mea și cu mâniia Mea și am întors fața Mea de cătră ei, pentru toate răutățile lor.

6. Iată, Eu aduc ei închegare de rană și leac și o voiu vindeca pre ea și voiu arăta lor ca să asculte și voiu preoți pre ei și voiu face pace și credință.

7. Și voiu întoarce înstrăinarea lui Iuda și înstrăinarea lui Israil și-i voiu zidi pre ei ca și mai înainte.

8. Și-i voiu curăți pre ei de toate strâmbătățile lor care au greșit Mie și nu-Mi voiu aduce aminte de greșelele lor, care au greșit Mie și s-au depărtat de la Mine.

9. Și va fi spre veselie și spre laudă și spre mărire la tot norodul pământului, carii vor auzi toate bunătățile care Eu voiu face și să vor teame și să vor amări pentru toate bunătățile și pentru toată pacea carea Eu voiu face lor”.

10. Așa zice Domnul: „Încă să vor mai auzi în locul acesta care-l ziceți voi: «Pustiia easte de oameni și de dobitoace», întru cetățile lui Iuda, și din afara Ierusalimului, ceale pustiite, nefiind oameni și dobitoace, glas de veselie și glas de bucurie, glas de mire și glas de mireasă, glasul celor ce zic:

11. «Mărturisiți-vă Domnului Atotțitoriului, că e bun Domnul, că în veac e mila Lui!» Și vor băga daruri în Casa Domnului, că voiu întoarce toată înstrăinarea pământului aceluia, ca mai înainte”, zis-au Domnul.

12. Așa au zis Domnul puterilor: „Încă vor fi în locul acesta, în pustiia întru carea nu easte om și dobitoc, în toate cetățile lui, popasuri de păstori adăpostind oile.

13. În cetățile muntelui și în cetățile Sefilei și în cetățile Nagheveii și în pământul lui Veniamin și întru ceale de primpregiurul Ierusalimului și în cetățile lui Iuda, încă vor treace oile pre mâna celui ce numără”, zis-au Domnul.

CAP 34

Vestește Domnul că va da pre împăratul Sedechiia în mâinile împăratului Vavilonului, împreună cu Ierusalimul, pre care cu foc îl vor arde, pentru că n-au păzit legătura carea au făcut înaintea Domnului, ca să sloboază pre evreii cei ce s-au supus robiei.

1. uvântul care s-au făcut cătră Ieremie de la Domnul; și Navohonosor, împăratul Vavilonului, și toată oastea lui și tot pământul împărăției lui da războiu asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda, zicând:

2. „Așa au zis Domnul: Mergi la Sedechiia, îm-

păratul lui Iuda, și vei zice lui: «Așa au zis Domnul: Dându-să, să va da cetatea aceasta în mâinile împăratului Vavilonului și o va lua pre ea și o va arde pre ea cu foc.

3. Și tu nu vei scăpa din mâna lui și cu prinsoare te va prinde și în mâinile lui te vei da și ochii tăi vor vedea ochii lui și gura lui cu gura ta va grăi și în Vavilon vei intra!»

4. Ci ascultă cuvântul Domnului, Sedechiio, împăratul lui Iuda! Așa zice Domnul: «Nu vei muri de sabie;

5. Cu pace vei muri și, precum au plâns pre părinții tăi și pre cei ce au împărățit mai înainte de tine, plânge-te-vor și pre tine: Vai, doamne! Și până la iad te vor plânge, pentru că cuvânt am grăit Eu”, zis-au Domnul.

6. Și au grăit Ieremie cătră împăratul Sedechie toate cuvintele acestea în Ierusalim.

7. Și putearea împăratului Vavilonului da războiu asupra Ierusalimului și asupra cetăților lui Iuda și asupra Lahisului și asupra Azichei, pentru că acestea au fost rămas întră cetățile lui Iuda cetăți tari.

8. Cuvântul care s-au făcut cătră Ieremiia de la Domnul, după ce au săvârșit împăratul Sedechiia așezământul cătră norod, ca să chiiame slobozire,

9. Ca să sloboază fieștecare pre sluga sa și fieștecare pre slujnica sa, pre jidov și pre jidovoaică, slobozi, ca să nu robească bărbat din casa lui Israil (a).

10. Și s-au întors toți cei mai mari și tot norodul, carii au intrat la așezământ,

11. Ca să slobozască fieștecarele pre sluga sa și fieștecarele pre slujnica sa și i-au lăsat pre ei, ca să nu fie slugi și slujnice.

12. Și s-au făcut cuvântul Domnului cătră Ieremie, zicând:

13. „Așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil: Eu am pus legătură cu părinții voștri în zioa în carea i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, din casa robiei, zicând:

14.* Când să vor plini șease ani, vei slobozi pre fratele tău, pre jidovul carele să va vindeție, și va lucra ție șease ani și să-l lași pre el slobod; și nu M-au ascultat pre Mine și nu au plecat urechiia lor.

15. Și astăzi s-au întors să facă ce e drept înaintea ochilor Mie, ca să chiiame (b) slobozire fieștecarele deaproapelui său, și au făcut făgăduință înaintea feții Meale în casa în carea s-au chemat numele Mieu întru ea.

16. Și v-ați întors și ați spurcat numele Mieu, ca să întorcă fieștecarele pre sluga sa și fieștecarele pre slujnica sa, pre carii i-ați lăsat slobozi cu sufletul lor, ca să vă fie voao slugi și slujnice.

17. Pentru aceea, au zis Domnul: Voi nu M-ați ascultat pre Mine, ca să chiiame fieștecarele slobozenie fratelui său și fieștecarele deaproapelui său; iată, Eu chem slobozire voao

9. (a) Din Iuda. 15. (b) Dea.

*Ieșire
21, 2
2 Leage
15, 12

spre sabie și spre moarte și spre foamete și voiu da pre voi râsipire la toate împărățiile pământului.

18. Și voiu da pre bărbații cei ce au călcat legătura Mea, pre cei ce nu au întărit legătura

Face. 15, 10 Mea, carea au făcut înaintea feții Meale, vițelul care l-au făcut înaintea feții Meale, ca să-i lucreze (v) lui,

19. Pre boiarii lui Iuda și pre putearnici și pre preoți și pre norod,

20. Și-i voiu da pre ei vrăjmașilor lor și vor fi mortăciunile lor mâncare paserilor ceriului și hiiarilor pământului.

21. Și pre Sedechiia, împăratul Iudeii, și pre boiarii lor da-i-voiu în mâinile vrăjmașilor lor și puterilor împăratului Vavilonului, care să duc de la ei.

22. Iată, Eu poruncesc, zice Domnul, și voiu întoarce pre ei la pământul acesta și vor da războiu asupra lui și-l vor lua pre el și-l vor arde cu foc și cetățile lui Iuda; și le voiu da pre eale pustii de lăcuiitori”.

CAP 35

Cu pilda arhaviteanilor, carii ținea poruncile părinților săi, macar că era greale, mustră Domnul neascultarea jidovilor împotriva poruncilor Sale. Pentru aceea, acestora vestește Domnul ceale reale, iară acelora, ceale bune.

1. **C**uvântul care s-au făcut cătră Ieremie de la Domnul în zilele lui Ioachim, împăratului lui Iuda, zicând:

2. „Mergi în casa lui Arhavin și-i vei aduce pre ei în Casa Domnului, într-o una din curți, și-i vei adăpa pre ei cu vin”.

3. Și am scos pre Iehoniia, fiul lui Ieremie, fiului lui Havasin, și pre frații lui și pre fiii lui și toată casa lui Arhavin.

4. Și i-am băgat pre ei în Casa Domnului, în camera fiilor lui Ionan (a), fiului lui Ananie, fiului lui Godolie, omului lui Dumnezeu, carele este aproape de casele boiariilor, deasupra casii lui Maseu, fiului lui Selom, celui ce păzește calea.

5. Și am dat înaintea feții lor urcior cu vin și pahar și am zis: „Beați vin!”

6. Și ei au zis: „Nu vom bea vin, pentru că Ionadav, fiul lui Rihav, tatăl nostru, ne-au poruncit noao, zicând: «Să nu beați vin voi și fiii voștri până în veac!»

7. Și casă să nu zidiți și sămânță să nu sămănați și vie să nu fie voao, că în corturi veți lăcui în toate zilele vieții voastre, pentru ca să trăiți zile multe pre pământul în care lăcuiți voi».

8. Și am ascultat glasul lui Ionadav, tatălui nostru, ca să nu bem vin în toate zilele vieții noastre, noi și muierile noastre și fiii noștri și featele noastre.

9. Și să nu zidim casă, ca să lăcuim acolo.

10. Și vie și țarină și sămânță nu au fost noao; și am lăcuit în corturi și

18. (v) Slujească sau să-l cinstească.

CAP 35 ȘI 36

am ascultat și am făcut după toate câte au poruncit noao Ionadav, tatăl nostru.

11. Și au fost când s-au suit Navohodonosor asupra pământului și am zis: Să ne suim, să intrăm în Ierusalim de cătră fața haldeilor și de cătră fața puterii asiriianilor; și am lăcuit acolo”.

12. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

13. „Așa zice Domnul: Mergi și zi omului lui Iuda și celor ce lăcuiesc în Ierusalim: «Au nu veți lua învățătură, ca să ascultați cuvintele Meale?»

14. Pus-au cuvinte fiii lui Ionadav, fiului lui Rihav, cum au poruncit fiilor săi, ca să nu bea vin, și nu au beut; și Eu am grăit cătră voi de noapte mânecând și am zis și nu M-ați ascultat pre Mine.

15. Și am trimis la voi slugile Meale, pre proroci, zicând: * ‘Întoarceți-vă fieștecarele de la calea sa cea rea și mai bune faceți lucrurile voastre și nu mergeți după dumnezei străini, ca să slujiți lor, și lăcuiți pre pământul care l-am dat voao și părinților voștri’. Și nu ați plecat urechile voastre și nu ați ascultat.

*4 Împă.
17, 13
Sus
25, 5
18, 11

16. Și au întărit fiii lui Ionadav, fiului lui Rihav, porunca tatălui lor și norodul acesta nu M-au ascultat pre Mine»”.

17. Pentru aceea, așa au zis Domnul: „Iată, Eu aduc preste Iuda și preste cei ce lăcuiesc în Ierusalim toate realele care am grăit asupra lor”.

18. Pentru aceea, așa au zis Domnul: „De vream ce au ascultat fiii lui Ionadav, fiului lui Rihav, porunca tatălui lor, ca să facă câte au poruncit lor tatăl lor,

19. Nu va lipsi bărbat din fiii lui Ionadav, fiului lui Rihav, carele să stea înaintea feții Meale în toate zilele pământului”.

CAP 36

Ieremiia, fiind în temniță, scrie din porunca Domnului cartea amănințurilor și o trimite pre Varuh să o cetească tot norodului, ca să se întoarcă. Iară împăratul Ioachim o arde în foc, poruncind să prindă pre Ieremiia și pre Varuh, cei ascunși. Iară Ieremiia poruncește lui Varuh să scrie alta și vestește că Ioachim și sămânța lui împreună cu Ierusalimul vor peri.

1. **I**n anul al patrulea a lui Ioachim, fiul lui Iosie, împăratul lui Iuda, fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Ia ție hârtie de carte și scrie pre ea toate cuvintele care am grăit cătră tine asupra Ierusalimului și asupra lui Iuda și asupra tuturor neamurilor, din zioa în carea am grăit Eu cătră tine, din zilele lui Iosie, împăratului lui Iuda, și până în zioa aceasta.

3. Ca, doară, va auzi casa lui Iuda toate realele care gândesc Eu să le fac lor, pentru ca să se întoarcă fieștecarele din calea sa cea

4. (a) În cea veachie nu să găsească Ionan.

rea și milostiv să fiu strâmbătăților lor și păcatelor lor”.

4. Și au chemat Ieremie pre Varuh, feciorul lui Nirie, și au scris din gura lui Ieremie toate cuvintele Domnului, care le-au grăit cătră el, într-o hârtie de carte.

5. Și au poruncit Ieremie lui Varuh, zicând: „Eu sânt în pază și nu pociu să într-o Casa Domnului.

6. Și vei ceti de pre hârtia aceasta la urechile norodului în Casa Domnului, în zi de post, și la urechile a tot Iuda, celor ce vin din cetățile lor, vei ceti lor.

7. Ca, doară, va cădea mila lor înaintea feții Domnului și să vor întoarce de la calea sa cea rea, că mare e mâniia și iuțimea Domnului, carea au grăit asupra norodului acestuia”.

8. Și au făcut Varuh după toate câte i-au poruncit Ieremie lui, ca să cetească de pre carte cuvintele Domnului, în Casa Domnului.

9. Și au fost în anul al optulea al împăratului Ioachim, în luna a noao, adunat-au post înaintea feții Domnului tot norodul în Ierusalim și casa lui Iuda.

10. Și cetea Varuh de pre carte cuvintele lui Ieremie în Casa Domnului, în casa lui Gamarie, fiului lui Safan, logofătului, sus, înaintea ușilor porții Casii Domnului ceii noao, la urechile a tot norodul.

11. Și au auzit Mihea, fiul lui Gamarie, al fiului lui Safan, toate cuvintele Domnului din carte.

12. Și s-au pogorât la casa împăratului și la casa scriitorului și, iată, acolo toți boiarii ședeau: Elisama, scriitorul, și Daleas, feciorul lui Selemia, și Ionatan, fiul lui Achovor, și Gamarias, feciorul lui Safan, și Sedechia, feciorul lui Ananie, și toți boiarii.

13. Și le-au spus lor Miheia toate cuvintele care le-au auzit cetindu-le Varuh la urechile norodului.

14. Și trimisără toți boiarii la Varuh, feciorul lui Nirie, pre Iudin, feciorul lui Nataniu, fiul lui Selemiu, al fiului lui Husi, zicând: „Hârtia de pre carea tu cetești la urechile norodului ia-o în mâna ta și vino!” Și au luat Varuh hârtia și s-au pogorât la ei.

15. Și ziseră lui iarăși: „Ceteaște la urechile noastre!” Și au cetit Varuh.

16. Și au fost, deaca au auzit toate cuvintele, să sfătuiră fieștecăre cu deaproapele său și ziseră:

17. „Vestind, să vestim împăratului toate cuvintele acestea!” Și au întrebat pre Varuh, zicând: „De unde ai scris toate cuvintele acestea?”

18. Și au zis Varuh: „Din gura sa mi-au spus mie Ieremie toate cuvintele acestea și le-am scris în carte”.

19. Și au zis lui Varuh: „Mergi și foarte te ascunde tu și Ieremie și om să nu știe unde santeți voi!”

20. Și au intrat la împăratul în curte și hârtia o au dat să o păzască în casa lui Elisa-

ma și au spus împăratului toate cuvintele acestea.

21. Și au trimis împăratul pre Iudin să ia hârtia. Și o au luat pre ea din casa lui Elisama și au cetit Iudin la urechile împăratului și la urechile tuturor boiarilor carii sta împregiurul împăratului.

22. Și împăratul ședeau în casă de iarnă și gratie de foc era înaintea lui.

23. Și au fost după ce au cetit Iudin trei foi, au patru, le-au tăiat cu cuțitașul scriitorului și le-au aruncat în focul care era pre gratie, până ce s-au sfârșit toată hârtia în focul cel de pre gratie.

24. Și nu s-au turburat, nici și-au rupt hainele sale împăratul și slugile lui, carii auzea toate cuvintele acestea.

25. Și Ionatan și Todolia și Daleas și Gamariia au sfătuit pre împăratul ca să nu arză de tot cartea; și nu i-au ascultat.

26. Și au poruncit împăratul lui Ieremeil, fiului împăratului, și lui Sarea, fiului lui Esriil, să prinză pre Varuh și pre Ieremiia și ei foarte s-au ascuns.

27. Și s-au făcut cuvântul Domnului cătră Ieremie, după ce au ars împăratul hârtia, toate cuvintele care le-au scris Varuh din gura lui Ieremie, zicând:

28. „Iarăși ia tu altă hârtie și scrie toate cuvintele ceale ce era pre hârtia carea o au ars împăratul Ioachim.

29. Și vei zice: «Așea au zis Domnul: Tu ai ars hârtia aceasta zicând: Pentru căci ai scris pre ea zicând: ‘Întrând va intra împăratul Vavilonului și va piarde pământul acesta și va lipsi de pre el om și dobitoc?’

30. Pentru aceea, așea zice Domnul asupra lui Ioachim, împăratul lui Iuda: ‘Nu va fi lui carele să șează pre scaonul lui David; și stârvul lui va fi lăpădat în arsura zilei și în înghețul nopții.

31. Și voi cerceta asupra lui și asupra neamului lui și asupra fiilor lui și voi aduce preste el și preste cei ce lăcuiesc Ierusalimul și preste pământul lui Iuda toate realele care am grăit cătră ei și nu au ascultat’»”.

32. Și au luat Varuh altă hârtie și au scris pre ea din gura lui Ieremie toate cuvintele cărții carea o au ars Ioachim și au adaos lui mai multe cuvinte decât acealea.

CAP 37

Sedechia, împărățind în locul lui Ioachim, trimite la Ieremiia să se roage pentru dânsul, care prorocăște că, macar că să duc haldeii pentru venirea oastei lui Faraon, iară să vor întoarce și vor arde Ierusalimul. Și Ieremiia, ieșind din cetate, îl bat și-l pun în temniță, de unde scoțindu-l Sedechia, îl pune în pridvorul temniței, rânduindu-i o pâne pre zi.

1.

i au împărățit Sedechia, fiul lui Iosie, în locul lui Ioachim, pre carele l-au pus împărat Navohodinosor, împăratul Vavilonului, ca

să împărătească în pământul lui Iuda.

2. Și nu au ascultat el și slugile lui și norodul pământului cuvintele Domnului, care au grăit prin mâna lui Ieremie.

3. Și au trimis împăratul Sedechia pre Ioahaz, fiul lui Selemie, și pre Sofonia, fiul lui Maseu, preotul, la Ieremie, zicând: „Roagă-te, dară, pentru noi către Domnul!”

4. Și Ieremie au venit și au trecut prin mijlocul cetății și nu l-au dat pre el la casa temniții. Și putearea lui Faraon au ieșit de la Egipt; și au auzit haldeii auzul lor și s-au suit de la Ierusalim.

5. Și s-au făcut cuvântul Domnului către Ieremie, zicând:

6. „Așa zice Domnul: Așa vei grăi către împăratul lui Iuda, cel ce te-au trimis pre tine ca să Mă cauți pre Mine.

7. Iată, putearea lui Faraon, carea au ieșit voao spre ajutoriu, să va întoarce în pământul Egiptului și haldeii aceștia să vor întoarce și vor da războiu asupra pământului acestuia (a) și-l vor lua și-l vor arde cu foc.

8. Că așa au zis Domnul: Să nu gândiți cu sufletele voastre, zicând: «Ducându-să, să vor duce de la noi haldeii», că nu să vor duce!

9. Și de veți bate toată putearea haldeilor, carii dau războiu asupra voastră, și vor rămânea unii împunși fieștecarele în locul său, aceștia să vor scula și vor arde cetatea aceasta cu foc”.

10. Și au fost când s-au suit putearea haldeilor de la Ierusalim de fața puterii lui Faraon,

11. Au ieșit Ieremie din Ierusalim, ca să meargă în pământul lui Veniamin, ca să grăiască de acolo în mijlocul norodului.

12. Și au fost el în poarta lui Veniamin; și acolo era un om la carele găzduia Saruia, feciorul lui Semelie, feciorului lui Ananie. Și au prins pre Ieremie, zicând: „La haldei fugi tu!”

13. Și au zis: „Minciună easte, nu la haldei fug eu!” Și nu l-au ascultat pre el și au prins Saruia pre Ieremie și l-au dus pre el la boiari.

14. Și s-au scârbit boiarii asupra lui Ieremie și l-au bătut pre el și l-au trimis la casa lui Ionatan, scriitorului, că acesta o au fost făcut casă de pază.

15. Și au venit Ieremie la casa groapii și la heret și au șezut acolo zile multe.

16. Și au trimis Sedechie, împăratul, și l-au chemat pre el; și l-au întrebat pre el împăratul, pre ascuns, să-i spuie de easte cuvânt de la Domnul? Și au zis: „Easte; în mâna împăratului Vavilonului te vei da!”

17. Și au zis Ieremie către împăratul: „Ce strâmbătate am făcut ție și slugilor tale și norodului acestuia, de mă dai tu la casa păzii?”

18. Și unde sânt prorocii voștri, carii

7. (a) În unele biblii să află: și vor da războiu a-

proceea voao, zicând că: «Nu va veni împăratul Vavilonului la pământul acesta?»

19. Și acum, doamne al meu, împărate, cază mila mea înaintea feții tale și nu mă întoarce la casa lui Ionatan, scriitorului, și să nu moriu acolo!”

20. Și au poruncit împăratul și l-au pus pre el la casa cea de pază și-i da lui o pâine pre zi, din afară, unde frământa, până s-au sfârșit pâinile din cetate. Și au șezut Ieremie în curtea temniții.

CAP 38

Împăratul, dând pre Ieremia boiarilor, îl aruncă într-o groapă tinoasă, de unde scoțindu-l Avdemeleh și ducându-l în curtea temniții îndeamnă pre împăratul să iasă la haldei, că, de nu, nu va scăpa de dânșii și cetatea o vor arde cu foc. Și împăratul îi poruncește ca vorba aceasta să o ție în taină.

1. i au auzit Safania, feciorul lui Natan, și Godolia, feciorul lui Pashor, și Ioahal, feciorul lui Semelie, cuvintele care le-au grăit Ieremie către norod, zicând:

2. „Așa au zis Domnul: * «Cel ce lăcuiaște în cetatea aceasta va muri de sabie și de foame; și cel ce va ieși la haldei va trăi și va fi viu sufletul lui spre aflare și va trăi».

3. Că așa au zis Domnul: «Dându-să, să va da cetatea aceasta în mâinile puterii împăratului Vavilonului și o va lua pre ea»”.

4. Și zisără împăratului: „Să se omoară, dară, omul acela, pentru că el slăbește mâinile oamenilor celor ce să războiesc, carii au rămas în cetate, și mâinile a tot norodul, grăind către ei după cuvintele aceastea. Că omul acesta nu pacea, carea easte de folos, grăiaște norodului acestuia, ci ceale reale”.

5. Și au zis împăratul: „Iată, el în mâinile voastre!”, pentru că nu putea împăratul asupra lor.

6. Și l-au aruncat pre el în groapa lui Melhiu, feciorului împăratului, carea era în curtea temniții, și l-au slobozit pre el în groapă; și în groapă nu era apă, ci numai glod, și era în glod.

7. Și au auzit Avdemeleh, arapul, și el era de casa împăratului, cum că au dat pre Ieremie în groapă; și împăratul era la poarta lui Veniamin.

8. Și au venit la el și au grăit către împăratul și au zis:

9. „Rău ai făcut a omorî pre omul acesta de foame, că nu mai sânt încă pâini în cetate”.

10. Și au poruncit împăratul lui Avdemeleh, zicând: „la cu tine de aici treizeci de oameni și-l scoate pre el din groapă, să nu moară”.

11. Și au luat Avdemeleh pre oameni și au intrat la casa împăratului cea de jos și au luat de acolo obiiale vechi și funi vechi și le-au aruncat la Ieremie în groapă.

supra cetății aceștia și o vor arde cu foc.

*Sus
21, 9

12. Și au zis cătră el: „Acestea pune-le dedesuptul funilor!” Și au făcut Ieremie așa.

13. Și l-au tras pre el cu funile și l-au scos din groapă; și au șezut Ieremie în curtea temniții.

14. Și au trimis împăratul și l-au chemat pre el la casa lui Aselisil, cea din Casa Domnului, și au zis cătră el împăratul: „Întreba-te-voiu cuvânt și să nu ascunzi de cătră mine cuvânt!”

15. Și au zis Ieremie împăratului: „De-ți voiu spune ție, nu mă vei omorî pre mine cu moarte? Și de-ți voiu da sfat, nu vei asculta de mine?”

16. Și s-au jurat împăratul, zicând: „Viu e Domnul, Cel ce ne-au făcut noao sufletul acesta, de te voiu ucide pre tine și de te voiu da în mâinile oamenilor acestora”.

17. Și Ieremie i-au zis lui: „Așa au zis Domnul: «Deaca ieșind vei ieși la domnii împăratului Vavilonului, viu va fi sufletul tău și cetatea aceasta nu să va arde cu foc; și vei trăi tu și casa ta.

18. Și de nu vei ieși, da-se-va cetatea aceasta în mâna haldeilor și o vor arde cu foc, și tu nu vei scăpa»”.

19. Și au zis împăratul lui Ieremie: „Eu am cuvântul jidovilor, carii au fugit la haldei, ca să nu mă dea în mâinile lor și să mă batjoco-rească”.

20. Și au zis Ieremie: „Nu te vor da! Ascultă cuvântul Domnului care-l zic eu cătră tine și mai bine va fi ție și va fi viu sufletul tău.

21. Și de nu vrei tu a ieși, acesta e cuvântul care l-au arătat mie Domnul:

22. «Iată, toate muierile care au rămas în casa împăratului lui Iuda să scotea la boiarii împăratului Vavilonului și eale zicea: ‘Înșelără-te și vor putea ție oameni de pace ai tăi și vor strica întru alunecări piciorul tău; înturnatu-s-au de la tine’.

23. Și pre muierile tale și pre fiii tăi scoate-i-vor la haldei și tu nu vei scăpa, că cu mâna împăratului Vavilonului te vei prinde și cetatea aceasta să va arde de tot”.

24. Și au zis lui împăratul: „Om să nu știe de cuvintele acestea și tu nu vei muri;

25. Și boiarii de vor auzi că am grăit ție și vor veni la tine și vor zice ție: «Spune tu noao ce au grăit ție împăratul; nu ascunde de cătră noi și nu te vom omorî pre tine. Și ce au grăit cătră tine împăratul?»

26. Și vei zice lor: «Arunc eu mila mea înaintea ochilor împăratului, ca să nu mă întorc la casa lui Ionatan, să moriu acolo”.

27. Și au venit toți boiarii la Ieremie și l-au întrebat pre el și au spus lor după toate cuvintele acestea care au poruncit lui împăratul. Și tăcură, că nu s-au auzit cuvântul Domnului.

28. Și au șezut Ieremie în curtea temniții până la vreama în carea s-au luat Ierusalimul.

CAP 39

Prinzind Ierusalimul împăratul Vavilonului și fugând Sedechiia cu boiarii săi, i-au prins haldeii și pre pruncii împăratului i-au omorât înaintea ochilor lui, iară lui Sedechiia scoțindu-i ochii și legându-l l-au dus în Vavilon. Iară după ce au răsipit zidul Ierusalimului, cealelalte căsi le-au ars cu foc; și o parte din norod au dus în Vavilon, iară o parte au lăsat în Ierusalim. Și pre Ieremiia l-au slobozit din curtea temniții.

1. * i au fost în luna (a) de la al noao-lea an a lui Sedechie, împăratul lui Iuda. Mers-au Navohodonor, împăratul Vavilonului, și

toată putearea lui asupra Ierusalimului, și-l bătea pre el.

2. Și al zeacelea an, în zilele lui Sedechie, în luna a patra, în noao ale lunii, s-au spart cetatea.

3. Și au intrat toți domnii împăratului Vavilonului și au șezut în poarta cea din mijloc: Marganasar și Samagot și Navusahar și Navusaris, Nagargas, Naseravamat și ceialalți domni ai împăratului Vavilonului.

4. Și au trimis și au luat pre Ieremie din temnița curții împărătești și l-au dat lui Godoliia, feciorul lui Ahicam, fiul lui Safan, și l-au scos pre el și l-au pus în mijlocul norodului.

5. Și cătră Ieremiia s-au făcut cuvântul Domnului în curtea temniții, zicând:

6. „Mergi și zi cătră Avdimeleh, arapul: «Așa au zis Domnul, Dumnezeuul lui Israil: ‘Iată, Eu aduc cuvintele Meale asupra cetății aceștia spre reale, și nu spre bune.

7. Și te voiu mântui în zioa aceea și nu te voiu da pre tine în mâna oamenilor de carii te temi tu de fața lor.

8. Că mântuind te voiu mântui pre tine și în sabie nu vei cădea; și va fi sufletul tău la aflare, că ai nădăjduit spre Mine’, zice Domnul»”.

CAP 40

Lui Ieremiia să dă voie a lăcui unde va vrea; și întorcându-să la Godoliia, cel rânduit mai-mare preste rămășițele Iudei, în Masifa. Și Godoliia n-au vrut să asculte de Ieremiia, muștrându-l pentru Ismail, care îi cerca moarte, s-au omorât.

1. uvântul care s-au făcut de la Domnul cătră Ieremie, după ce l-au trimis pre el Navuzardan, cel mai mare preste bucătari din

Radaman, când l-au luat pre el cu cătuși în mijlocul înstrăinării lui Iuda a celor ce să ducea în Vavilon.

2. Și l-au luat pre el cel mai mare preste bucătari și au zis lui: „Domnul Dumnezeuul tău au grăit realele acestea preste locul acesta.

3. Și au făcut Domnul, pentru că ați păcătuit Lui și n-ați auzit glasul Lui.

4. Iată, te-am dezlegat pre tine din cătușile ceale ce sânt în mâinile tale. De easte bine înaintea ta să vii cu mine în Vavilon, vino, pune ochii miei preste tine; iară de nu, porceade.

5. Și te întoarce la Godoliia, feciorul lui Ahicam, feciorului lui Safan, pre carele l-au

1. (a) În cea de la Alexan., easte: în luna a zeacea.

*4 Împă.
25, 1
Jos
52, 4

pus împăratul Vavilonului în pământul lui Iuda, și lăcuiște cu el în mijlocul norodului, în pământul lui Iuda! Toate bunătățile sânt înaintea ochilor tăi, ca să mergi acolo și pasă!” Și i-au dat lui cel mai mare preste bucătari daruri și l-au slobozit.

6. Și au venit la Godoliia, în Masifa, și au șezut în mijlocul norodului celui ce au rămas în pământ.

7. Și au auzit toți povățuitorii puterii cei din țarină, ei și putearea lor, că au pus împăratul Vavilonului pre Godoliia biruitoriu țării și încă cum că i-au dat pre sama lui bărbați și muieri pre carii nu i-au înstrăinat în Vavilon.

8. Și au venit la Godoliia, în Masifa, Ismail, feciorul lui Natanie, și Ioanan, feciorul lui Carie, și Sareia, feciorul lui Tanaemet, și feciorii lui Iofe, a lui Netofat, și Ezone, feciorul lui Mohat, ei și bărbații lor.

4 Împă. 25, 24 9. Și s-au jurat lor Godoliia și bărbaților lor, zicând: „Nu vă teameți de fața slugilor haldeilor, lăcuiți pre pământ și lucrați împăratului Vavilonului, și mai bine va fi voao!

10. Și, iată, eu șez înaintea voastră la Masifa, să stau înaintea haldeilor, când vor veni asupra voastră; și voi adunați vin și poame, și untdelemn luați în vasele voastre și lăcuiți în cetățile care le-ați stăpânit”.

11. Și toți jidovii, cei din pământul Moavului și cei din fiii lui Amon și cei din Idumea și cei din tot pământul, au auzit că au dat împăratul Vavilonului rămășiță lui Iuda și încă au pus preste ei pre Godoliia, feciorul lui Ahicam.

12. Și au venit la Godoliia, în Masifa, în pământul lui Iuda, și au adunat vin și poame multe foarte și untdelemn.

13. Și Ioanan, feciorul lui Carie, și toți povățuitorii puterii cei din țarină au venit la Godoliia, în Masifa, și au zis lui: „Știind să știi că Velisa, împăratul fiilor lui Amon, au trimis la tine pre Ismail, ca să lovească sufletul tău”.

14. Și nu le-au crezut lor Godoliia. Și au zis Ioanan lui Godoliia pre ascuns în Masifa:

15. „Mearge-voiu, dară, și voiu lovi pre Ismail și nimene să nu știe, pentru ca să nu lovească sufletul tău; și să vor răsipi toți jidovii carii s-au adunat la tine și vor peri cei rămași a lui Iuda”.

16. Și au zis Godoliia cătră Ioanan: „Să nu faci tu cuvântul acesta, că minciuni grăiești tu asupra lui Ismail!”

CAP 41

Ismail omoară cu viclesug pre Godoliia, mai-marele norodului, și pre ceilalți bărbați carii era cu dânsul în Masifa, lăsând zece bărbați, carii au zis că au jitițe în țarină; și multe prădând și robind, s-au dus până în Gavaon, la apa cea multă, unde ajungându-l Ioanan, au întors toată robimea și au luat

CAP 40 ȘI 41

prăzile. Dară și Ioanan, temându-să de haldei, au socotit cu norodul să fugă în Eghipt.

1. i au fost în luna a șaptea; venit-au Ismail, feciorul lui Natanie, fiului lui Eleasa, cel din neamul împărătesc, și zece bărbați cu el, la Godoliia, în Masifa, și au mâncat acolo pâine împreună.

2. Și s-au sculat Ismail și cei zece bărbați carii era cu el și lovira pre Godoliia, pre carele l-au fost pus împăratul Vavilonului (a) preste pământul acela.

3. Și pre toți jidovii carii era cu el în Masifa și pre toți haldeii carii s-au aflat acolo.

4. Și au fost în zioa a doao după ce au lovit el pre Godoliia, și om nu au știut.

5. Și au venit bărbați de la Sihem și de la Salim și de la Samariia, optzeci de bărbați rași la barbe și cu hainele sale rumpte, plângând, și daruri și tămâie în mâinile lor, ca să aducă în Casa Domnului.

6. Și au ieșit întru întâmpinarea lor Ismail. Și ei mergea și plângea; și le-au zis lor: „Întrați la Godoliia!”

7. Și au fost după ce au intrat ei în mijlocul cetății, i-au junghiat pre ei și i-au băgat în fântână.

8. Și zece oameni s-au aflat acolo și au zis lui Ismail: „Să nu ne omori pre noi, că avem noi jitiță în țarină, grâu și orz și miiare și untdelemn!” Și i-au trecut și nu i-au omorât pre ei întră frații lor.

9. Și fântâna în carea au aruncat Ismail pre toți pre carii i-au bătut, fântână mare easte; aceasta easte carea o au făcut împăratul Asa de cătră fața lui Vaasa, împăratul lui Israil. Aceasta o au umplut Ismail de trupuri rănite.

10. Și au întors Ismail pre tot norodul carele au rămas în Masifa și pre featele împăratului, pre care mai-marele preste bucătari le-au adus la Godoliia, feciorul lui Ahicam. Și s-au dus dincolo, la fiii lui Amon.

11. Și au auzit Ioanan, feciorul lui Carie, și toți povățuitorii puterii cei împreună cu el, toate realele care le-au făcut Ismail.

12. Și au adunat toată tabăra lor și au mers să dea războiu asupra lui și l-au aflat pre el la apa cea multă în Gavaon.

13. Și au fost deaca au văzut tot norodul cel ce era cu Ismail pre Ioanan și pre povățuitorii puterii lui, cei ce era cu dânsul.

14. Și s-au întors la Ioanan.

15. Și Ismail au scăpat cu opt oameni și s-au dus la fiii lui Amon.

16. Și au luat Ioanan și toți povățuitorii puterii carii era cu el pre toți cei rămași ai norodului, pre carii i-au întors de la Ismail, bărbați tari la războiu, și pre muieri și pre cealelalte și pre famenii pre

2. (a) Biruitoriu.

carii au întors de la Gavaon.

17. Și s-au dus și au șezut în pământul Virotoamului, cel despre Vitleem, ca să meargă la Egipt de cătră fața haldeilor.

18. Că s-au spăriiat de cătră fața lor, pentru că au lovit Ismail pre Godoliia, pre carele l-au pus împăratul Vavilonului mai-mare preste pământul acela.

CAP 42

Trimițindu-să Ieremiia să se roage și să întreabe pre Domnul pentru rămășițele jidovilor, răspunde că de vor rămânea în Iudea să vor mântui, iară de vor fugi în Egipt toți vor peri de sabie, de foame și de ciumă.

1. i au venit toți domnii puterii: și Ioanan și Azarie, fiul lui Ma-seu, și tot norodul, de la mic până la mare,

2. La Ieremiia, prorocul, și au zis lui: „Cază, dară, mila noastră înaintea feații tale și te roagă cătră Domnul Dumnezeul tău, pentru cei ce au rămas; că am rămas din mulți puțini, precum ochii tăi văd.

3. Și să ne spuie noao Domnul Dumnezeul tău calea pre carea să meargem și cuvântul care să-l facem”.

4. Și le-au zis lor Ieremie: „Auzit-am, iată, eu mă voiu ruga pentru voi cătră Domnul Dumnezeul nostru, după cuvintele voastre. Și va fi cuvântul care-l va răspunde Domnul Dumnezeu îl voiu spune voao, nu voiu ascunde de la voi cuvânt”.

5. Și ei ziseră cătră Ieremie: „Fie Domnul întru noi spre mărturie dreaptă și credincioasă, de nu vom face așa, după tot cuvântul care-l va trimite Domnul cătră noi;

6. Și ori bine, ori rău, glasul Domnului Dumnezeului nostru, la carele noi te trimitem, vom auzi, ca să fie noao mai bine, că vom auzi glasul Domnului Dumnezeului nostru”.

7. Și au fost după zece zile, s-au făcut cuvântul Domnului cătră Ieremie.

8. Și au chemat pre Ioanan și pre povățuitorii puterii și pre tot norodul, de la mic până la mare.

9. Și le-au zis lor: „Așa au zis Domnul Dumnezeu:

10. «De veți șede în pământul acesta, voiu zidi pre voi și nu voiu răsipi; și voiu sădi pre voi și nu voiu smulge, că am încetat de la realele care am făcut voao.

11. Să nu vă teameți de fața împăratului Vavilonului, de carele voi vă teameți de fața lui! Să nu vă teameți, zice Domnul, că cu voi sânt Eu, ca să vă scoț pre voi și să vă mântuiesc din mâna lui.

12. Și voiu da voao milă și voiu milui pre voi și voiu întoarce pre voi la pământul vostru».

13. Și de veți zice: «Nu vom șede în pământul acesta», ca să nu auziți glasul Domnului,

14. «Că la pământul Egiptului vom intra și nu vom vedea războiu și glas de trâmbiță nu vom auzi și de pâini nu vom flămânzi și acolo vom lăcui».

15. Pentru aceea, auziți cuvântul Domnului. Așa au zis Domnul: «De veți da voi fața voastră spre Egipt și veți intra să lăcuiți acolo,

16. Și va fi sabiia, de a căriia față voi vă teameți; afla-va pre voi în pământul Egiptului, și foametea, de carea voi grăiți de cătră fața ei, apuca-va pre voi dinapoia voastră în Egipt și acolo veți muri.

17. Și vor fi toți oamenii și toți cei străini de neam, cei ce au pus fața lor spre pământul Egiptului, ca să lăcuiască acolo; sfârși-să-vor de sabie și de foamete și nu va fi lor nimenea carele să-i mântuiască de răutățile care le aduc Eu preste ei».

18. Că așa au zis Domnul: «În ce chip au picat mânia Mea preste cei ce lăcuia Ierusalimul, așa va pica mânia Mea preste voi, de veți intra voi în Egipt și veți fi spre loc neumblat și supuși și spre blăstăm și spre ocară; și mai mult nu veți vedea locul acesta».

19. Grăit-au Domnul de voi, cei rămași a lui Iuda, ca să nu intrați în Egipt; și acum, cunoscând veți cunoaște,

20. Că ați făcut rău întru sufletele voastre, trimițindu-mă pre mine, zicând: «Roagă-te pentru noi cătră Domnul și, după toate oricâte va grăi ție Domnul, face-vom!»

21. Și nu ați auzit cuvântul Domnului, care l-au trimis la voi.

22. Și acum, de sabie și de foame vă veți sfârși, în locul la care voi vă rugați să intrați, ca să lăcuiți acolo”.

CAP 43

Rămășițele jidovilor, neascultând de porunca Domnului, carea le spusease Ieremiia, purced în Egipt împreună cu Ieremiia și cu Varuh, unde așezindu-să, Ieremiia prorocăște că împăratul Vavilonului va jefui pământul Egiptului cu idolii săi și-l va stăpâni.

1. i au fost după ce au încetat Ieremie a zice cătră norod toate cuvintele Domnului, care au trimis Domnul cătră ei, toate cuvintele aceastea.

2. Și au zis Azariia, feciorul lui Maaseu, și Ioanan, feciorul lui Carie, și toți oamenii cei sumeți, lui Ieremie, zicând: „Minți, nu te-au trimis pre tine Domnul la noi, zicând: «Să nu intrați în Egipt, ca să lăcuiți acolo!»

3. Ci Varuh, feciorul lui Nirie, te îndeamnă pre tine asupra noastră, ca să ne dai pre noi în mâinile haldeilor să ne omoară și să ne înstrăineaze pre noi în Vavilon”.

4. Și nu au ascultat Ioanan, și toți povățuitorii puterii cei împreună cu el și tot norodul, glasul Domnului, ca să lăcuiască în pământul lui Iuda.

5. Și au luat Ioanan și toți povățuitorii puterii pre toți rămași lui Iuda, carii s-au întors a lăcui în pământ,

6. Pre bărbații cei tari și pre muieri și pre prunci și cealealte și pre featele împăratului și sufletele care le-au lăsat Navuzardan cu Godoliia, fiul lui Ahicam, și pre Ieremie, prorocul, și pre Varuh, feciorul lui Nirie.

7. Și au intrat în Egipt, că nu au ascultat glasul Domnului, și au intrat în Tafnas.

8. Și s-au făcut cuvântul Domnului către Ieremie în Tafnas, zicând:

9. „Ia ție pietri mari și le ascunde pre eale înaintea ușii în poarta casii lui Faraon, în Tafnas, înaintea ochilor bărbaților lui Iuda,

10. Și vei grăi: «Așa au zis Domnul: Iată, Eu trimiț și voi aduce pre Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și va pune scaonul său deasupra pietrilor acestora, care le-ai ascuns, și va rădica arme preste eale.

11. Și va intra și va lovi pământul Egiptului: pre carii la moarte, la moarte, și pre carii la robie, la robie, și pre carii la sabie, la sabie!

12. Și va arde foc în casele dumnezeilor lor și le va pârjoli pre eale, și-i va înstrăina pre ei și va păduchii pământul Egiptului, în ce chip păduche păstoriul haina sa, și va ieși cu pace.

13. Și va zdrobi stâlpii cetății Iliupoliei ceii de la Enom, și casele lor le vor arde de tot cu foc»”.

CAP 44

Ieremia, certând pre jidovi în Egipt pentru închinarea idolilor și răspunzându-i jidovii și muierile lor că vor rămânea întru închinarea idolilor, precum și părinții lor au făcut în pământul Iudei, le vestește că toți vor peri de sabie și să vor mistui de foame; și împăratul Egiptului să va da în mâinile nepriiatinilor săi și pământul Egiptului cu totul să va jefui.

1. **C**uvântul care s-au făcut către Ieremie tuturor jidovilor celor ce lăcuiesc în pământul Egiptului și celor ce șed în Magdol și în Tafnas și în pământul Paturis, zicând:

2. „Așa zice Domnul puterilor, Dumnezeu lui Israil: «Voi ați văzut toate răutățile care le-am adus preste Ierusalim și preste cetățile lui Iuda; și, iată, sânt pustii de lăcuiitori,

3. De către fața răutății lor, care au făcut ca să Mă amărăscă, mergând a tămâia la dumnezei străini, pre carii nu i-ați cunoscut.

4. Și am trimis la voi pre slugile Meale, prorocii de noapte mânecând, și am trimis la voi, zicând: ‘Să nu faceți lucrul spurcăciunii aceștia carea o am urât!’

5. Și nu M-au ascultat pre Mine și nu au plecat urechiile lor, ca să se întoarcă de la răutățile lor, ca să nu jertvească la dumnezei străini.

8. (a) Întărătați. 13. (b) În unele nu să află: și

CAP 43 ȘI 44

6. Și au picat mâniia Mea și urgiia Mea și s-au ațitat în porțile lui Iuda și din afara Ierusalimului și s-au făcut spre pustiire și spre necălcare, ca în zioa aceasta».

7. Și acum, așa au zis Domnul Atotțiitoriu: «Pentru căci faceți voi răutăți mari asupra sufletelor voastre? A tăia dintru voi om și muiare, prunc și sugariu din mijlocul lui Iuda, ca să nu rămâie dintru voi nimenea,

8. Să Mă amărăți (a) pre Mine întru faptele mâinilor voastre, a tămâia la dumnezei străini în pământul Egiptului în care ați intrat ca să lăcuiți acolo, pentru ca să vă tăiați și pentru ca să vă faceți spre blăstăm și spre ocară întru toate neamurile pământului?

9. Au uitați voi realele părinților voștri și realele împăraților lui Iuda și realele boiarilor voștri și realele muierilor voastre, care au făcut în pământul lui Iuda și afară de Ierusalim?

10. Și nu au încetat până în zioa aceasta și nu să ținea de poruncile Meale, care le-am dat înaintea părinților lor».

11. Pentru aceea, așa au zis Domnul:*

12. Ca să pierz pre toți cei rămași în Egipt; și vor cădea de sabie și de foamete și să vor sfârși de la mic până la mare și vor fi spre ocară și spre perire și spre blăstăm.

13. Și voi cerceta asupra celor ce lăcuiesc în pământul Egiptului, în ce chip am cercetat asupra Ierusalimului, cu sabie și cu foamete (b) și cu moarte.

14. Și nu va scăpa nimenea din cei rămași a lui Iuda, carii nemernicesc în pământul Egiptului, ca să se întoarcă la pământul lui Iuda, întru care ei nădăduiesc cu sufletele lor, ca să se întoarcă acolo; nu să vor întoarce, fără numai cei scăpați»”.

15. Și au răspuns lui Ieremie toți bărbații cei ce știa că tămâiază muierile lor la dumnezei străini și toate muierile, adunare mare, și tot norodul cel ce ședea în pământul Egiptului, în Paturis, zicând:

16. „Cuvântul care l-ai grăit către noi cu numele Domnului nu te vom asculta pre tine;

17. Că făcând vom face tot cuvântul care va ieși din gura noastră, ca să tămâiem împărăteasii ceriului și să turnăm ei turnări, în ce chip am făcut noi și părinții noștri și împărații noștri și boiarii noștri în cetățile lui Iuda și din afara Ierusalimului; și ne-am săturat de pâine și ne-au fost bine, și reale n-am văzut.

18. Și după ce am părăsit a tămâia împărăteasii ceriului, ne lipsim de pâine toți, și de sabie și de foamete ne sfârșim.

19. Și pentru că noi tămâiam împărăteasii ceriului și am turnat ei turnări, au fără de bărbații noștri am făcut ei havone (v) și am turnat turnări?”

cu moarte. 19. (v) Adecă: plăcinte.

*Amos
9, 4

20. Și au zis Ieremie cătră tot norodul, cătră cei tari și cătră muieri și cătră tot norodul cel ce au răspuns lui cuvinte, zicând:

21. „Au nu de tămâia carea ați tămâiat în cetățile lui Iuda și din afara Ierusalimului voi și părinții voștri și împărații voștri și boiarii voștri și norodul pământului S-au adus Domnul aminte și S-au suit întru inima Lui?

22. Și au putut Domnul mai mult suferi de cătră fața răutății lucrurilor voastre și de cătră urâciunile voastre care ați făcut; și s-au făcut pământul vostru spre pustiire și spre necălcare și spre blăstăm, ca în zioa aceasta;

23. De cătră fața celor ce tămâiați și a celor ce ați păcătuit Domnului și n-ați auzit glasul Domnului, și întru poruncile Lui și în leagea Lui și întru mărturiile Lui nu ați umblat și v-au apucat pre voi răutățile acestea”.

24. Și au zis Ieremie cătră norod și cătră muieri: „Auziți cuvintele Domnului.

25. Așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil: «Voi, muieri, cu gura voastră ați grăit și cu mâinile voastre ați plinit, zicând: ‘Făcând, să facem mărturisirile noastre, care le-am mărturisit a tămâia împărăteasii ceriului; să-i turnăm ei turnări’. Stând, ați stătut întru mărturiile voastre și făcând ați făcut».

26. Pentru aceea, auziți cuvântul Domnului, tot Iuda, cei ce ședeți în pământul Egiptului: «Iată, am mărturisit numelui Mieu celui mare, au zis Domnul, de va fi mai mult numele Mieu în gura a tot Iuda, zicând: ‘Viu e Domnul!’ în tot pământul Egiptului!

27. Că, iată, Eu am priveghiat preste ei, ca să le fac lor rău și să nu le fac bine; și să vor sfârși tot Iuda, cei ce lăcuiesc în pământul Egiptului, de sabie și de foamete, până ce să vor sfârși;

28. Și cei mântuiți de sabie să vor întoarce în pământul lui Iuda împruținați cu numărul; și vor cunoaște cei rămași a lui Iuda, carii s-au așezat în pământul Egiptului, ca să lăcuiescă acolo, al cui cuvânt va rămânea.

29. Și aceasta easte semn voao că voi cerceta eu asupra voastră spre reale».

30. Așa au zis Domnul: «Iată, Eu dau pre Uafri, împăratul Egiptului, în mâinile vrăjmașului lui și în mâinile celui ce caută sufletul lui, în ce chip am dat pre Sedechie, împăratul lui Iuda, în mâinile lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, vrăjmașului său și celui ce caută sufletul lui»”.

CAP 45

Dumnezeu mustră pre Varuh prin Ieremiia pentru că au zis că are osteneală cu durere, iară nu odihnă, dară îi făgăduiaște mântuire când să vor jefui ceialalți.

1. uvântul care au grăit Ieremie, prorocul, cătră Varuh, fiul lui Nirie, când au scris cuvintele acestea pre carte din gura lui Ieremie, în anul al patrilea a lui Ioachim, fiul lui Iosie, împăratul lui Iuda:

2. „Așa au zis Domnul spre tine, Varuh:

3. Pentru că ai zis: «Vai, vai, pentru că au adaos Domnul osteneală cu durere mie, adormit-am întru suspinuri, odihnă nu am aflat!»

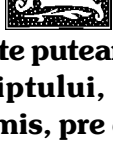
4. Zis-am lui: «Așa au zis Domnul: ‘Iată, pre carele Eu am zidit Eu voi răsi, și pre carele Eu am sădit Eu voi smulge.

5. Și tu ceare-vei ție mari? Să nu cei, că, iată, Eu aduc reale preste tot trupul, zice Domnul, și voi da sufletul tău spre aflare în tot locul, oriunde vei merge’»”.

CAP 46

Prin Ieremiia, vestește Domnul pustiire lui Faraon și Egiptului, carea o va face Navohodonosor, iară jidovilor și fiilor lui Israil mângăiare, după aceea și slobozire. Iară limbilor la care Dumnezeu pre ei îi lăpădasă, jefuire.

1. a începutul împărăției lui Sedechie, împăratul, fost-au cuvântul acesta:

2. Pentru Elam, al Egiptului, preste puterea lui Faraon Nehao, împăratului Egiptului, carele era la râul Efratului în Harmis, pre carele l-au bătut Navohodonosor, împăratul Vavilonului, în anul al patrilea a lui Ioachim, împăratului lui Iuda:

3. „Luați arme și paveze și vă apropiiați la războiu!

4. Și înșelați caii, încălecați, călăreții, și vă tocniți coifurile voastre, puneți înainte sulitele și îmbrăcați zalele voastre!

5. Pentru aceea, aceștia să tem și să feresc înapoi, pentru că cei tari ai lor să vor tăia; cu fuga au fugit și nu s-au întors, încunjurați primprejur, zice Domnul.

6. Să nu fugă cel sprinten și să nu scape cel tare spre miazănoapte; ceale de lângă Eufrat au slăbit și au căzut.

7. Cine e acesta? Ca un râu să va sui și ca râurile care învăluiesc apa.

8. Apele Egiptului ca un râu să vor sui. Și au zis: «Sui-mă-voiu și voi acoperi pământul și cetatea, pre cei ce lăcuiesc întru ea!»

9. Încălecați pre cai, gătiți carăle, ieșiți, cei războinici a etiopilor și a Liviei, întrarmați cu arme, și lidii, suiți-vă, întindeți arcul!”

10. Și zioa aceea Domnului Dumnezeului nostru e zi de izbândire, ca să izbândească asupra vrăjmașilor Săi, și-i va mânca pre ei sabiia Domnului și să va sătura și să va îmbăta de sângele lor, pentru că jertvă easte Domnului, de la pământul cel despre miazănoapte, la râul Eufratului.

11. „Suie-te, Galaad, și ia rășină fecioarei, featei Egiptului; în deșert s-au înmulțit vindecările tale, folos nu easte ție.

12. Auzit-au neamurile glasul tău și de strigarea ta s-au umplut pământul, pentru că războinic asupra războinicului au slăbit, împreună au căzut amândoi”.

13. Care au grăit Domnul în mâna lui Ieremie, ca să vie împăratul Vavilonului să taie pământul Egiptului:

14. „Vestiți în Magdolon și porunciți în Memfin, ziceți: «Stăi și te gătește, că au mâncat sabiia ceale de pîmprejurul tău».

15. Pentru ce au fugit de la tine Apis? Vițelul tău cel ales n-au rămas, pentru că Domnul l-au deznodat pre el.

16. Și mulțimea ta au slăbit și au căzut și fieștecarele cătră deaproapele său grăia: «Să ne sculăm și să ne întoarcem la norodul nostru, la moșia noastră, de la fața sabiei elinești!»

17. Chemați numele lui Faraon Nehao, împăratul Egiptului: «Saon Esvie Moid».

18. Viu sânt Eu, zice Domnul Dumnezeu, că ca Itavirionul între munți și ca Carmilul cel din mare va veni.

19. Vas de înstrăinare fă ție ceaea, ce lăcuiești, fata Egiptului, pentru că Memfis spre stângere va fi și să va chema: «Vai!», pentru că nu va fi lăcuioriu întru ea.

20. Juncă împodobită easte Egiptul, smulgere de la miiazănoapte va veni preste el.

21. Și argații lui întru el, ca vițeei cei hrăniți, care să hrănesc spre junghiiare, pentru că și ei s-au întors și au fugit toți dimpreună; nu au stătit, pentru că zioa pierzării au venit preste ei și vreamea izbândirii lor.

22. Glasul lor ca al șearpelui ce șuieră, că în năsip vor merge, cu topoarale vor veni asupra lui, ca cei ce taie leamne.

23. Tăia-va dumbrava ei, zice Domnul, căci nu să va putea socoti, că mai mult decât lăcustă să va înmulți și nu easte lor număr.

24. Rușinatu-s-au fata Egiptului, datu-s-au în mâinile norodului de la miiazănoapte.

25. Iată, Eu izbândesc pre Amon, fiul lui, asupra Egiptului și asupra dumnezăilor lui și asupra împăraților lui și asupra lui Faraon și asupra celor ce nădăjduiesc întru el.

26. Și tu să nu te temi, robul Mieu, Iacov, nici să te sparii, Israil, că, iată, te mântuiesc de departe și sămânța ta din robia lor; și să va întoarce Iacov și va odihni și va adormi și nu va fi cine să-l sparie pre el.

Isaiia 27. Nu te teame, sluga Mea, Iacove, zice Domnul, că cu tine sânt Eu, cea neînfricoșeată și gingașe s-au dat, că voiu face sfârșire în tot neamul la care te vor scoate pre tine, iară pre tine nu te voiu face să te sfârșești și te voiu pedepsi spre judecată și nevinovat nu te voiu face”.

CAP 47

Asupra filisteilor și asupra Tirului și asupra Sidonului să vestește jefuire.

CAP 47 ȘI 48

1. supra celor de alt neam (a), aceastea zice Domnul:

2. „Iată, ape să suie de la miiazănoapte și să vor face părău care îneacă; și va îneca pământul și plinirea lui, cetate și pre cei ce lăcuiesc întru ea, și vor striga oamenii.

3. Și vor chiui toți cei ce lăcuiesc pământul de glasul pornirii lui, de armele picioarelor lui și de cutremurul carălor lui și de sunetul roatelor lui.

4. Nu s-au întors părinții spre fiii săi pentru slăbirea mâinilor sale în zioa aceea carea vine, ca să piarză pre toți cei de alt neam; și voiu stinge Tirul și Sidonul și pre toți cei rămași a ajutoriului lor, că va piarde de tot Domnul pre cei rămași ai ostroavelor.

5. Vine pleșuvirea preste Gaza, lapdă-să Ascalonul și cei rămași a lui Enachim.

6. «Până când va tăia sabiia Domnului? Până când nu vei înceta? Așează-te în teaca ta,

7. Și te odihnește și te rădică!» Cum va înceta? Și Domnul au poruncit ei asupra Ascalonului și asupra celor de lângă mare și asupra celor rămasă a să rădica”.

CAP 48

Domnul vestește jefuire lui Moav și tuturor cetăților lui, ci mai pre urmă îi va ușura robia. Blăstămat să zice cel ce face cu viclenie lucrul Domnului, și sabiia sa o conținește de la sânge.

1. supra lui Moav, așa au zis Domnul: „Vai de Navan, că au perit, luat-u-s-au Cariatim, rușinatu-s-au Masigat și s-au biruit!

2. Nu easte mai mult vindecare lui Moav, sumeție în Esevon, gândit-au asupra lui reale: «Venii să-l tăiem pre el din neamuri!» Și încetare va înceta, dinapoia ta va umbla sabiia!

3. Pentru că glasul celor ce au strigat din Oranaim, perire și zdrobitură mare.

4. Zdrobitu-s-au Moav, vestiți în Zogora!

5. Că s-au umplut Alot de plângere, sui-se-va plângând în calea Oranaimului; strigare de sfărâmare ați auzit:

6. «Fugiți și vă mântuiți sufletele voastre* și veți fi ca un colun (a) în pustie!» *Sus 17, 6

7. De vreame ce ai nădăjduit întru țăriiia ta și tu te vei prinde și va ieși Hamos întru înstrăinare, și preoții lui și boiarii lui împreună.

8. Și va veni perire preste toată cetatea, nu va scăpa; și va peri zăpodia și va peri câmpia, în ce chip au zis Domnul.

9. Dați seamne lui Moav, că cu aprinderea să va aprinde și toate cetățile lui neumblate vor fi; de unde e lăcuioriu lui?

10. Blăstămat e cel ce face lucrurile Domnu-

1. (a) În cea veachie nu să află: asupra celor de alt neam. 6. (a) Măgariu sălbatec.

lui cu leane, cel ce scoate sabia sa din sânge!

11. Odihnitu-s-au Moav de pruncuț și nădăjduind era întru mărirea sa; n-au turnat din vas în vas și la înstrăinare n-au mers. Pentru aceea, au stătut gustarea lui întru el și mirosul lui nu au lipsit.

12. Pentru aceea, iată, zilele lui vin, zice Domnul, și voi trimitte lui pre cei ce pleacă, și-l vor pleca pre el, și vasele lui să vor mărunta și oalele lui le vor zdrobi.

3 Împă. 12, 29 13. Și să va rușina Moav de Hamos, în ce chip s-au rușinat casa lui Israil de Vetil, nădejdea lor, carii să nădăjduia întru dânșii.

14. Cum veți zice: «Tari sântem, și om tare spre ceale de războiu?»

15. Perit-au cetatea lui Moav și tinerii cei aleși ai lui pogorātu-s-au spre jungħiiare.

16. Aproape easte ziua lui Moav, ca să vie, și răutatea lui de sârg foarte.

17. Porniți la el toți de primpregiurul lui, toți dați numele lui, ziceți: «Cum s-au zdrobit varga cea de bună cinste, toiagul cel de mărire?»

18. Pogoa-ți de la mărire și șezi în umezală, ceaea ce șezi! Devon sfărâma-să-va, că au perit Moav, suie-se la tine cel ce strică tăriia ta.

19. În cale stăi și priveaște, ceaea ce șezi în Arir, și întreabă pre cel ce fuge și pre cel mântuit și zi: «Ce s-au făcut?»

20. Rușinatu-s-au Moav, că s-au zdrobit; vaietă-te și strigă; vestește în Arnon că au perit Moav.

21. Și judecată vine spre pământul lui Misor asupra lui Helon și asupra lui Refas și asupra lui Mofas;

22. Și asupra lui Devon și asupra lui Navan și asupra casii lui Devlataim;

23. Și asupra Cariatimului și asupra casii lui Ghemol și asupra casii lui Maon;

24. Și asupra Cariotului și asupra Vasorului și asupra tuturor cetăților lui Moav, celor de departe și celor de aproape.

25. Fărâmatu-s-au cornul lui Moav, și brațul lui să va zdrobi.

26. Îmbățați-l, că asupra Domnului s-au mărit și va bate pre Moav cu mâna Sa și va fi de răs și el.

27. Și însă spre răs au fost ție, Israil, și întru furțișagurile tale să află, că ai bătut războiu asupra lui.

28. Lăsat-au cetățile și au lăcuit în pietri; cei ce lăcuiesc în Moav făcutu-s-au ca niște porumbițe ce-și fac cuibul în pietri la gura gaorii.

Isaia 16, 6 29. Și am auzit sumeția lui Moav și s-au sumețit foarte sumeția lui și mândriia lui; înălțatu-s-au inima lui.

30. Și eu am cunoscut faptele lui; au nu îndestularea lui nu au făcut așa?

31. Pentru aceea, pentru Moav vaietați-vă de toate părțile, strigați pentru bărbații

cei tunși ai prafului.

32. Ca plânsul lui Iazir plânge-te-voiu, vie Aserima, vițele tale au trecut marea, preste culesurile tale perire au căzut.

33. Să fie arsă bucuriia și veselie de la Moavida; și vin era în teascurile tale, dimineața nu au călcat, nici înde sară n-au făcut.

34. Și ceale de strigare Esevonului până la Eleali și până la Iasa, până la Etam, cetățile lor, au dat glasul său de la Zogora până la Oronaim, și veaste la Salasiia, că și apa Nemvrim spre ardere va fi.

35. «Și voi puiarde pre Moav, zice Domnul, cel ce să suie la capiște și tămâie dumnezeilor săi».

36. Pentru aceea, inima lui Moav ca niște fluire va suna, inima Mea preste oamenii cei tunși ca un fluier va suna; pentru aceea, ceale ce au câștigat pierit-au de la om.

37.* Tot capul în tot locul va rade și toată barba să va rade și toate mâinile să vor tângui și preste tot mijlocul sac.

*Isaia 15, 2
Iezechii. 7, 18

38. «Și preste toate podurile Moavului și preste ulițele lui tânguire, că am zdrobit pre Moav, zice Domnul, ca pre un vas netreabnic».

39. Cum s-au împăcat! Cum au întors dosul Moav! Rușinatu-s-au și s-au făcut Moav spre răs și pizmă la toți cei de primpregiurul lui.

40. Că așa au zis Domnul: «Iată, ca un vultur va porni și va întinde mâna sa preste Moav».

41. Luatu-s-au Cariotul, și țăriile împreună s-au luat; și va fi inima lui Moav în zioa aceea ca inima muierii carea chinuiaște să nască.

42. Și va peri Moav de gloată, pentru că asupra Domnului s-au mărit.

43. Laț și frică și groapă preste tine, cel ce șezi preste Moav.

44.* «Cel ce fuge de cătră fața înfricoșerii cădea-va în groapă; și cel ce să va sui din groapă prinde-să-va în laț, că voi aduce aceastea preste Moav, ca în anul cercetării lui».

*Isaia 24, 18

CAP 49

Să vestește pustiirea lui Amon, Edom, a Damascului, a lui Chidar și a celorlalți, dară mai pre urmă să va slobozi robii fiilor lui Amon și a lui Moav.

1. iilor lui Amon, așa au zis Domnul: „Au fii nu sânt în Israil? Au luătoriu nu easte la ei? Pentru ce au luat Melhol pre Galaad și norodul lor în cetățile lor lăcuiaste?»

2. Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și voi da în auzul Ravatei turburare de războiu și vor fi spre necălcare și spre perire; și capiștele ei cu foc să vor arde și va lua Israil biruința sa.

3. Vaietă-să Esevonul că au perit Gai! Strigați, feate din Ravat! Încingeți-vă împregiur, că Melhol va merge în străinătate, preoții lui și boiarii lui împreună.

4. Ce vă bucurați în câmpii lui Enachim? Fata Itamiei, ceaea ce nădăjduiești întru vistierii, ceaea ce zici: «Cine va intra asupra mea?»

5. Iată, Eu aduc frică preste tine, zis-au Domnul, de cătră tot împregiurul tău; și vă veți răsipi fieștecare de la fața lui și nu easte cel ce să adune”.

6. Idumeii, aceastea zice Domnul: „Nu easte încă înțelepciune în Teman? Perit-au sfatul de la cei pricepuți? Dusu-s-au înțelepciunea lor?”

7. Amăgitu-s-au locul lor? Afundați-vă spre sedere, cei ce lăcuiți în Dedan, că greale au făcut; adus-au preste el în vremea în carea l-am cercetat pre el.

8. Că legături au venit; aceștia nu vor lăsa ție lăsare (a), ca furii noaptea vor pune mâinile lor.

9. Că Eu am tras pre Isav, descoperit-am ceale ascunse ale lor; a să ascunde nu vor putea. Perit-au prin mâna fratelui său, vecinului Mieu, și nu easte.

10. Să lasă pre sirimanul tău, ca să trăiască, și Eu voiu trăi, și văduvele spre Mine nădăjduiesc”. Că aceastea au zis Domnul:

11. „Cărora nu era leage a bea păharul au beut; și tu nevinovată? Nu vei fi nevinovată, că bind vei bea.

12. Că asupra Mea M-am jurat, zice Domnul, că spre necălcare și spre ocară și spre blăstăm vei fi în mijlocul ei, și toate cetățile ei vor fi pustii în veac”.

Avdiu 13. Auz am auzit de la Domnul și vestitori
1, 1 la neamuri au trimis: „Adunați-vă și mergeți la ea! Și s-au sculat la războiu.

14. Mic te-am dat pre tine întru neamuri, defăimat întru oameni.

15. Jucăreaea ta au dat în mâna ta, îndărăt-nicia inimii tale lăcuit-au în gaorile pietrilor; luat-au vârtutea măgurii ceii înalte,* că au
*Avdi. 1, 4 înălțat ca vulturul cuibul său. De acolo te voiu oborî pre tine.

16. Și va fi Idumeea spre necălcare; tot cel ce va merge la ea să va întrista și va șuiera de toată rana ei.

Face. 17. În ce chip s-au surpat Sodoma și Gomo-
19, 24 ra și vecinele lor, au zis Domnul Atotțiatoriul, nu va șede acolo om și nu va lăcui acolo fiiul omului.

Jos 18. Iată că un leu să va sui din mijlocul Iord-
50, 44 nului, la locul Ematului, că degrab voiu goni pre ei de la dânsa. Și pre cei tineri puneți-i asupra ei. Că cine easte ca Mine? Și cine va sta Mie împotrivă?* Și cine easte păstoriul acesta, carele va sta înaintea feții Meale?”

*Iov 41, 1

19. Pentru aceaea, auziți sfatul Domnului, care au sfătuit asupra Idumeii, și gândul Lui, care au gândit asupra celor ce lăcuiesc în Teman: „De nu se vor înălța împreună ceale mai mici ale oilor, de nu să va necălca preste ei surparea lor,

8. (a) Rămășiță.

20. Că de glasul strigării lor s-au cutremurat pământul și strigarea mării nu s-au auzit.

21. Iată, ca vulturul va vedea și va întinde aripile sale preste țările ei și va fi inima celor tari a Idumeii în zioa aceaea ca inima muierii carea să chinuiaște să nască.

22. Cu Damascul s-au rușinat Imatul și Arfatul, că au auzit auz rău. Ieșitu-și-au din fire, mâniau-s-au și a să odihni nu pot.

23. Slăbit-au Damascul, întorsu-s-au spre fugă, cutremur l-au cuprins pre el.

24. Cum n-au părăsit cetatea mea? Satul au îndrăgit!

25. Pentru aceaea, vor cădea tinerii în ulițele tale și toți bărbații cei războinici ai tăi vor cădea, zice Domnul.

26. Și voiu arde foc în zidul Damascului și va mânca răspântiile fiiului lui Ader”.

27. La Chidar, împărăteasa curții, pre carea o au lovit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, așa au zis Domnul: „Sculați-vă și vă suiți asupra Chidarului și umpleți pre fiii lui Chedem!

28. Corturile lor și oile lor vor lua, hainele și toate vasele lor și cămilele lor lua-vor șie; și chemați preste ei perire de primprejur.

29. Fugiți, foarte afundați spre sedere, cei ce ședeți în curte, că au sfătuit asupra voastră împăratul Vavilonului sfat și au gândit gând!

30. Scoală-te și te suie asupra neamului care e bine așezat, cel ce șede spre răsufare, la care nu sânt uși, nu sânt zăvoară, nu sânt încuietori, singuri lăcuiesc.

31. Și vor fi cămilele lor spre pradă și mulțimea dobitoacelor lor spre perire; și voiu vântura pre ei cu tot vântul, tunși înaintea feții lor dintru tot hotarul lor; aduce-voiu sfărâmarea lor, zice Domnul.

32. Și va fi curtea lăcaș pasărilor și necălcată până în veac; nu va lăcui acolo om și nu va șede acolo fiiul omului”.

CAP 50

Neamul de la miazănoapte va jefui pre Vavilon, care năcăjeaște pre fiii lui Israil; iară aceștia să vor întoarce fericiți în pământul său.

1. uvântul Domnului, care au grăit asupra Vavilonului:

2. „Vestiți întru neamuri și auzite faceți și să nu ascundeți, ziceți: «Luat-au Vavilonul, rușinatu-s-au Vilos, cel fără de frică, cel gingaș s-au dat lui Merodah.

3. Că s-au suit asupra lui neam de la miazănoapte; acesta va pune pământul lui spre stângere și nu va fi cine să lăcuiască într-însul, de la om până la dobitoc.

4. În zilele acealea și în vremea aceaea veni-vor fiii lui Israil, ei și fiii lui Iuda, împreună. Mergând și plângând vor merge,

pre Domnul Dumnezeu lor, căutând.

5. Până la Sion întreba-vor calea, pentru că aici vor da fața sa și vor veni și vor scăpa la Domnul Dumnezeu, pentru că legătura veacinică nu se va uita.

6. Oi perite s-au făcut norodul Mieu, păstorii lor i-au scos pre ei; în munți i-au făcut pre ei să rățăcească, din munte în munte au mers, uitat-au așternutul său.

7. (a) Toți cei ce i-au aflat pre ei i-au mâncat pre ei și vrăjmașii lor au zis: 'Nu am păcătuit, în loc (b) că au păcătuit Domnului, împărțirea dreptății Celui ce au adunat pre părinții lor'.

8. Înstrăinați-vă din mijlocul Vavilonului și de la pământul haldeilor și ieșiți și vă faceți ca bălaurii înaintea feții oilor!

9. Că, iată, Eu rădic asupra Vavilonului adunări de neamuri din pământul cel despre miiazănoapte și să vor rândui războiu asupra lui; de acolo să vor lua, precum zvârlitura războinicului înțelept nu să va întoarce deșertă.

10. Și va fi țara haldeiască spre pradă; toți cei ce o pradă pre ea sătura-să-vor, că vă veseleți și vă preafăleți jefuind moștenirea Mea,

11. Pentru că ați jucat ca boii în pajiște și împungeați ca taurii, rușinatu-s-au maica voastră foarte.

12. Înfruntatu-s-au ceaea ce v-au născut pre voi, maică întru bunătăți, cea de apoi pustie de neamuri.

13. De urgiia Domnului nu să va lăcui și va fi spre stângere toată și tot cel ce va trece prin Vavilon să va măhni și vor șuiera de toată rana lui.

14. Rânduți-vă asupra Vavilonului împrejur toți încordând arcul, săgeți asupra lui, nu cruțați săgetăturile voastre ceale de mai înainte.

15. Și-l biruiți de tot pre el! Slăbit-au mâinile lui, căzut-au băștile lui și s-au săpat de tot zidul lui, că izbândire de la Dumnezeu este cel ce izbândește asupra lui. În ce chip el au făcut, faceți lui!

16. Pierzind de tot sămânța din Vavilon, toți cei ce afla pre ei pierdea de tot pre ei, vrăjmașii lor zis-au: 'Nu vom părăsi pre ei, pentru că au greșit Domnului fiind seacerea în vremea săcerăturii, de cătră fața sabiei elinești; fieștecarele la norodul său să va întoarce și fieștecarele la pământul său va fugi'.

17. Oaie rătăcită, Israil, lei l-au scos pre el; cel dintâiu l-au mâncat pre el împăratul Asur, și acesta apoi, oasele lui, împăratul Vavilonului».

18. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „Iată, Eu izbândesc asupra împăratului Vavilonului și asupra pământului lui în ce chip am izbândit asupra împăratului Asur.

19. Și voi așeza pre Israil la pășunea lui și să va paște în Carmil și în muntele lui

7. (a) În cea veachie nu să află versul acesta, până la: împărțirea dreptății; (b) De a zice. 32. (v) În cea veachie nu să

Efraim și în Galaad și să va sătura sufletul lui.

20. În zilele acelea și în vremea aceaea, zice Domnul, vor căuta strâmbătatea lui Israil, și nu va fi, și păcatele lui Iuda, și nu să vor afla; că milostiv voi fi celor rămași pre pământ, zice Domnul.

21. Cu amar te suie preste el și preste cei ce lăcuiesc preste el, izbândește cu sabie și piarde, zice Domnul, și fă după toate câte poruncesc ție!”

22. Glas de războiu și zdrobire mare în pământul haldeilor!

23. Cum s-au frâmt și s-au surpat ciocanul cel a tot pământul! Cum s-au făcut spre stângere Vavilonul întru neamuri!

24. Râdica-se-vor asupra ta și nu vei cunoaște în ce chip te vei și lua, Vaviloane! Aflași-te și te luași, pentru că Domnului ai stătut împotrivă.

25. Deschis-au Domnul vistieria Sa și au scos vasele urgiei Sale, că lucrul Domnului Dumnezeu e în pământul haldeilor.

26. Că au venit vremile lui: „Deșchideți jitițele lui, cercați-l pre cel ca o peșteră și l piiardeți de tot, să nu fie lui rămășiță!

27. Săcați lui toate roadele și să se pogoară la junghiiare! Vai de ei, că au venit zioa lor și vremea izbândirei lor!”

28. Glasul celor ce fug și a celor ce scapă din pământul Vavilonului, ca să vestească în Sion izbândirea de la Domnul Dumnezeu nostru.

29. „Porunciți asupra Vavilonului la mulți, la tot cel ce încordează arcul! Tăbărâți asupra lui împregiur, ca să nu scape nimene de la el! Răsplătiți lui după faptele lui,* după toate câte au făcut faceți lui, pentru că asupra Domnului Dumnezeu, sfântul lui Israil, s-au împotivit!

30. Pentru aceaea, cădea-vor tinerii lui în ulițele lui și toți bărbații cei războinici ai lui să vor lăpăda, zis-au Domnul.

31. Iată, Eu asupra ta, sumețule, zice Domnul, că ț-au venit zioa ta și vremea izbândirii tale.

32. Și va slăbi sumeția ta și va cădea și nimene nu va fi carele să o rădice pre ea; și voi aprinde foc în dumbrava lui și va mistui toate ceale de primprejurul ei (v)”.

33. Aceastea zice Domnul putearilor: „Asupritu-s-au de tot fiii lui Israil și fiii lui Iuda, împreună toți cei ce i-au robat pre ei și i-au silit pre ei și n-au vrut să-i sloboază pre ei.

34. Și Cel ce-i mântuiaște pre ei tare e, Domnul Atotțitorul, numele Lui, judecată va judeca asupra împotivnicilor Săi, pentru ca să rădice pământul; și au întărâtat pre cei ce lăcuiesc Vavilonul.

35. Sabie asupra haldeilor și asupra ce-află: și va mistui toate ceale de primprejurul ei.

*Jos
51, 49

lor ce lăcuiesc Vavilonul și asupra deregătorilor lui și asupra înțelepților lui.

36. Sabie preste războinicii lui și vor slăbi!

37. Sabie preste caii lor și preste carăle lor și preste amestecătura cea din mijlocul lui și vor fi ca muierile! Sabie preste vistierile lui și să vor răsipi!

38. Preste apa lui, în carea nădăjduia, și să vor rușina, că pământul celor cioplite easte și în ostroave să preafălea.

39. Pentru aceea, lăcuiesc năluciri în ostroave și vor lăcui întru eale featele sirinilor, nu se va mai lăcui încă în veac.

Facer. 40. În ce chip au surpat Domnul Sodoma și 19, 24 Gomora și cealelalte, care era în hotarăle lor, zis-au Domnul, nu va lăcui acolo om, nici va nemernici acolo fiiul omului.

41. Iată, norod vine de la miiazănoapte, și neam mare și împărați mulți să vor scula de la marginea pământului,

42. Care are arc și sabie; năsilnic easte și nu-i va fi milă, glasul lui ca marea va suna, pre cai vor încăleca, gătiți ca focul spre războiu asupra ta, fata Vavilonului!

43. Auzit-au împăratul Vavilonului auzul lor și au slăbit mâinile lui; necazul l-au biruit pre el cu dureri ca ale ceii ce naște.

Sus 44. Iată, ca un leu să va sui de la Iordan la 49, 18 Ghetan, că curând voi goni pre ei de la el și pre tot tinărul asupra lui îl voi pune. Că cine e ca Mine? Și cine va sta împotriva Mea?*

**Iov 41, 1 cine e păstoriul acesta, carele va sta înaintea feații Meale?*

45. Pentru aceea, auziți sfatul Domnului, care l-au sfătuit asupra Vavilonului, și gândurile Lui, care le-au gândit asupra celor ce lăcuiesc haldeii, de nu se vor strica mieii oilor lor, de nu să va stânge pășunea de la ei.

46. Că de glasul luării Vavilonului să va cutremura pământul și strigare întru neamuri să va auzi.

CAP 51

Realele care vor face împărații midilor în Vavilon mai înainte să vestesc.

1. ceasta zice Domnul: „Iată, Eu rădic asupra Vavilonului și asupra celor ce lăcuiesc haldeii vânt, arsură stricătoare.

2. Și voi trimite asupra Vavilonului suduitori și-l vor sudui și vor strica pământul lui. Vai, asupra Vavilonului de primprejur în zioa chinurii lui!

3. Asupra lui să întinză cel ce încordează arcul său și asupra lui să puie armele sale! Și să nu vă fie milă de tinerii lui și stingeți toată putearea lui!

4. Și vor cădea răniți în pământul haldeilor și împunși din afara lui.

5. Pentru că nu au văduvit Israil și Iuda de la Dumnezeul său, de la Domnul Atotții-

7. (a) Easte. 9. (b) Lecuit-am Vavilonul și nu s-au vindecat. 22. (v) În cea veachie, în loc de bărbat

CAP 50 ȘI 51

toriul; că pământul lor s-au umplut de strâmbătate de sfinții lui Israil.

6. Fugiți din mijlocul Vavilonului și să-și mântuiască fieștecare sufletul său și să nu vă lăpădați întru strâmbătatea lui, că vremea izbândirei lui easte de la Domnul, răsplătire El răsplătește lui.

7. Păhar de aur (a), Vavilonul, în mâna Domnului, care îmbată tot pământul; din vinul lui au beut neamuri, pentru aceea s-au clătit.

8.* Și fără de veaste au căzut Vavilonul și s-au zdrobit. Plângeți-l pre el, luați rășină la stricăciunea lui, că, doară, să va vindeca!

*Isaiia 21, 9
Apoca. 14, 8

9. Vindecat-am (d) Vavilonul și nu s-au vindecat, părăsindu-l-am pre el; și să meargem fieștecarele în pământul său, că s-au apropiat la ceriu judecata lui, rădicatu-s-au până la steale.

10. Scos-au Domnul judecata lui. Veniți și să vestim în Sion lucrurile Domnului Dumnezeului nostru!

11. Gătiți săgețile, umpleți tulbele! Rădicat-au Domnul duhul împăratului mideanilor, că asupra Vavilonului e urgia Lui, ca să-l piarză de tot pre el, că izbânda Domnului easte, izbânda norodului lui easte.

12. Preste zidurile Vavilonului rădicați semn, tocmiți tulbele, rădicați păzi, gătiți arme, că s-au apucat și va face Domnul ceale ce au grăit asupra celor ce lăcuiesc Vavilonul.

13. Cel ce lăcuieste preste ape multe și pre mulțimea vistieriiilor sale, venit-au sfârșitul tău cu adevărat la ficatul tău!

14.* Că s-au jurat Domnul pre brațul Său că: «Te voi umplea de oameni ca de lăcuste și vor răspunde asupra ta cei ce să pogoară».

*Amos 6, 8

15.* Domnul, Cel ce au făcut pământul cu putearea Sa, Cel ce gătește lumea cu înțelepciunea Sa, cu priceaperea Sa au întins ceriul.

*Face. 1, 1

16. Spre glas au pus sunetul apei în ceriu și au rădicat nori de la marginea pământului; fulgerile spre ploaie le-au făcut și au scos lumină din vistieriile Sale.

17. Nebunit-au omul de minte, rușinatu-s-au tot zlătariul de ceale cioplite ale lui, că minciuni au topit și nu easte duh întru eale.

18. În deșert sânt faptele defăimate; în vremea cercetării lor vor peri.

19. Nu e ca aceasta partea lui Iacov, că Cel ce au zidit toate, Acela easte moștenirea lui, Domnul e numele Lui:

20. «Râsipești tu Mie vase de războiu și Eu voi răsipi întru tine neamuri și voi rădica dintru tine împărați.

21. Și voi răsipi întru tine calul și călărețul lui și voi răsipi întru tine cară și călăreții lor,

22. Și voi răsipi întru tine tinăr și fecioară, și voi răsipi întru tine bărbat și muiare (v),

și muiare, easte: păstoriul și turma lui.

23. Și voiui răsipi întru tine păstoriul și turma lui și voiui răsipi întru tine plugariul și arătura lui și voiui răsipi întru tine domnii și povățuitorii tăi,

24. Și voiui răsplăti Vavilonului și tuturor celor ce lăcuiesc, haldeilor, toate răutățile lor, care au făcut asupra Sionului, înaintea ochilor voștri, zice Domnul.

25. Iată, Eu cătră tine, muntele cel stricat, care strică tot pământul; și voiui întinde mâna Mea asupra ta și te voiui prăvăli de la pietri și te voiui da pre tine ca un munte pârjolit.

26. Și nu vor lua de la tine piatră la unghiu și piatră la temelie, că spre stângere vei fi în veac, zice Domnul.

27. Râdicați sămn deasupra pământului, trâmbitați întru neamuri cu trâmbiță, sfințiți preste el neamuri, vestiți preste el împărați râdicați de la Mine și ahanazeilor, puneți preste el tocure de săgetături, suiți asupra lui călărime, ca mulțimea lăcustelor.

28. Suiți asupra lui neam, pre împăratul midilor și a tot pământul și pre toți povățuitorii lui și pre toți domnii lui».

29. Cutremuratu-s-au pământul și l-au durut, că s-au rădicat asupra Vavilonului gândul Domnului, ca să puie pământul Vavilonului spre pustiire și spre nelăcuire.

30. Sfârșitu-s-au războinicul Vavilonului, cel ce dă războiu; ședea-vor acolo întru încunjurare, sfârâmatu-s-au țăriia lor, făcutu-o-au ca niște muieri, ars-au lăcașurile lui, frânt-au zăvoarele lui.

31. Cel ce goneaște spre întâmpinarea celui ce goneaște va goni, și cel ce vestește spre întâmpinarea celui ce vestește, ca să vestească împăratului Vavilonului că s-au luat cetatea lui.

32. La cea de pre urmă a trecătorilor lui s-au luat și adunările lui le-au ars cu foc și bărbații lui cei războinici ies.

33. Că acestea zice Domnul: «Casa împăratului Vavilonului ca ariia cea coaptă să va triera; încă puțin și va veni seacerea ei».

34. «Mâncatu-m-au pre mine, împărțitu-m-au Navohodonosor, împăratul Vavilonului, apucatu-m-au întunearec suptire, înghițitu-m-au ca un bălaur, umplutu-și-au pântecele său, din desfătăciunea mea m-au scos.

35. Trudele mele și chinurile mele asupra Vavilonului», grăi-va ceaea ce lăcuiaște Sionul, și «sângele meu asupra celor ce lăcuiesc haldeii», grăi-va Ierusalimul.

36. Pentru aceaea, acestea zice Domnul: «Iată, Eu voiui judeca pre împotivnicul tău și voiui izbândi izbânda ta și voiui pustii marea lui și voiui usca izvorul lui.

37. Și va fi Vavilonul spre pustiire și nu să va lăcui.

38. Că împreună ca leii s-au sculat și ca puii leilor.

39. Întru înfierbântarea lor da-voiu adăpare lor și-i voiui îmbăta pre ei, ca să amețască

și să doarmă somn veacinic și nu se vor scula, zice Domnul.

40. Și-i pogoară pre ei ca mieii la junghiiare și ca berbecii cu iezii.

41. Cum s-au prins și s-au vânat fala a tot pământul? Cum s-au făcut Vavilonul spre pustiire întru neamuri?

42. Suiu-s-au asupra Vavilonului marea cu sunetul valurilor ei și s-au acoperit.

43. Făcutu-s-au cetățile lui ca pământul cel fără de apă și neumblat; nu va lăcui întru el nici un fiu de om, nici va rămânea întru el fiul omului.

44. Și voiui izbândi asupra Vavilonului și voiui scoate din gura lui ceale ce au înghițit; și nu se vor mai aduna la el neamurile și în Vavilon vor cădea răniții a tot pământul.

45. Cei scăpați din pământ, meargeți și nu stați! Cei de departe, pomeniți pre Domnul și Ierusalimul să se suie asupra inimii voastre!»

46. Rușinatu-ne-am, că am auzit ocară noastră, acoperit-au necinstea obrazul nostru, că au venit cei de alt neam la sfintele noastre, la Casa Domnului.

47. «Pentru aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, și voiui izbândi asupra celor cioplite ale lui și în tot pământul lui cădea-vor răniți.

48. Că de să va înălța Vavilonul ca ceriul, și căci de va întări înălțimea vârtutei lui, de la Mine vor veni cei ce-l vor piiarde pre el», zice Domnul.

49. Glasul strigării, în Vavilon, și zdrobire mare în pământul haldeilor.

50. Că au pierdut Domnul Vavilonul și au pierdut de la el glas mare, care răsuna ca ape multe; dat-au spre perire glasul lui.

51. Că au venit asupra Vavilonului chinuire, prinsu-s-au războinicii lui, înfricoșatu-s-au arcul lor, că Dumnezeu easte Cel ce răsplătește lor. Domnul răsplătește.

52. Și va îmbăta cu îmbătare pre povățuitorii lui și pre înțelepții lui și pre domnii lui, zice Împăratul, Domn Atotțitoriu, numele Lui».

53. Aceastea zice Domnul: «Zidul împăratului Vavilonului s-au lătit, săpându-să, de tot să va săpa, și porțile lui ceale înalte să vor arde; ostensesc noroadale în deșert și neamuri de la început să vor strica».

54. Cuvântul care au poruncit Domnul lui Ieremie, prorocul, să-l spuie lui Saraiia, feciorul lui Niriu, fiul lui Maaseu, când mergea de la Sedechiia, împăratul lui Iuda, în Vavilon, în anul al patrulea al împărăției lui, și Saraia, boiariul darurilor.

55. Și au scris Ieremie toate realele care vor veni preste Vavilon întru o carte, toate cuvintele aceastea care sânt scrise asupra Vavilonului.

56. Și au zis Ieremie cătră Saraiia: „Când vei veni în Vavilon și vei vedea și vei ceti toate cuvintele aceastea,

57. Și vei zice: «Doamne, Doamne, Tu ai grăit asupra locului acestuia, ca să-l pierzi pre el și ca să nu fie întru el lăcuiitori de la om până la dobitoc, că pustiire în veac va fi!»

58. Și va fi când vei tăcea a ceti cartea aceasta și vei lega de ea o piază și o vei arunca în mijlocul Efratului și vei zice:

59. «Așa să va surpa Vavilonul și nu să va scula de cătră fața realelor (d) care Eu le aduc asupra lui (e)»”.

CAP 52

Să potoresc ceale mai sus zisă, adecă, că, după doi ani, Navohodonosor, încungiurând Ierusalimul, îl prinde; și pre Sedechiia, fugând, îl prinde și-l întoarce și ucigându-i fiii înaintea lui și pre boiarii împăratului Iudei. Scoțindu-i ochii și legându-l, îl duce în Vavilon. Și aprinzându-să besearica și cealelalte căsi, să duc toți robi în Vavilon. Numai puțini lucrători de vii și de câmp rămân; așijderea, și vasele besearicii, întră care să însămnează și doi stâlpi de aramă și numărul jidovilor celor trecuți în Vavilon în multe rânduri, unde împăratul Ioachim, după treizeci de ani, scoțindu-să din temniță, să înalță.

*4 Împă.
24, 18
2 Para.
36, 11

1.* iind de doazeci și unul de ani Sedechiia când împărătea el, și unsprăzeace ani au împărățit în Ierusalim; și numele mumei lui, Amitaal, fata lui Ieremie, din Lovena.

2. Și au fost în anul al noaolea al împărăției lui, în luna a noao, în zece ale lunei; venit-au Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și toată putearea lui asupra Ierusalimului, și au făcut șanț împregiur și l-au zidit cu pietri de patru picioare.

3. Și au venit cetatea la strânsoare până în al unsprăzeacelea an al împăratului Sedechiia,

*4 Împă.
25, 1
Sus

4.* În luna a patra, la a noao ale lunei; și s-au întărit foametea în cetate și nu era pâni norodului pământului.

5. Și s-au rupt cetatea și toți oamenii cei de războiu au ieșit noaptea despre calea porții, întră mijlocul zidului și întră celalalt dinaintea zidului care era în preajma grădinei împăratului, și haldeii împrejurul cetății; și au mers la calea cea despre Arava.

6. Și au alergat putearea haldeilor dinapoia împăratului și l-au ajuns pre el dincolo de Ierihon și toate slugile lui s-au răsipit de la el.

7. Și au prins pre împăratul și l-au adus pre el la împăratul Vavilonului, în Devlata, și i-au grăit lui cu judecată.

8. Și au junghiiat împăratul Vavilonului pre fiii lui Sedechie înaintea ochilor lui și pre toți boiarii lui Iuda i-ai junghiiat în Devlata.

9. Și ochii lui Sedechie i-au orbit și l-au băgat pre el în obezi; și l-au adus pre el împăratul Vavilonului în Vavilon și l-au dat pre el la casa morii, până în zioa în carea au murit.

59. (d) În cea veachie easte: haldeilor; (e) Și în sfâr-

10. Și în luna a cincea, în zece ale lunii, venit-au Navuzardan, cel mai mare preste bucătari, carele sta înaintea feații împăratului Vavilonului, în Ierusalim.

11. Și au ars Casa Domnului și casa împăratului și toate căsile cetății; și toată casa mare o au ars cu foc.

12. Și tot zidul Ierusalimului de primprejur l-au surpat putearea haldeilor, carea era cu mai-marele bucătarilor.

13. Și pre cei rămași ai norodului i-au lăsat mai-marele bucătarilor să fie viari și plugari.

14. Și stâlpii cei de aramă din Casa Domnului i-au zdrobit; și temeiurile și marea cea de aramă din Casa Domnului le-au zdrobit haldeii și au luat arama lor și o au dus în Vavilon, și cununa.

15. Și păharăle și toate vasele ceale de aramă cu care slujea,

16. Și amfoturile și masmaroturile și turnările ceale dedesupt și sfejnicile și cățiile și căușele ceale de aur, de aur, și ceale de argint, de argint, le-au luat mai-marele bucătarilor.

17. Și doi stâlpi și o mare și doisprăzeace viței de aramă dedesuptul mării, care le-au făcut împăratul Solomon la Casa Domnului, căroră nu era cumpănire arămii lor.

18. Și stâlpii, de treizeci și cinci de coți înălțimea unuia, și fune de doisprezece coți primprejurul lui și grosimea ei de patru deagete împrejur.

19. Și glăvățină preste ei de aramă și de cinci coți de înaltă covârșirea unei glăvăține, și mreaje și rodie preste glăvățină primprejur, toate de aramă.

20. Și așijderea, la stâlpul al doilea, opt rodii la un cot la cei doisprăzece coți; și era rodiile noazeci și șease, o parte, și era toate rodiile o sută preste mreaje împrejur.

21. Și au luat bucătariul cel mai mare pre preotul cel dintâiu (a) și pre preotul al doilea și pre cei trei carii păzăsc calea.

22. Și din cetate au luat pre un famen, carele era ispravnic oamenilor celor războinici, și șeapte oameni numiți, carii era în fața împăratului, carii s-au aflat în cetate, și pre scriitoriul puterilor și pre scriitoriul norodului a tot pământul și șeasezeci de oameni din norodul pământului, carii s-au aflat în cetate.

23. Și i-au luat pre ei Navuzardan, cel mai mare preste bucătari, și i-au adus pre ei la împăratul Vavilonului, în Devlata, în pământul Ematului.

24. Și i-au omorât pre ei împăratul Vavilonului în Devlata, în pământul Ematului.

25. Și au fost în al treizeci și șeapteșitul verșului sânt și aceaste cuvinte: preste cei străini de neam. 21. (a) În cea veachie easte Sofonie.

lea an după ce s-au înstrăinat (b) Ioachim, împăratul lui Iuda, în luna a doaoșprăzeace, în doaozeci și patru ale lunii; au luat Ulemadar, împăratului Vavilonului, în anul în care s-au făcut împărat, capul lui Ioachim, împăratul lui Iuda, în luna a zeacea, la doaozeci și patru ale lunii, și l-au scos pre el din casa carea să păzea.

26. Și i-au grăit lui bune și au pus scaonul lui deasupra împăraților carii era împreună cu el în Vavilon.

27. Și au schimbat îmbrăcăminte temniții lui și mânca pâne pururea înaintea feții lui, în toate zilele care au trăit, și rânduială (v) lui să se dea pururea de la împăratul Vavilonului, din zi în zi, până în zioa în carea au murit.

PLÂNGEREA IEREMIEI

CAP 1

Nevoile și pricinile lor

1. Și au fost după ce s-au robit Israil și Ierusalimul s-au pustiit; șezut-au Ieremie plângând și au plâns plângerea aceasta spre Ierusalim, și au zis:

- ALEF 2. um au șezut sângură cetatea cea cu multe noroadе! Făcutu-s-au ca o văduvă, cea cu multe neamuri, carea domnea peste țări, făcutu-s-au supt bir.
- BET 3.* Plângând au plâns noaptea și lacrămile ei pre obrazul ei; și nu era cine să o mângăie pre ea, din toți cei ce o iubea pre ea. Toți cei ce o iubea pre ea s-au lepădat de ea, făcutu-s-au vrăjmașii ei.
- GHIMEL 4. Înstrăinatu-s-au Iudeea de smereniia sa și de mulțimea robirii sale au șezut întru neamuri, nu au aflat odihnă. Toți cei ce o gonesc pre ea o au prins pre ea în mijlocul celor ce o năcăjesc.
- DALET 5. Căile Sionului plâng, pentru că nu sânt cei ce vinea la praznic. Toate porțile lui perite sânt, preoții lui suspină, fecioarele lui duse sânt și el să amăreaște întru sine.
- GHE 6. Făcutu-s-au cei ce-l năcăjesc pre el spre căpetenie și vrăjmașii lui spre ocârmuire, că Domnul l-au smerit pre el, pentru mulțimea păgânătăților lui, pruncii lui mers-au în robie înaintea feții celui ce-i năcăjește.
- VAF 7. Și s-au rădicat de la fata Sionului toată podoaba ei, făcutu-s-au boiarii ei ca berbecii carii nu află pășune și mergea cu neputință spre fața celui ce goneaște.
- ZAIN 8. Adusu-și-au aminte Ierusalimul de zilele smereniei sale și ale împingerilor sale, de toate poftetele sale, câte era din zilele cea-

25. (b) S-au robit. 27. (v) Era.

le din început, când au căzut norodul lui în mâinile celui ce-l năcăjește; și nu e cine să-i ajute lui. Văzind, vrăjmașii lui au răs de înstrăinarea lui.

9. Păcat au păcătuit Ierusalimul, pentru aceea spre clătire s-au făcut. Toți cei ce-l mărea pre el smeritu-l-au pre el, pentru că au văzut rușinarea lui; și încă suspinând el și s-au întors în trudă.

10. Necurăția lui înaintea porților lui, nu și-au adus aminte de ceale de pre urmă ale sale; pogorât-au ceale preainălțate. Nu easte cine să-l mângăie pră el. „Vezi, Doamne, smereniia mea, că s-au mărit vrăjmașul!”

11. Mâna sa au întins cel ce năcăjește la toate poftetele lui, pentru că au văzut neamuri întrând la sfințirea lui, de care ai poruncit să nu între eale la adunarea ta.

12. Tot norodul lui preasuspînând, căutând pâine, dat-au ceale poftite ale sale întru mâncare, ca să întoarcă suflet. Vezi, Doamne, și priveaște, că s-au făcut necinstit!

13. Toți cei ce merg la voi pre cale, întoarceți-vă și vedeți de easte dureare ca durearea mea carea s-au făcut! Răspunzind întru mine, smeritu-m-au Domnul în zioa urgiei iuțimii mănii Sale.

14. Dintru înălțimea Sa trimis-au foc, în oasele meale pogorātu-l-au pre el, întins-au mreaje picioarelor meale, întorsu-m-am îndărăpt; datu-m-au Domnul spre perire, toată zioa spre dureare.

15. Privegheatu-s-au spre necurățiile meale, în mâinile meale s-au încleștat, suitu-s-au preste cerbicea mea, slăbit-au vârtutea mea, că au dat Domnul în mâna mea durori; nu voiu putea să stau.

16. Rădicat-au pre toți cei tari ai miei Domnul, din mijlocul meu, chemat-au preste mine vreamе, ca să zdrobească pre cei aleși ai miei, călcat-au Domnul teascul fecioarei featei lui Iuda; pentru aceastea, eu plâng.

17.* Ochiul meu au izvorât apă, pentru că s-au depărtat de la mine Cel ce mă mângăie, Cel ce întoarce sufletul meu; perit-au fiii miei, pentru că s-au întărit vrăjmașul.

18. Întins-au Sionul mâna sa, nu easte cine să-l mângăie pre el! Poruncit-au Domnul lui Iacov, că împregiurul lui vor fi cei ce-l năcăjesc pre el; făcutu-s-au Ierusalimul ca cel ce easte în mijlocul lor.

19. Drept easte Domnul, că gura Lui am amărât. Auziți, dară, toate noroadele, și vedeți durearea mea; fecioarele meale și tinerii miei au mers în robie.

20. Că am chemat pre iubiții miei, iară ei m-au amăgit. Preoții miei și bătrânii miei în cetate s-au sfârșit, că au cerut mâncare lor, pentru ca să se întoarcă sufletele lor, și nu au aflat.

21. Vezi, Doamne, că mă năcăjesc, pântecel meu s-au turburat și inima mea s-au întors întru mine, că amărându-mă m-am amărât; din afară m-au făcut făr' de fii, sabiia,

FE

ȚADI

IOD

VAF

LAMED

MEM

NUN

SAMEH

AIN
*Ieremi.
14, 17

FE

ȚADI

COF

REȘ